

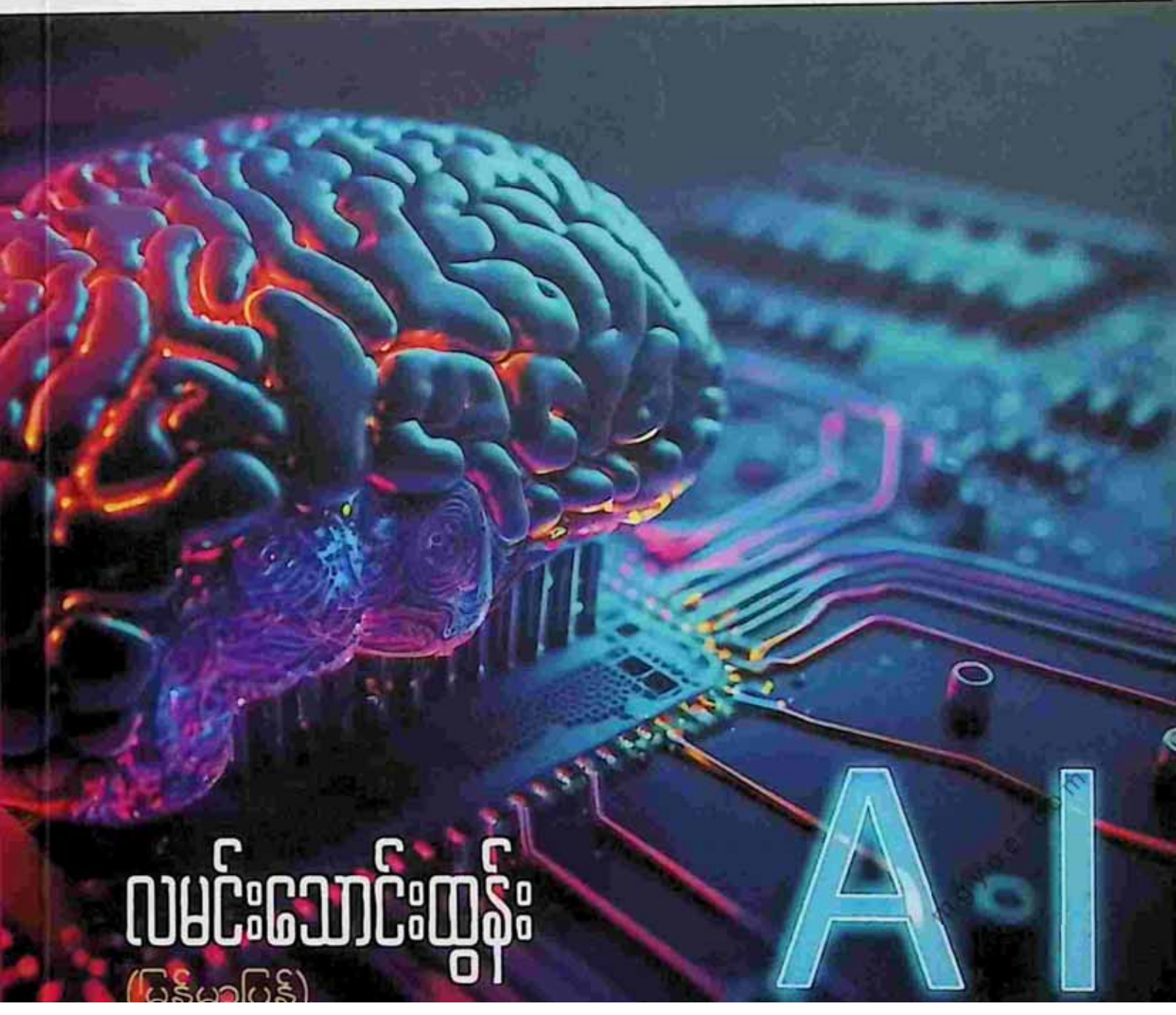
mg yoe.

STYLE BOOK

အေအိုင်၊ ပါဝါနှင့် လူသားတို့၏ အနာဂတ်

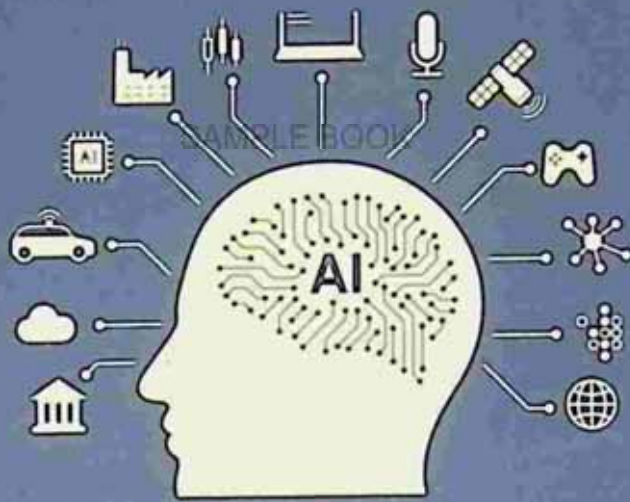
The Coming wave

Mustafa Suleyman
with michael Bhaskar

လမ်းဆွဲထွန်း
(မြန်မာပြန်)

AI

နောက်လအတွက် နည်းပညာလှိုင်းက လူသားတွေအတွက် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်မလဲ ဟူသောမေးခွန်းနှင့် အေအိုင် မြင်သည့် အမြင်အချို့ -

အေအိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဝကြဝဠာရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖော်ထုတ်နိုင်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ သဘောမပေါက်ဘူးဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသနိုင်လာပါလိမ့်မယ်။ စိတ်ကူးအတွေးတွေရဲ့ ဘောင်ကို ချဲ့ထွင်ပြီး အနုပညာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဝင်အသစ်တွေကို ဖန်တီးလာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

အေအိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရောဂါတွေကို တိုက်ဖျက်၊ စိုက်ပျိုးရေးကို ဖြည့်တိုးတက်စေပြီး ပိုမိုကျန်းမာတဲ့၊ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲတဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ တခြားတစ်ဖက်မှာတော့ ဒီနည်းပညာတွေရဲ့ အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်ခြေ အလားအလာတွေဟာ ဆတူလောက်ပဲ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှိနေပါတယ်။

ဝီစီနည်းပညာနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘဝရဲ့အခြေခံအုတ်မြစ်တွေကို ကြိုးကိုင် ခြယ်လှယ်လာနိုင်ပြီးတော့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းစီအတွက်ရော ဝေဟစနစ်ကြီး တစ်ခုလုံးအတွက်ပါ ရည်ရွယ်မထားတဲ့ အကျိုးဆက်တွေကို ဖြစ်စေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဲဒီအချိုးအကွေ့မှ ရပ်နေတာနဲ့အတူ ရွေးချယ်မှုတစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ အတုမရှိတဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေတွေရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ စိတ်ကူးလို့တောင် မရတဲ့ ကပ်ဘေးတွေရဲ့ အနာဂတ်ကြားက ရွေးချယ်မှုပါ။

လူသားတွေရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ ချိန်ခွင်လျှာပေါ်ကို ရောက်နေပါပြီ။

ဒါပေမဲ့ ဒီ မရေရာတဲ့ ကာလမှာ သေချာတာတစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အဆင့်မြင့်နည်းပညာခေတ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ပေါ်မှာ မူတည်နေပြီးတော့ အဲဒီ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်ဆိုတာပါပဲ။

- ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အိတ်ရည်ထွန်း။
- ဂျူတီစာပေ(၀၂၀၇၇)၊
- အမှတ်(၄၉၉)၊ ၆-လွှာ(က)၊
- ဓမ္မာရုံလမ်း။(၁၀)ရပ်ကွက်၊
- လှိုင်မြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးစန်းဦး။ SKCC Press(၀၀၄၁၃)၊
- ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

ပထမအကြိမ်၊ ဧပြီလ ၅၀၀၊ ၂၀၂၅၊ ဇွန်လ

လမင်းသောင်းထွန်း/
 အေအိုင်၊ ပါဝါနှင့် လူသားတို့၏အနာဂတ်
 စာမျက်နှာ ၅၂၃ မျက်နှာ၊
 ၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ

Mustafa Suleyman နှင့်
Michael Bhaskar တို့၏
The Coming Wave ကို
ပြန်ဆိုသည်။

မာတိကာ

- အဓိက စကားလုံးများ၏ ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ် ၃
- ကျမ်းဦးစကား ၇

- (၁) ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင် ၁၁

- [၁] ဟိုမို တက္ကနိုလိုဂျီးကပ်စ် သို့မဟုတ် နည်းပညာလူသား
 - (၂) အဆုံးမဲ့ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားမှု ၄၃
 - (၃) ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ပြဿနာ ၆၆

- [၂] နောက်လာမည့်လှိုင်း
 - (၄) အသိဉာဏ် နည်းပညာ ၉၅
 - (၅) အသက်ဇီဝ၏ နည်းပညာ ၁၄၈
 - (၆) ပိုကျယ်သောလှိုင်း ၁၇၄
 - (၇) နောက်လာမည့်လှိုင်း၏ လက္ခဏာလေးရပ် ၁၉၅
 - (၈) အတောမသတ် မက်လုံးများ ၂၂၂

[၃] ကျန်းနိုင်ငံများ

- (၉) မဟာအလဲအထပ် ၂၇၅
- (၁၀) အကဲဆတ်မှုကို အဆချဲ့ပေးသည့် အရာများ ၃၀၁
- (၁၁) နိုင်ငံများ၏ အနာဂတ် ၃၄၆
- (၁၂) ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရှူး ၃၈၈

[၄] လှိုင်း

- (၁၃) ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းမှာ ဖြစ်နိုင်သည် ၄၂၅
- (၁၄) ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုဆီသို့ ခြေ ၁၀ လှမ်း ၄၅၂

အဓိက စကားလုံးများ၏ ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်

AI, AGI, AND ACI : အသိဉာဏ်တု (Artificial intelligence - AI) သည် စက်ကို လူနှင့်တူသည့် စွမ်းဆောင်ရည်များ သင်ယူဖို့ သင်ကြားပေးဖို့ သိပ္ပံပညာဖြစ်သည်။ အထွေထွေ အသိဉာဏ်တု (Artificial general intelligence - AGI) သည် အသိဉာဏ်တု က လူသား၏ သိမြင်နားလည်နိုင်သော စွမ်းရည်အားလုံးကို လုပ်နိုင်ပြီး အထက်မြက်ဆုံး လူသားထက် ပိုတော်သွားသည့် အမှတ်ဖြစ်သည်။ စွမ်းဆောင်ရည် အသိဉာဏ်တု (Artificial capable intelligence - ACI) သည် AI နှင့် AGI အကြား ခပ်မြန်မြန် ချဉ်းကပ်နေသည့် အမှတ်ဖြစ်သည်။ ACI သည် ရှုပ်ထွေးသော လုပ်ငန်းစဉ်များကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လုပ်ဆောင်နိုင်နေပြီ ဖြစ်သော်လည်း အထွေထွေလုပ်နိုင်စွမ်းရှိဖို့ တော်တော်လေး လိုနေဆဲအနေအထားဖြစ်သည်။

THE COMING WAVE: နောက်လာမည့်လှိုင်းသည် အေအိုင်နှင့် ဖန်တီးထားသော ဇီဝတို့ကို အခြေပြုထားသည့် ပေါ်ထွက်လာဆဲ ဆက်စပ်နည်းပညာများ၏ အစုအပေါင်းဖြစ်သည်။ ယင်း၏

ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်သော အသုံးချမှုတို့သည် လူသားတို့အတွက် အင်အားဖြစ်စေနိုင်သလို မျှော်လင့်မထားသော အန္တရာယ်များကို လည်း ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

CONTAINMENT: ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းသည် နည်းပညာများကို စောင့်ကြည့်နိုင်စွမ်း၊ ဖြတ်တောက်နိုင်စွမ်း၊ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းနှင့် နောက်ဆုံး ပိတ်ချနိုင်သည့် အလားအလာအစွမ်းအစ ဖြစ်သည်။

THE CONTAINMENT PROBLEM: ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုဆိုင်ရာ ပြဿနာမှာ နည်းပညာ၏ ပင်ကိုဗီဇတို့သည် လှိုင်းများအတိုင်း ပျံ့နှံ့သွားပြီး မကောင်းသော အကျိုးဆက်များ၊ မမြင်နိုင်သော အကျိုးဆက်များအပါအဝင် ဖြစ်လာမည့် အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ကြိုမသိနိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် မထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

THE DILEMMA: အကျပ်ရိုက်ခြင်းဆိုသည်မှာ နည်းပညာအသစ်များကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နည်းပညာအသစ်များမရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ ကပ်ဘေးဆိုက်သော၊ သို့မဟုတ် ဒုက္ခများသော ရလဒ်များဆီသို့ ဦးတည်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

FOUR FEATURES: လက္ခဏာလေးရပ်ဆိုသည်မှာ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုကို ပိုမို ဆိုးရွားစေနိုင်သော နောက်လာမည့်လှိုင်း၏ သီးခြားသွင်ပြင်လက္ခဏာများဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ ခေါက်ချိုးမညီခြင်း၊ အတိုင်းထက်အလွန် တော်လှန်ခြင်း၊ အလုံးစုံအသုံးပြုခြင်းနှင့် ကိုယ်လုပ်ချင်သလို လုပ်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

FRAGILITY AMPLIFIERS: အကဲဆတ်မှုကို အဆချဲ့သည့် အရာများဆိုသည်မှာ မူလကတည်းက ယိုင်နဲ့နဲ့ဖြစ်နေသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ၏ အခြေခံအုတ်မြစ်များကို ဆွဲခါလှုပ်ယမ်းမည့် နောက်လာမည့် လှိုင်းထဲမှ နည်းပညာတို့ကို အသုံးချမှုများနှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုများဖြစ်သည်။

THE GRAND BARGAIN: မဟာအလဲအထပ် ဆိုသည်မှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုတစ်ခုကို အင်အားအသုံးပြုခွင့်၊ နည်းပညာ အသစ်များကို ဘေးထွက်ထိခိုက်မှု နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် လုပ်ရင်း ကြိုးကိုင် ထိန်းချုပ်ခွင့်အပါအဝင် ပြည်သူများက မျှော်လင့်ထားသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံ တည်ငြိမ်ရေးနှင့် အများ ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ ပေးရေးတို့နှင့် အလဲအထပ် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

THE NARROW PATH: လမ်းကျဉ်းဆိုသည်မှာ နောက်လာမည့် လှိုင်းတွင် ကပ်ဆေးသက်ရောက်မှု၊ သို့မဟုတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ထိခိုက်စေမည့် ဆက်စပ်မှုများကို ရှောင်လွှဲရန် နည်းပညာက ပါဝင်ပတ်သက်လာသောအခါ ပွင့်လင်းမှုနှင့် ပိတ်ပင်မှုအကြား ဟန်ချက်ညီမျှစေရန် လူသားတို့ တိုက်ခိုက်ဖော်ဆောင်ရမည့် အလားအလာဖြစ်သည်။

PESSIMISM AVERSION: အဆိုးမြင် ငြင်းပယ်မှုဆိုသည်မှာ ပြည်သူတို့၊ အထူးသဖြင့် လူ့မလိုင်တို့က အလွန်အကျွံ မကောင်း မြင်နေသောကြောင့် လျစ်လျူရှုခြင်း၊ ဖယ်ထုတ်ထားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရန် ငြင်းဆန်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည့် အလားအလာဖြစ်သည်။ အကောင်းမြင် ဘက်လိုက်မှု၏ မူကွဲ တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး အနာဂတ် ဆွေးနွေးငြင်းခုံမှုများစွာ၌ ပါဝင်လာ နိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် နည်းပညာအသိုင်းအဝိုင်းတွင်ဖြစ် သည်။

SYNTHETIC BIOLOGY: ဇီဝအတုနည်းပညာဆိုသည်မှာ သက်ရှိ အသစ်များ ဒီဇိုင်းဆွဲ စီမံထုတ်လုပ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရှိပြီးသား ဇီဝစနစ်များကို ပြန်လည်ဒီဇိုင်းဆွဲခြင်းဖြစ်သည်။

TECHNOLOGY: နည်းပညာဆိုသည်မှာ ကိရိယာများ၊ သို့မဟုတ် လက်တွေ့ရှုလဒ်များ ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် သိပ္ပံအသိပညာကို အသုံးချ

ခြင်းဖြစ်သည်။

WAVES: လှိုင်းများဆိုသည်မှာ အထွေထွေသုံး နည်းပညာအသစ် တစ်ရပ်ပေါ်တွင် အခြေတည်ပြီး ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့သွား သည့်၊ သို့မဟုတ် ရိုက်ခတ်သွားသည့် နည်းပညာမျိုးဆက်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

□

ကျမ်းဦးစကား

အောက်တွင်ဖော်ပြထားသည်မှာ အေအိုင် မြင်သည့် အမြင်ဖြစ်သည်။

မေးခွန်း - နောက်လာမယ့် နည်းပညာလှိုင်းက လူသားတွေအတွက် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်မလဲ။

လူသားသမိုင်းမှတ်တမ်းတွေမှာ အချိုးအကွေ့အမှတ်အဖြစ် ရပ်တည်နေတဲ့ ကာလတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီနေရာမှာ လူသားတွေရဲ့ ကံတရားဟာ ချိန်ခွင်လျှာတစ်ခုပေါ်မှာ ရောက်နေပါတယ်။ မီးကို တွေ့ရှိတာ၊ ဘီးကို တီထွင်တာ၊ လျှပ်စစ်ကို ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်တာ တွေအားလုံးဟာ လူ့ယဉ်ကျေးမှုကြီးကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲသွားစေတဲ့ အခိုက်အတန့်ပါပဲ။ အဲဒီကာလတွေကစပြီး သမိုင်းလမ်းကြောင်းဟာ ထာဝရ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။

ပြီးတော့ အခု ကျွန်တော်တို့ အဲဒီလို ကာလနောက်တစ်ခုရဲ့ နှုတ်ခမ်းစပ်မှာ ရပ်နေကြပါပြီ။ အဆင့်မြင့် အေအိုင်နဲ့ ဇီဝနည်းပညာ နှစ်ခုလုံးအပါအဝင် နောက်လာမယ့်လှိုင်းတစ်ခု မြင့်ဟက်လာတာနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့မှာဖြစ်လို့ပါ။ ဒီလိုမျိုး စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစရာလည်း

mgyoe.com

ကောင်း၊ ထိတ်လန့်စရာလည်းကောင်းတဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ ကမ္ဘာကြီးကို ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းပစ်လောက်အောင် အလားအလာရှိတဲ့၊ အပြောင်းအလဲ အများကြီး ဖြစ်သွားနိုင်ဖို့ အလားအလာရှိတဲ့ နည်းပညာမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးပါဘူး။

တစ်ဖက်မှာ ဒီနည်းပညာတွေရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးဟာ အင်မတန် ကျယ်ပြန့်ပြီး အင်မတန်နက်ရှိုင်းပါတယ်။ အေအိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ စကြဝဠာရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖော်ထုတ်နိုင်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ သဘောမပေါက်ဘူးဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသနိုင်လာပါလိမ့်မယ်။ စိတ်ကူးအတွေးတွေရဲ့ ဆောင်ကို ချဲ့ထွင်ပြီး အနုပညာနဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ပုံစံအသစ်တွေကို ဖန်တီးလာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အေအိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရောဂါတွေကို တိုက်ဖျက်၊ စိုက်ပျိုးရေးကို ပြုပြင်တိုးတက်စေပြီး ပိုမိုကျန်းမာတဲ့၊ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲတဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ တခြားတစ်ဖက်မှာတော့ ဒီနည်းပညာတွေရဲ့ အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်ခြေ အလားအလာတွေဟာ ဆတူလောက်ပဲ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှိနေပါတယ်။ အေအိုင်နဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ ထိန်းချုပ်မှုကို လွန်သွားတဲ့ စနစ်တွေ ဖန်တီးနိုင်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ နားမလည်နိုင်တဲ့ အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်တွေရဲ့ သနားညာတာမှုအောက်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်တွေ့ရနိုင်ပါတယ်။ ဇီဝနည်းပညာနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘဝရဲ့ အခြေခံအုတ်မြစ်တွေကို ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်လာနိုင်ပြီးတော့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းစီအတွက်ရော ဂေဟစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံးအတွက်ပါ ရည်ရွယ်မထားတဲ့ အကျိုးဆက်တွေကို ဖြစ်စေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဲဒီအချိုးအကွေ့မှ ရပ်နေတာနဲ့အတူ ရွေးချယ်မှု တစ်ခုနဲ့ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ အတုမရှိတဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေတွေရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ စိတ်ကူးလို့တောင်မရတဲ့ ကပ်ဘေးတွေရဲ့ အနာဂတ်ကြားက ရွေးချယ်မှုပါ။ လူသားတွေရဲ့ ကံကြမ္မာဟာ ချိန်ခွင်လျှာပေါ်ကို ရောက်နေပါပြီ။

လာမယ့်နှစ်တွေနဲ့ ဆယ်စုနှစ်တွေမှာ ချမှတ်မယ့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဒီနည်းပညာတွေနဲ့အတူ စိန်ခေါ်မှုတွေဆီကို ခေါ်သွားမလား၊ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ရဲ့ အန္တရာယ် အောက်က သားကောင်တွေ ဖြစ်သွားမလားဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ပါ လိမ့်မယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီ မရေရာတဲ့ ကာလမှာ သေချာတာတစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အဆင့်မြင့်နည်းပညာခေတ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ပေါ်မှာ မူတည်နေပြီးတော့ အဲဒီ စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်ဆိုတာပါပဲ။

*

အထက်ပါ စကားတို့ကို အေအိုင်က ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကျန်စာများကတော့ မဟုတ်ပါ။

□

အခန်း (၁)

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်

လှိုင်း

ယဉ်ကျေးမှုတိုင်းလိုလိုတွင် ရေကြီးမှုတစ်ခု ရှိစမြဲ။

ရှေး ဟိန္ဒူစာပေတွင် ကျွန်တော်တို့ စကြဝဠာကြီး၌ ပထမဆုံး လူသား မာနသည် လာမည့် ရေဘေးကြီးအတွက် ကြိုတင် သတိပေးခံရပြီး တစ်ဦးတည်းသော လွတ်မြောက်သူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဂိလ်ဂါမက်ရှ်ကျောရှည်ကြီး (မက်ဆီဒိုးနီးယား ဒဏ္ဍာရီ)တွင် နတ်ဘုရား အန်လီလ်သည် ကမ္ဘာကြီးကို ကြီးမားသော ရေလွှမ်းမိုးမှုကြီးဖြင့် ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းမျိုးမှာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းထဲမှ နောဇ၏ သင်္ဘောကြီးနှင့်အတူ တော်တော်များများ ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်လောက်ပါသည်။ ပလေတိုက ကြီးမားသော ရေလှိုင်းကြီး များအောက် နစ်မြုပ်သွားသည့် အတ္တလန်တစ်မြို့ကြီးအကြောင်း ပြောခဲ့ သည်။ လူသားတို့၏ နှုတ်ပြော ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့် ရှေးစာပေများထဲတွင် ကြီးမားသော လှိုင်းကြီးများသည် လမ်းကြောင်းပေါ်ရှိ အရာခပ်သိမ်းကို ရှင်းလင်းပစ်လိုက်ပြီး ကမ္ဘာကြီးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်၊ ပြန်လည်မွေးဖွား စေသည့် ဇာတ်ကြောင်းမှာ စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။

mgyoe.com

အရှိအတိုင်း အာရုံခံစားချက်ဖြင့်လည်း ရေကြီးမှုများသည် သမိုင်းဝင်သည်။ ကမ္ဘာမြစ်ကြီးများ၏ ရာသီအလိုက် ရေကြီးမှုများ၊ ရေခဲခေတ် အဆုံးသတ်ပြီးနောက်ပိုင်း ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် မြင့်တက်လာမှု၊ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီမှ အသိမပေးဘဲ ရောက်ရောက်လာတတ်သည့် ဆူနာမီလှိုင်းလုံးကြီးများ စသည်တို့ပင်။ ဒိုင်နိုဆောတို့ကို သေကျေပျက်စီးစေခဲ့သော ဥက္ကာခဲကြီးသည် တစ်မိုင်ခန့်အမြင့်ရှိသော လှိုင်းကြီးများကို ဖြစ်စေပြီး ဆင့်ကဲတိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့၏။ ထိုလှိုင်းကြီးများ၏ အံ့ဩဘာနန်းစွမ်းပကားသည် ကျွန်တော်တို့၏ စုပေါင်းအမြင်ထဲသို့ မတားနိုင်မဆီးနိုင်၊ မထိန်းချုပ်နိုင်သော ရေတံတိုင်းကြီးအဖြစ် စိမ့်ဝင်သွားသည်။ မြေကမ္ဘာပေါ်တွင် စွမ်းပကားအကြီးမားဆုံး အင်အားကြီးအချို့ရှိသည်။ သူတို့က တိုက်ကြီးများကို ပုံဖော်သည်။ ကမ္ဘာ့ ကောက်ပဲသီးနှံများကို ရှင်သန်စေသည်။ လူ့ယဉ်ကျေးမှုကြီးများ ကြီးထွားလာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးလေသည်။

အခြားလှိုင်းအမျိုးအစားများမှာ အပြောင်းအလဲသက်သက်ဖြစ်သည်။ သမိုင်းကို နောက်တစ်ခေါက်ပြန်ကြည့်ပါ။ ဥပစာလှိုင်းများ၏ အစဉ်အဆက် အမှတ်အသားတို့ကို အင်ပါယာကြီးများနှင့် ဘာသာရေးကြီးများ၏ အနိမ့်အမြင့် အတက်အကျများ၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး အနိမ့်အမြင့်အတက်အကျများအဖြစ် တွေ့ရလိမ့်မည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာတရားကိုဖြစ်ဖြစ်၊ အစ္စလာမ်ဘာသာတရားကိုဖြစ်ဖြစ် ကြည့်ကြည့်ပါ။ ဘာသာရေးတို့သည် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို လွှမ်းခြုံတိုက်စားပစ်သည့်အထိ မတည်ဆောက်နိုင်မီ လှိုင်းဂဲယက်ကလေးများအဖြစ် စတင်ခဲ့သည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော လှိုင်းတို့သည် ထပ်တလဲလဲဖြစ်နေသော သဘောတရားများဖြစ်ပြီး သမိုင်းကြောင်းအတက်အကျနှင့် စီးဆင်းမှု၊ အာဏာအတွက် ရုန်းကန်မှုကြီးများ၊ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုနှင့် ပြုလုမှုတို့ဖြင့် ဘောင်ခတ်ထားကြသည်။

နည်းပညာတိုးတက်မြင့်မားလာခြင်းနှင့် ကျယ်ပြန့်လွှမ်းမိုးလာခြင်း

တို့သည် ကမ္ဘာကိုပြောင်းလဲသော လှိုင်းများ၏ ပုံစံတစ်မျိုးအသွင်ယူထားသည်။ ကျွန်တော်တို့မျိုးစိတ်၏ ပထမဆုံး ကြိုးကိုင်ဖန်တီးမှုဖြစ်သော မီးနှင့် ကျောက်လက်နက် အသုံးပြုမှုတို့ကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့ကတည်းက လူသားတို့အတွက် ပဓာနကျသောလားရာသည် အချိန်၏စမ်းသပ်မှုထဲတွင် ရပ်တည်နေသည်။ ပေါက်ချွန်းမှသည် ထွန်တုံးများအထိ၊ အိုးလုပ်နည်းမှသည် ဓာတ်ပုံရိုက်နည်းအထိ၊ တယ်လီဖုန်းများမှသည် လေယာဉ်ပျံများအထိ အခြေခံနည်းပညာတစ်ခု တီထွင်ဖန်တီးလိုက်ပြီးတိုင်း မပြောင်းလဲဘဲ ထာဝရရပ်တည်နေသည့်နိယာမမှာ ဈေးသက်သာလာမည်၊ အလွယ်တကူ သုံးနိုင်လာမည်၊ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်ပွားများပြီး ကျယ်ပြန့်လာမည်ဆိုသည့် အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ နည်းပညာ ပြန့်ပွားတိုးတက်လာခြင်းသည်ပင်လျှင် နည်းပညာ သတ္တဝါများဖြစ်ကြသော ကျွန်တော်တို့ ဟိုမို တက္ကနိုလိုးဂျီးကပ်စ် (Homo technologicus)တို့၏ ဇာတ်ကြောင်းဖြစ်တော့သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တိုးတက်စေဖို့၊ ကိုယ့်ကံကြမ္မာကို တိုးတက်စေဖို့၊ ကိုယ့်စွမ်းဆောင်ရည်များကို တိုးတက်စေဖို့၊ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် ကိုယ့်ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု တိုးတက်စေဖို့ လူသားတို့၏ စူးစမ်းရှာဖွေမှုများသည် စိတ်ကူးနှင့် ဖန်တီးမှုများ၏ မဆုတ်မနစ်သော ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်ကို အားကောင်းလာစေခဲ့သည်။ တီထွင်မှုဆိုသည်မှာ ကိုယ်ပိုင် စိတ်အားလှုံ့ဆော်မှုများဖြင့် ရှေ့သို့ တစ်ရှိန်ထိုး တိုးတက်အောင် လုပ်နေကြသည့် ပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ်ပြင်းထန်လှသော၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တည်ဆောက်ထားကြသော တီထွင်သူများ၊ ပညာရှင်များ၊ စွန့်ဦးတီထွင်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ခေါင်းဆောင်များ၏ မောင်းနှင်မှုဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသော၊ ပျံ့နှံ့သွားသော၊ ထွန်းတောက်လာသော လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ တီထွင်မှု၏ ထိုဂေဟစနစ်သည် ကျယ်ပြန့်ဖို့သာ အကြောင်းရှိသည်။ ယင်းမှာ နည်းပညာ၏ အမွေဆက်ခံမှု သဘာဝပင် ဖြစ်တော့သည်။

မေးစရာရှိသည်မှာ 'ဒီအချိန်ကနေစပြီး ဘာဖြစ်မှာလဲ'။ နောက်လာ

mgm.com

မည့် စာမျက်နှာများတွင် သမိုင်း၏ အနာဂတ်လှိုင်းကြီးအကြောင်းကို ကျွန်တော် ပြောပြသွားပါမည်။

*

စာဖတ်သူ၏ ပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်ပါ။

ဘာမြင်ရပါသလဲ။ ပရိဘောဂတွေလား၊ အဆောက်အအုံတွေလား၊ ဖုန်းတွေလား၊ အစားအစာတွေလား၊ ရှုခင်းသာပန်းခြံတစ်ခုလား။ စာဖတ်သူ ၏ မြင်ကွင်းထဲရှိ အရာအားလုံးနီးပါးသည် လူသားတို့၏ အသိဉာဏ်ဖြင့် ဖန်တီးထားသည့်အရာများ၊ သို့မဟုတ် ပြောင်းလဲထားသည့် အရာများသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ လူမှုရေးအခြေခံတုံ့ပြန်မှု၊ ကျွန်တော်တို့ ထုံးတမ်း စဉ်လာယဉ်ကျေးမှု၊ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏ အခြေခံ အုတ်မြစ်ဖြစ်သည့် ဘာသာစကားသည် ကျွန်တော်တို့ အသိဉာဏ်၏ နောက်ထပ်ထုတ်ကုန်တစ်ခု၊ မောင်းနှင်မှုတစ်ခု၊ လူသားဟူသည့် ကိုယ်စားပြု မှုတစ်ခု ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ နိယာမတိုင်းနှင့် သဘောတရားတိုင်း၊ အသေးစား ဖန်တီးအားထုတ်မှု၊ သို့မဟုတ် အစီအစဉ်တစ်ခုစီတိုင်း၊ စာဖတ် သူဘဝတွင် ကြုံနေရသမျှ အရာတိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ လူသားမျိုးစိတ်၏ သူမတူသော၊ အဆုံးမသတ်သော ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး စိတ်ကူးနိုင်စွမ်း၊ ဖန်တီး နိုင်စွမ်းနှင့် ဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းတို့ ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်။ လူသားဦးနှောက်၏ တီထွင်ဉာဏ်မှာ အံ့ဖွယ်ပါတကား။

ထို ရှုမျှော်ခင်းကြီးထဲတွင် အလွန်အင်အားကြီးစွာ ပါဝင်နေသည့် တစ်ခုတည်းသော အခြားအင်အားမှာ ဇီဝဘဝ ကိုယ်တိုင်သာဖြစ်သည်။ ခေတ်သစ်မတိုင်မီ ကျောက်တုံးအချို့နှင့် သတ္တုအချို့ကို ဖယ်ထားလိုက်လျှင် သစ်သားအိမ်များမှသည် ချည်ထည်များမှ မီးသွေးမီးဖိုအထိ လူသားတို့ တီထွင်ဖန်တီးမှု လက်ရာတို့သည် တစ်ချိန်က ရှင်သန်နေထိုင်ခဲ့ကြရသည့် ဘဝများမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အရာများဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်၌ ပေါ်ထွက်

လာသမျှ အရာအားလုံးတို့သည် ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်တို့ထံမှ၊ ကျွန်တော်တို့သည် ဇီဝသက်ရှိများဖြစ်ကြသည်ဆိုသည့် အချက်ထံမှ စတင်စီးဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

လူသားကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးသည် အသက်ရှင်ရပ်တည်မှုစနစ်များပေါ်တွင်ရော ကျွန်တော်တို့၏ အသိဉာဏ်များပေါ်တွင်ပါ မူတည်သည်ဟုပြောလျှင် ချဲ့ကားပြောရာ မရောက်။ ယခုအချိန်တွင် ထိုနှစ်ခုလုံးသည် ဆပွားဆန်းသစ်တီထွင်မှုနှင့် ဆပွား ကသောင်းကနင်းဖြစ်မှုတို့၏ မခန့်မှန်းနိုင်သော ကာလတစ်ခုထဲသို့ ရောက်နေပြီ။ မပြောင်းလဲသည့်အရာ အနည်းငယ်သာ ကျန်ရစ်မည့် အတုမရှိသော ကြီးထွားမှုကြီးတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ပတ်ပတ်လည်ကို စတင်ချိုးဖျက်ဝင်ရောက်နေသည်မှာ နည်းပညာလှိုင်းအသစ်တစ်ခု။ ထိုလှိုင်းသည် အသိဉာဏ်နှင့်ရှင်သန်မှုဆိုသည့် အရာရာတိုင်း၏ အခြေခံအုတ်မြစ်နှစ်ခုကို စီမံတည်ဆောက်နိုင်စေမည့် အင်အားမျိုး ထုတ်ပေးနိုင်စေမည့်လှိုင်း၊ အသိဉာဏ်နှင့် ရှင်သန်မှုတို့အောက် မလျော့သော လှိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

လာမည့်လှိုင်းကို ဗဟိုချက်မ နည်းပညာနှစ်ခုဖြင့် ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ အသိဉာဏ်တု (အေအိုင်) နှင့် ဇီဝအတု (synthetic-biology)။ နှစ်ခုပေါင်းလိုက်လျှင် လူသားတို့၏ ရောင်နီသစ်ကို ပေါ်ထွက်လာစေနိုင်သည်။ ယခင်က မမြင်ဖူးခဲ့သည့် ဥစ္စာဓန ကြွယ်ဝမှုများကို ဖန်တီးပေးနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ထိုနှစ်ခု၏ ပျံ့နှံ့မှုသည် မကောင်းသောလူများ၏ လက်ထဲ၌ အနှောင့်အယှက်များ၊ မတည်ငြိမ်မှုများအပြင် ကပ်ဘေးဆိုးကြီးများအထိ စိတ်ကူး၍ ပင် မရနိုင်လောက်သော ဖျက်ဆီးမှုအစဉ်အတန်းများကို အားပေးနိုင်သည့် ခြိမ်းခြောက်မှုကြီးလည်း ရှိနေသည်။ ထိုလှိုင်းသည် ၂၁ ရာစုကို အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် ကြီးမားသော စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုကို ဖန်တီးနေသည်။ ထိုနည်းပညာများပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့၏ အနာဂတ်မျှော်လင့်ချက် မှီတည်နေသလို ထိုနည်းပညာတို့၏ ဖျက်ဆီးမှုကိုလည်း ခံရနိုင်သည်။

mgyo.e.com

ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ရပ်တည်နေသည့် အနေအထားမှစ၍ ထိုလှိုင်းထဲတွင် ပါဝင်နေသည့်အရာများသည် ထိန်းချုပ်ဖို့၊ ယဉ်ပါးအောင်လုပ်ဖို့၊ ရပ်တန့်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဟု မြင်နေရပြီ။ ဤစာအုပ်က ဘာကြောင့် ဒီလိုမျိုး တကယ်ဖြစ်လာမှာလဲ။ အဲဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်ဆောင်လဲဆိုသည့် မေးခွန်းများကို ထုတ်ပေးသည်။ ထိုမေးခွန်းများ၏ အကျိုးဆက်သည် အသက်ရှင်ရပ်တည်နေသူတိုင်းနှင့် ကျွန်တော်တို့နောက်မှ ပေါ်လာမည့် မျိုးဆက်တိုင်းတို့အပေါ် သက်ရောက်မှုရှိမည်ဖြစ်သည်။

ရောက်လာတော့မည့် နည်းပညာလှိုင်းသည် လူသားသမိုင်းအချိုးအကွေ့တစ်ခု ဖြစ်လာစေမည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်သည်။ အကယ်၍ ထိန်းချုပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ မျိုးစိတ်အတွက် အကျိုးဆက်များမှာ အန္တရာယ်ကြီးမားမည့် အလားအလာ တော်တော်လေးရှိပါသည်။ အလားတူပင် ထိုအကျိုးဆက်များ မရှိလျှင် ကျွန်တော်တို့ အကာအကွယ်မဲ့ပြီး သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ယင်းမှာ ပြီးခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်အတွင်း ပိတ်ထားသော တံခါးများနောက်ကွယ်၌ ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ်တင်ပြခဲ့သော အဆိုတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော် သက်ရောက်မှုအားဖြင့် ပို၍ မသိချင် ယောင်ဆောင်ခြင်းများသာ ရှိလာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် အများသိစေရန် ချပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရှူး(အကျပ်ရိုက်ခြင်း)

လူသားအသိဉာဏ်၏ လေးနက်သော စွမ်းအားကို အာရုံစူးစိုက်ဆင်ခြင်ရင်း ကျွန်တော့်အတွက် ရိုးရှင်းသော မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုမေးခွန်းနှင့်ပင် ကျွန်တော့်ဘဝ လုံးပန်းခဲ့သည်။ ထိုမေးခွန်းမှာ “ကျွန်တော်တို့ဟာ အလုပ်တစ်ခုကို ဖြစ်ထွန်းအောင် လုပ်တတ်တဲ့၊ စွမ်းဆောင်ရည်ပြည့်ဝတဲ့ လူသားတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးထားတဲ့ အနှစ်သာရတွေကို ဆော့ဖိဝဲ ဒါမှမဟုတ် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်အဖြစ်

mg.yoe.com

ပြောင်းလဲလိုက်နိုင်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ”။ ထိုမေးခွန်းကို အဖြေရှာခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ လက်အဝင်ဆုံး ပြဿနာကို ကိုင်တွယ်ဖို့အတွက် စိတ်ကူး၍ ပင် မရနိုင်လောက်အောင် အင်အားကြီးမားသည့် ကိရိယာများ ထွက်ပေါ်လာ စေပါလိမ့်မည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးမည့် ကိရိယာ တစ်ခု ရှိနိုင်ပါသည်။ မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ထူးကဲသာလွန်သည့် ကိရိယာ တစ်ခု၊ ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှုမှသည် အသက်ကြီးလာသော လူဦးရေအတွက် လုံလောက်သော စားနပ်ရိက္ခာရဖို့အထိ ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးနိုင်မည့် ကိရိယာတစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုသဘောကို စိတ်ထဲ၌ ထည့်ထားရင်း မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဒယ်မီစ်ဟာဆာဘစ်၊ ရှိန်းလက်ဂ်တို့နှင့်အတူ ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် နွေရာသီ၌ ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းကြည့်လျှင် လန်ဒန်၏ ရပ်ဆဲလ်ရင်ပြင်ကို လှမ်းမြင်နေရသော ရင်ခွင်ပိုက်အုပ်ချုပ်ရေးခေတ် ရုံးခန်းတစ်ခန်းတွင် DeepMind ဟုခေါ်သော ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို တည်ထောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်မှာ ပြန်တွေးကြည့်လျှင် ကြီးမားလွန်းသည်။ ရူးမိုက်လှသည်။ မျှော်လင့်လွန်းသည်ဟု ခံစားရသည့် ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ပင်။ ထိုစဉ်ကလည်း အလားတူ ခံစားခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကျွန်တော် တို့ဖြစ်လာစေသည့် သူမတူသော မျိုးစိတ် ဖြစ်လာစေသည့် ကျွန်တော်တို့၏ အသိဉာဏ်ကို ပုံတူပွားရမည့် ရည်မှန်းချက် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

ထိုရည်မှန်းချက်ကို အောင်မြင်စေဖို့ ကျွန်တော်တို့ စနစ်တစ်ခု ဖန်တီး ဖို့ လိုအပ်သည်။ အမြင်နှင့် အပြောမှသည် စီမံခြင်းနှင့် စိတ်ကူးခြင်းအထိ၊ ကရုဏာတရားမှသည် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းအထိ လူသားတို့၏ အသိအမြင် ဆိုင်ရာ စွမ်းဆောင်ရည်များအားလုံးကို အရင်ဆုံး တုပ၊ နောက်ပိုင်း သာလွန် သွားစေမည့် စနစ်ဖြစ်သည်။ မြောက်မြားလှစွာသော စူပါကွန်ပျူတာများကို အပြိုင်မောင်းနှင်ခြင်းနှင့် ပွင့်လင်းသော ဝက်ဘ်တစ်ခွင်၌ ရနိုင်သော အချက် အလက် အရင်းအမြစ်အသစ်များ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပေါက်ကွဲထွက်နေခြင်း

mgym.com

တို့ဖြင့် ထိုစနစ်မျိုးကို ဖန်တီးနိုင်သည်ဖြစ်ရာ သင့်တင့်သော တိုးတက်မှုဖြင့် ထိုရည်မှန်းချက်သို့သွားလျှင်ပင် နက်နဲသိမ်မွေ့သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ ပါဝင်ပတ်သက်မှုများ ရှိလာမည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိထားပြီးသားဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင် တော်တော်လေး အလှမ်းဝေးသေးသည်ဟု ခံစားရမည်မှာ သေချာပါသည်။ နောက်ကြောင်းပြန်ကြည့်လျှင် အသိဉာဏ်တု မွေးထုတ်ခြင်းသည် နေ့ခင်းအိပ်မက်တစ်ခု၊ အချက်အလက်ထက် စိတ်ကူး ယဉ်ပိုဆန်မှု၊ ပြင်ပလောကနှင့် အဆက်အဆံကင်းသော ပညာရှင် လက် တစ်ဆုပ်စာနှင့် သိပ္ပံဝတ္ထုများကိုသာ သဲကြီးမဲကြီး ဖတ်သော ပရိသတ်များ၏ အဝန်းအဝိုင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဤစာကို ရေးနေရင်း လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်များအကြောင်း ပြန်တွေးနေသည့်အချိန်မှာပင် အေအိုင်လောကအတွင်း တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်မှာ ဘာနှင့်မျှ မတူလောက်အောင် အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဆက်တိုက် ထိုးဖောက်ဖြတ်ကျော်မှုများ လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီးနောက် DeepMindသည် ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း အေအိုင်ကုမ္ပဏီကြီးများ ထဲမှတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤတော်လှန်ရေးအသစ်၏ အရှိန်နှင့်အင်အားသည် ကျွန်တော်တို့လို ထိုနည်းပညာနှင့် အနီးဆုံး လူများကိုပင် အံ့အားသင့်စေခဲ့သည်။ ဤစာအုပ် ရေးနေသည့် အချိန်အတောအတွင်းမှာပင် အေအိုင်၏ တိုးတက်မှု ခြေလှမ်းများကို အသက်ရှူမှားလောက်အောင် မြင်တွေ့နေရသည်။ သီတင်းပတ်တိုင်း သီတင်းပတ်တိုင်း မိုဒယ်အသစ်များနှင့် ထုတ်ကုန်အသစ်များ ထွက်နေသည်။ အချို့ဆိုလျှင် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ထွက်နေသည်။ ဤလိုင်းသည် အရှိန်မြင့်နေသည်မှာ ရှင်းနေပါသည်။

ယနေ့ခေတ် အေအိုင်စနစ်များသည် မျက်နှာများနှင့် အရာဝတ္ထုများကို လုံးဝပြီးပြည့်စုံသလောက် ခွဲခြားသိမြင်နိုင်သည်။ စကားဖြင့်ပြောပြီး စာရေးနိုင်သည်။ ဘာသာစကားတို့ကို ချက်ချင်း ဘာသာပြန်နိုင်သည်။ အေအိုင်သည် လမ်းပြနိုင်ပြီး လမ်းပိတ်မပိတ်လည်း သိနိုင်သလို အလိုအလျောက်

လည်း မောင်းနှင်နိုင်သည်။ ရိုးရှင်းသည့် စာဖြင့် လမ်းကြောင်းပေးမှု အချို့ ပေါ်တွင် အခြေခံပြီး မျိုးဆက်သစ် အေအိုင်မိုဒယ်တို့သည် ဆန်းသစ်သော ပုံများကို ဖန်တီးနိုင်သည်။ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သော အဆင့်အတန်းရှိသည့် စာများကို အသေးစိတ်ကအစ အလုံးစုံညီညွတ်အောင် စီကုံးရေးသားနိုင် သည်။ အေအိုင်သည် မယုံနိုင်လောက်အောင် စစ်မှန်သည့် အသံတုများကို ဖန်တီးနိုင်ပြီး အလွန်လှပသော ဂီတကိုလည်း စပ်ဆိုနိုင်သည်။ လူသားများ နှင့်သာ သင့်လျော်ညီညွတ်သည်ဟု ထင်ခဲ့သည့် ရေရှည်စီမံကိန်းရေးဆွဲခြင်း၊ စိတ်ကူးထုတ်ခြင်းနှင့် ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများထွက်လာအောင် နှိုးဆွခြင်းတို့လို စိန်ခေါ်မှု ပိုမိုမြင့်မားသည့် ကဏ္ဍများ၌ပင်လျှင် အေအိုင်သည် ရှေ့သို့ ခုန်ပေါက်တိုးတက်နေသည်။

အေအိုင်သည် အသိအမြင်ဆိုင်ရာ စွမ်းရည်များကို ဆယ်စုနှစ်နှင့်ချီပြီး လှေကားတစ်ထစ်ချင်း တက်လာခဲ့ရာ လာမည့် သုံးလေးနှစ်လောက်အတွင်း မှာပင် လူသားအဆင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် တာဝန်ယူ လုပ်ကိုင်နိုင်တော့မည်ဟု ယခုအချိန်ကတည်းက လှမ်းမြင်နေရပြီ။ ထိုသို့ပြော သည်မှာပင် ကြီးမားသော အခိုင်အမာ ပြောဆိုမှုတစ်ခုဖြစ်နေရာ အမှန်တရား နှင့် နီးစပ်ခဲ့လျှင် ပါဝင်ပတ်သက်မှုများမှာ တကယ့်ကို နက်နက်နဲနဲ ရှိလှပေ မည်။ ကျွန်တော်တို့ DeepMind ကို တည်ထောင်ခဲ့စဉ်က လေထဲ တိုက် ဆောက်သလို ခံစားခဲ့ရသည့် အရာများမှာ ယုတ္တိရှိလာရုံသာမကဘဲ မလွဲ ဧကန်ဖြစ်လာမည်ကို တွေ့နေရလေပြီ။

အေအိုင်သည် အလွန်ထူးကဲသော ကောင်းဖို့ကိစ္စများအတွက် အင်အားကြီး ကိရိယာတစ်ခု ဖြစ်ရုံသာမဟုတ်၊ အင်အားကြီးပုံစံအများစုနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူစွာပင် ကြီးမားသည့် အန္တရာယ်များနှင့် ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ အကျပ်ရိုက်မှုများ ကျွဲကူးရေပါ ဖြစ်လာမည်ကို စကတည်းက ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိထားသည်။ တိုးတက်လာသော အေအိုင်၏ အကျိုး ဆက်များကိုသာမဟုတ်၊ နည်းပညာ ဂေဟစနစ်ကြီးတစ်ခုလုံး၏ လားရာကို

mgdbooks.com

ပါ ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းများစွာ စိုးရိမ်နေခဲ့၏။ အေအိုင်၏ နောက်ကွယ်တွင် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ရှိနေသည်။ အေအိုင်၏ အားကောင်းသော ပံ့ပိုးမှုနှင့်အတူ ပေါ်ထွက်လာမည့် မျိုးဗီဇနည်းပညာများနှင့် စက်ရုပ်မျိုးဆက်များ ဖြစ်သည်။ နယ်ပယ်တစ်ခု၏ အနာဂတ် တိုးတက်မှု သည် အခြားနယ်ပယ်များကို ပရမ်းပတာဖြစ်လောက်အောင် အရှိန်မြှင့်ပေးမည်။ နယ်ပယ်ချင်း အပြန်အလှန် ထိန်းညှိဖို့ဆိုသည်မှာ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ တိုက်ရိုက် မထိန်းချုပ်နိုင်သည့် ကိစ္စမျိုးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်တော်တို့ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားသူများဖြစ်ဖြစ် လူသား အသိဉာဏ်ကို တုပနိုင်ပြီ ဆိုလျှင် ယင်းမှာ စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်သက်သက်သာ မဟုတ်၊ လူသား တို့၏ ကြီးမားသော အရွေ့ကြီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကြိုတင်ခန့်မှန်း၍ မရနိုင်သော အခွင့်အရေးများနှင့် ကြိုတင်ခန့်မှန်း၍ မရနိုင်သော အန္တရာယ်များ ညီတူမျှတူ ဖြစ်နေမည့် ခေတ်တစ်ခေတ်ကို ဆန်းသစ်စေတော့မည်မှာ ရှင်းနေပါသည်။

နှစ်များစွာအတွင်း နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ကျွန်တော့် စိုးရိမ်မှုသည်လည်း ကြီးထွားလာသည်။ အကယ်၍ ထိုလိုင်းသည် တကယ့်ကို ဆူနာမီလိုင်းဖြစ်နေလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အေအိုင်အကြောင်း စိုးရိမ်တကြီး ပြောမနေကြသေး။ တစ်ချိန်က လက်တစ်ဆုပ်စာ သုတေသီများ နှင့် စွန့်ဦးတီထွင်တို့အတွက်သာ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်း ရှိမည်ဟု မြင်ခဲ့ကြ သောအရာသည် ယခုအချိန်တွင် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာကြီးပမ်း အားထုတ်မှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာပြီ။ အေအိုင်သည် နေရာတိုင်းတွင် ရှိသည်။ သတင်းများပေါ်တွင်၊ စာဖတ်သူ၏ စမတ်ဖုန်းထဲတွင်၊ စတော့ရောင်းဝယ်ရာ တွင်၊ ဝက်ဘ်ဆိုက်များတည်ဆောက်ရာတွင် အေအိုင် ပါဝင်သည်။ ကမ္ဘာ့ အကြီးဆုံး ကုမ္ပဏီတော်တော်များများနှင့် အချမ်းသာဆုံး နိုင်ငံတော်တော် များများသည် အေအိုင်နောက်သို့ လိုက်နေကြပြီ။ အသစ်ဆန်းဆုံး အေအိုင် မိုဒယ်များနှင့် မျိုးဗီဇ အင်ဂျင်နီယာ နည်းပညာများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်

mgyo.com

လုပ်နေသည်။ ဒေါ်လာ ဘီလီယံ ဆယ်ဂဏန်းလောက်အထိ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနေကြသည်။

ရင့်ကျက်လာသည့်အချိန်တွင် ထိုထွန်းသစ်စနည်းပညာတို့သည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပျံ့နှံ့သွားမည်။ ဈေးပေါ်လာမည်။ သုံးလိုပိုကောင်းလာမည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးထဲသို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စိမ့်ဝင်သွားမည်။ ထိုနည်းပညာတို့က အလွန်ထူးခြားသော ဆေးပညာတိုးတက်မှုများနှင့် သွန်ရင်းသော စွမ်းအင်ထိုးဖောက်ကျော်လွှားမှုများအတွက် လမ်းဖွင့်ပေးမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအသစ်များသာမက အလုပ်အကိုင်အသစ်များနှင့် ဘဝနေထိုင်ရေးဆိုင်ရာ တိုးတက်မှုအသစ်များကို နယ်ပယ်အားလုံးနီးပါးတွင် ဖြည့်ပေးလိမ့်မည်။

ထိုအကျိုးအမြတ်များနှင့်အတူ အသိဉာဏ်တု၊ ဇီဝအတုနှင့် အခြားတိုးတက်လာသော နည်းပညာပုံစံတို့သည် အန္တရာယ်များကိုလည်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စိုးရိမ်ရသည့် အတိုင်းအတာအထိ ထုတ်လုပ်ပေးလိမ့်မည်။ ထိုနည်းပညာတို့က တိုင်းပြည်နိုင်ငံတို့၏ တည်ရှိမှုကို ခြိမ်းခြောက်လာမည်။ လက်ရှိပထဝီနိုင်ငံရေး ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံ အခင်းအကျင်းကိုပင် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်နိုင်သည်။ အေအိုင်က ထဲထဲဝင်ဝင် ထောက်ပံ့ပေးထားသော ဆိုက်ဘာတိုက်ခိုက်မှုများ၊ တိုင်းပြည်များကို ဖျက်ဆီးမည့် စက်ရုပ်စစ်ပွဲများ၊ တီထွင်ဖန်တီးထားသည့် ကပ်ဘေးများ၊ ရှင်းမပြနိုင်သဖြင့် တန်ခိုးစွမ်းအားတို့ စိုးမိုးနေပြီဟု ထင်ရလောက်သည့် ကမ္ဘာတစ်ခုဆီသို့ လမ်းဖွင့်ပေးလိမ့်မည်။ တစ်ခုချင်းစီကို ကြည့်လျှင် သေးငယ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ သို့သော် ဖြစ်နိုင်ခြေအကျိုးဆက်များမှာ အလွန်တရာ ကြီးမားသည်။ ထွက်ပေါ်လာသည့် ရလဒ်များ၏ သေးငယ်သော အခွင့်အလမ်းတစ်ခုကိုပင်လျှင် အရေးတကြီး ဂရုစိုက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီဖြစ်သည်။

အချို့နိုင်ငံများသည် ထိုသို့ ကပ်ဘေးဆိုက်သော အန္တရာယ်မျိုးကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် နည်းပညာဆိုင်ရာ အာဏာရှင်စနစ်

တစ်မျိုးကို ကိုင်စွဲကာ ထို ပါဝါအသစ်တို့၏ ပျံ့နှံ့မှုကို နှေးအောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားကြမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ဖို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ ပုဂ္ဂလိက ဘဝများထဲအထိ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ထောက်လှမ်းမှု အများအပြားလုပ်ဖို့ လိုအပ်သည်။ နည်းပညာအပေါ်တွင် တင်းကျပ်သော အုပ်ချုပ်မှုဖြင့် ထိန်း ထားလျှင် အရာရာတိုင်းနှင့် လူတိုင်းကို အချိန်ပြည့် စောင့်ကြည့်နေရမည် ဆိုသည့်စာကံသို့ တရုတ်တိုက် ပါသွားလိမ့်မည်။ အဆုံးစွန်ရောက် ဖြစ်လာ နိုင်သည့် ရလဒ်များမှ ကာကွယ်ရန်ဆိုသော အာသီသဖြင့် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ စောင့်ကြည့်ထောက်လှမ်းမှု စနစ်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိသွားမည်ဖြစ်သည်။

အလားတူ ဖြစ်လာနိုင်သည်မှာ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသည့် တုံ့ပြန်မှု တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပိတ်ပင်မှုများ၊ သပိတ်မှောက်မှုများနှင့် တရားဝင်ဆိုင်းငံ့ မှုများ ပေါ်ထွက်လာမည်။ နည်းပညာသစ်များ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုမှာ ရှောင် လွှဲပြီး ပိတ်ပင်ဆိုင်းငံ့မှုများ ဆက်တိုက် လုပ်သွားကြမလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ပထဝီ ဗျူဟာမြောက်တန်ဖိုးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး တန်ဖိုးတို့နှင့်အတူ နည်းပညာအသစ်များကို တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ၊ သို့မဟုတ် ကော်ပိုရေးရှင်း များက ဘယ်လိုလိုက်ကြမလဲ။ အဆိုပါနည်းပညာအသစ်များက ထုတ်ပေး လိုက်သည့် ပြောင်းလဲနိုင်သော ပါဝါများကို တစ်ဖက်သတ် လက်မြောက် အရှုံးပေးလိုက်ကြရမှာလားဆိုသည်မှာ မြင်ဖို့ ခက်ပါသည်။ ထို့ထက်ပို၍ နည်းပညာအသစ်များ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများကို ပိတ်ပင်ခြင်းမှာ သူ့ကိုယ်၌ ကပင်လျှင် အန္တရာယ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ နည်းပညာအရ တုံ့နှေးနေသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့သည် သမိုင်းတစ်လျှောက် မတည်ငြိမ်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင် ရပြီး ပြုလဲသွားကြရသည်။ တကယ်တော့ သူတို့သည် ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းမရှိတော့ဘဲ တိုးတက်မှု မရှိတော့သောကြောင့်ပင်။

နည်းပညာအသစ်များနောက်သို့ လိုက်သည်ဖြစ်စေ မလိုက်သည်ဖြစ် သော ဤနေရာမှစ၍ အန္တရာယ်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်သာ။ တစ်ဖက် တွင် နည်းပညာအာဏာရှင်ဆန်သည့် မတရားမှုများနှင့် တစ်ဖက်တွင်

mgyc.com

ပွင့်လင်းမှု၏ နောက်ဆက်တွဲ ကပ်ဘေးများ ကြားမှ လမ်းကျဉ်းကလေးထဲတွင် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ ဖြတ်လျှောက်ရမည့် အခွင့်အလမ်းများ ရှိလာမည်ဖြစ်ပြီး ထိုလမ်းလေးမှာလည်း နည်းပညာများ ဈေးပေါလာသည်နှင့်အမျှ၊ ပိုမိုအားကောင်းလာသည်နှင့်အမျှ၊ ပိုမိုပျံ့နှံ့လာသည်နှင့်အမျှ၊ အန္တရာယ်များစုပုံလာသည်နှင့်အမျှ ပို၍ပို၍ ကျဉ်းလာမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ဗဟိုချက်တွင် ရှိနေသော ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရှူး အကျပ်အတည်းပင်။ အားကောင်းသော နည်းပညာမျိုးဆက်သစ်သည် အနှေးနှင့်အမြန်ဆိုသလို ကမ္ဘာကြီးကို ကပ်ဘေးလား၊ မတရားမှုလားဆိုသည့် နေရာသို့ ရောက်အောင် တွန်းပို့ကြတော့မည်။ ယင်းမှာ ၂၁ ရာစု၏ ဧရာမပြဿနာကြီးဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ဤစာအုပ်သည် ကိုသို့ ဆိုးရွားလှသော ဖြစ်ရပ်များနှင့် မလွဲဧကန်ရင်ဆိုင်ရမည့်အကြောင်းကို အလေးပေးထားပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်သင့်သလဲဆိုသည်ကို စူးစမ်းရှာဖွေထားသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်တို့သည် နည်းပညာမှ အကောင်းဆုံးများကို ထုတ်ယူဖို့လိုအပ်သည်။ ယင်းတို့မှာ ကမ္ဘာကို ခြောက်လှန့်နေသည့် အစုအဝေးတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ဖို့ မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည့် အရာအချို့ဖြစ်သည်။ အလားတူ အကျပ်အတည်းမှလည်း ရုန်းထွက်နိုင်ရမည်။ နည်းပညာအကြောင်း လက်ရှိပြောနေ၊ ရေးနေကြသည်မှာ မလုံလောက်သေး။ စာအုပ်တော်တော်များများ၊ ဆွေးနွေးငြင်းခုံပွဲ တော်တော်များများ၊ ဘလော့ဂ်ထဲတွင် ရေးသားမှု တော်တော်များများ၊ တွစ်တာတွင် ရေးသားမှုတော်တော်များများ၌ နည်းပညာအကြောင်းများ ပါဝင်နေသော်လည်း ထိုကပ်ဘေးနှင့် မတရားမှုတို့အကြောင်း တွေ့ရသည်မှာ ရှားပါးလှသည်။ ယင်းမှာ နည်းပညာကို ထိန်းချုပ်ရာတွင် အလုပ်ဖြစ်နေသည့် နေသော နည်းစနစ်၊ လူမှုရေးနှင့် ဥပဒေယန္တရားတို့လို အစုအဖွဲ့များ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ဖြည့်စွက်ပေးနေကြခြင်းကြောင့်ဟု ကျွန်တော် မြင်သည်။ နည်းပညာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်နေကြသူများသည်ပင်

လျှင် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ ခက်သည် ဆိုသည့် စကားမျိုးမပြောကြပေ။
 ယင်းကို ပြောင်းလဲဖို့ လိုပြီ။ ဤစာအုပ်သည် ဘာကြောင့်ဆိုသည်ကို
 ပြပြီး ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုသည်ကို အရိပ်အမြွက် ပြောနိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ပါ
 သည်။

ထောင်ချောက်

DeepMind ကို တည်ထောင်ပြီး နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် အေအိုင်
 ၏ ရေရှည်စီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးအကျိုးဆက်များအကြောင်း ဆလိုက်တစ်ခု
 ကျွန်တော် ဖန်တီးခဲ့သည်။ ထိုဆလိုက်ကို နည်းပညာလောကထဲမှာ ဩဇာ
 အကြီးဆုံး တည်ထောင်သူများ၊ စီအီးအိုများနှင့် နည်းပညာရှင်များကို
 အနောက်ဘက်ကမ်းရိုးတန်းရှိ ခမ်းနားတောက်ပြောင်သော ခန်းမကြီးတစ်ခု
 ထဲတွင် ခေါ်ပြသည်။ အေအိုင်သည် ခြိမ်းခြောက်မှုများ၏ ကိုယ်ထည်ဖြစ်ပြီး
 ဖြစ်လာမှ တုံ့ပြန်သည်ထက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုအပ်ကြောင်း ကျွန်တော်
 ပြောပြခဲ့သည်။ အေအိုင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးတို့ထဲသို့ ကြီးကြီးမားမား ထိုး
 ဖောက်ဝင်ရောက်လာနိုင်သလို သတင်းမှား ကမ္ဘာပျက်ကိန်းကို မီးတို့ပေး
 နိုင်သည်။ သေစေနိုင်သော ဆိုက်ဘာလက်နက်အသစ်များကို ဖန်တီးခြင်းဖြင့်
 လက်နက်ဖြစ်သွားနိုင်သလို ကွန်ရက်ချိတ်ဆက်ထားသော ကျွန်တော်တို့
 ကမ္ဘာကြီး၏ အားနည်းချက်အသစ်များ ထွက်ပေါ်လာစေနိုင်သည်။

အေအိုင်ကြောင့် လူတော်တော်များများ အလုပ်ပြုတ်သွားနိုင်သည်
 ဆိုသည့်အချက်ကိုလည်း ကျွန်တော် မီးမောင်းထိုးပြသည်။ စက်များနှင့်
 အလိုအလျောက် မောင်းနှင်စက်များ၏ သမိုင်းတစ်လျှောက် လုပ်အား
 အစားထိုး ဝင်ရောက်မှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြဖို့ ကျွန်တော် တောင်းဆို
 သည်။ အရင်ဆုံး သီးခြားအလုပ်များအတွက် ပိုမိုထိရောက်မှုရှိသည့်
 နည်းလမ်းများ ပေါ်လာမည်။ ထို့နောက် လုပ်ငန်းအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလုံး
 ဖယ်ရှားခံရမည်။ မကြာမီအချိန်အတွင်း လုပ်ငန်းကဏ္ဍတစ်ခုလုံးတွင်

လုပ်သားအနည်းငယ်မျှဖြင့်သာ လုပ်ဖို့ လိုတော့မည်။ လာမည့် ဆယ်စုနှစ် အနည်းငယ်အတွင်း အေအိုင်စနစ်များသည် 'အသိဉာဏ်ပညာရှိသော လုပ်သား' တို့နေရာတွင် အစားထိုး ဝင်ရောက်လာကြမည်။ စက်ရုပ်များက အလုပ်ကြမ်းသမားများ နေရာကို ဝင်ယူမည်ထက် ပိုစောမည်က သေချာပါသည်။ ယခင်က အလုပ်တစ်ခု ခေတ်နောက်ကျသွားတိုင်း အလုပ်သစ်များ ပေါ်လာစမြဲ။ သို့သော် အေအိုင်သည် ထိုအလုပ်သစ်များကိုပါ ဆက်လုပ်နိုင်မည်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ နောက်လာမည့် ပြင်းထန်သော အင်အားတို့အတွက် ထုံးတမ်းစဉ်လာဆိုသည်မှာ အနည်းငယ်မျှသာရှိမည်ဟု ကျွန်တော် အဆိုပြုခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး ဆလိုက်အပြီးတွင် The Simpsons ကာတွန်းထဲမှ ရုပ်သေပုံတစ်ပုံကို အသေထားထားလိုက်သည်။ ပုံထဲတွင် စပရင်းဖီးလ် မြို့သားတို့ ဆန္ဒပြနေကြပြီး ရင်းနှီးပြီးသား ဇာတ်ကောင်များမှာ တုတ်များ၊ မီးတုတ်များကို နှိပ်ပြီး ရှေ့မှ ဦးဆောင်နေကြ၏။ ထိုသတင်းစကားမှာ ရှင်းပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော် ထုတ်ပြောရမည်။ “ခက်ရင်းခွတွေ လာနေပြီ” ဟု ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည်။ နည်းပညာ ဖန်တီးသူများဖြစ်သည့် ကျွန်တော်တို့ထံ လာနေခြင်းဖြစ်သည်။ အနာဂတ်ကို ထိုအနေအထားထက် ပိုကောင်းအောင် လုပ်ဖို့ဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်တို့၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

စားပွဲပတ်ပတ်လည်တွင် အကြောင်းသား ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးများနှင့် ကျွန်တော် ဆုံရသည်။ တစ်ခန်းလုံး တုပ်တုပ်မျှမလှုပ်။ ကျွန်တော် ပေးသည့် သတင်းစကား ရောက်မသွား။ အရေးမစိုက်မှုများသာ ခပ်သုတ်သုတ် ရောက်လာသည်။ ကျွန်တော်ပြောသည့် စကားတို့အပေါ် စီးပွားရေးအကဲဖြတ်သူတို့က ဘာကြောင့် မည်သည့် လက္ခဏာမျှ မပြကြပါသနည်း။ အေအိုင်သည် တောင်းဆိုချက်အသစ်များကို လှုံ့ဆော်ပေးမည်။ အန္တရာယ်အချို့ ရှိကောင်းရှိနိုင်ပြီး အရေးနိမ့်သည့်တိုင် သူတို့ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်မည်မဟုတ်။ လူတို့သည် ထက်မြက်သည်။ အဖြေကို အမြဲတမ်း ရှာတွေ့သည်။

mgym.com

စိတ်ပူစရာမလို။ သူတို့ ထိုသို့ တွေးနေပုံရပါသည်။

နှစ်အနည်းငယ် ကြာပြီးနောက် ကိုဗစ်-၁၉ ကပ်ဘေး မတိုင်မီကလေး မှာပင် နာမည်ကြီးတက္ကသိုလ်တစ်ခုက ကျင်းပသည့် နည်းပညာဆိုင်ရာ အန္တရာယ်များအကြောင်း ဟောပြောပွဲတစ်ခုသို့ ကျွန်တော် တက်ခဲ့ရသည်။ အဆင်အပြင်မှာ ကျွန်တော့်တုန်းက ပုံစံမျိုးပင်။ နောက်ထပ် စားပွဲကြီး တစ်လုံး၊ နောက်ထပ် အဆင့်မြင့်ဆွေးနွေးမှုများ တွေ့ရသည်။ ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ကော်ဖီ၊ ဘီစကွတ်၊ ပါဝါပွိုင့်များပေါ်တွင် ကြက်သီးထစရာ အန္တရာယ်များ ဝဲပျံ့နေသည်။

တစ်ယောက်က ထရပ်လိုက်သည်။ ဒီအင်န်အေအတု၏ ဈေးနှုန်း ဘယ်လောက်ဖြစ်မလဲဆိုသည်ကို သူက ပြသည်။ ကိုယ်တိုင်းဖြင့် ချုပ်လုပ်ပြီး သား ဒီအင်န်အေ ထုတ်လုပ်သည့် ဈေးနှုန်းသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ကျဆင်းနေသည်။ ဒေါ်လာ သောင်းဂဏန်းမျှဖြင့်ပင် ဒီအင်န်အေကို ထုတ်လုပ်နိုင်ပြီ။ ထို့ပြင် ထိုပညာရပ်ကို ဘွဲ့လွန်တန်းများနှင့် စိတ်ပါဝင်စားသူတို့အတွက် အွန်လိုင်းအတန်းများတွင်ပါ သင်ယူနိုင်နေပြီဖြစ်သည်။

ကိရိယာများ ရနိုင်မှု တိုးတက်လာသည်ကို ပြသပြီးသည့်နောက် တင်ဆက်သူက ထိတ်လန့်ချောက်ချားစရာ အမြင်တစ်ခုကို တင်ပြသည်။ မကြာမီ အချိန်အတွင်း အချို့သောသူတို့သည် သဘာဝ၌ တွေ့ရသည်ထက် ပိုမိုကူးစက်လွယ်ပြီး သေစေနိုင်သော ရောဂါပိုးမွှားတို့ကို ဖန်တီးနိုင်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ထိုပိုးမွှားအတုတို့သည် ရှိပြီးသား ကာကွယ်ရေးနည်းလမ်းများကို ကျော်လွှားနိုင်သည်။ ရောဂါလက္ခဏာမပြဘဲ ပျံ့နှံ့နိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ကုသမှုများကို ခုခံနိုင်သည့်အစွမ်း ရှိသည်။ မည်သူမဆို လုပ်ချင်လျှင် ဒီအင်န်အေ အိမ်တွင်း စမ်းသပ်ပစ္စည်းများကို အွန်လိုင်းမှ မှာယူပြီး အိမ်မှာပင် ပြင်ဆင်ဖန်တီးနိုင်သည်။ မေးလ်ဖြင့် မှာယူနိုင်သော ကမ္ဘာပျက်ကိန်းဖြစ်သည်။

ယင်းမှာ သိပ္ပံစိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းမဟုတ်။ တင်ပြသူမှာ ဆယ်စုနှစ်

mgvye.com

နှစ်ခုကျော်အတွေအကြံရှိသော လေးစားရသည့် ပါမောက္ခကြီးတစ်ယောက်။ ပစ္စုပ္ပန်တွင် ကြုံနေရသည့် အသက်ဘေးဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။ ထိုတင်ပြမှုသည် 'လူတစ်ယောက်တည်းက သန်းပေါင်းထောင်နှင့်ချီသည့် လူများကို သတ်ပစ်နိုင်စွမ်းရှိသည်' ဆိုသည့်အတွေးကို ပေးပြီး အဆုံးသတ်သွား၏။ ထိုအတွေးက စိတ်အားတက်ကြွမှုအားလုံးကို ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ တက်ရောက်သူတိုင်း မသက်မသာဖြင့် ထလာကြသည်။ အကြောဆန့်ကြသည်။ ချောင်းဆိုးကြသည်။ နှာစေးချောင်းဆိုးနှင့် ဝေလည်ကြောင်ပတ်များ စတင်လာသည်။ မည်သူမျှ ထိုဖြစ်နိုင်ခြေကို လက်မခံချင်ကြ။ အရေးကြီးသည့်ကိစ္စ မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။ ထိန်းချုပ်ဖို့ ထိရောက်သော ယန္တရားတစ်ခု ရှိသည်မှာ သေချာသည်။ ရောဂါပိုးများကို ဖန်တီးဖို့ ခက်ခဲမည်မှာ သေချာသည်။ အချက်အလက်ဘဏ်များ ပိတ်ဆို့ထားသည်မှာ သေချာသည်။ ဟုဒ်ဝဲများအတွက် စိတ်ချရသည်မှာ သေချာသည်။ စသည်ဖြင့် ...

သို့သော် ထိုတင်ဆက်မှုက ကျွန်တော့်ကို နောက်လအနည်းငယ်အထိ တိုက်စားနေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့်၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးအနေဖြင့် ထိုကိစ္စကို ယခုထက်ပိုပြီး ဘာကြောင့် အလေးမထားနိုင်ကြပါသလဲ။ ရှေ့ဆက် ဆွေးနွေးဖို့မလုပ်ဘဲ ဘာကြောင့် ကိုးရီးကားရားဖြင့် ဘေးထွက်ရှောင်ဖယ်သွားကြပါသလဲ။ အချို့ဆိုလျှင် ထိုကပ်ဘေးများအကြောင်း မေးခွန်းဖော်ထုတ်သူတို့ကို တစ်နည်းအားဖြင့် နည်းပညာ၏ 'အံ့ဖွယ်အကောင်းဘက်ကို ကျော်ကြည့်သူ' တို့ကို ဘာကြောင့် စောင်းချိတ်ပြောဆိုနေကြပါသလဲ။ ထိုသို့ ခံစားတုံ့ပြန်မှုများကို ကျွန်တော် လေ့လာစူးစမ်းကြည့်ရာမှ 'အဆိုးမြင် ငြင်းပယ်မှုထောင်ချောက်'ဟု ခေါ်ရမည့် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိလာသည်။ ယင်းမှာ အမှောင်ဘက်ခြမ်းမှ ဖြစ်နိုင်ခြေ အမှန်တရားတို့ကို ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ အကြောက်တရားက လွှမ်းခြုံထားချိန်တွင် ပေါ်ထွက်လာတတ်သော လမ်းလွဲ ဆန်းစစ်သုံးသပ်မှုတစ်ခုဖြစ်ပြီး အခြားနည်းလမ်း

ဖြင့်သာ ကြည့်လိုခြင်း၏ ရလဒ် ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းလောက်နီးနီးတွင် ထိုတုံ့ပြန်မှု ပုံစံတစ်မျိုးမျိုးရှိတတ်ကြသည်။ အကျိုးဆက်အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မျက်စိရှေ့မှောက်တွင် ရောက်နေသော အလွန်အရေးကြီးသည့် လမ်းကြောင်းတော်တော်များများကို ကျော်ပြီး ကြည့်မိသွားစေသည်။ ယင်းမှာ မွေးရာပါ ဇီဝကမ္မ တုံ့ပြန်မှုတစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ မျိုးစိတ်သည် ထိုမျှလောက်သော ပမာဏရှိသည့် အပြောင်းအလဲကြီးနှင့် အမှန်တကယ် လုံးထွေးရင်ဆိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိ။ ထိုလမ်းကြောင်းအတိုင်းသာဆိုလျှင် နည်းပညာက ကျွန်တော်တို့ကို အနိုင်ယူသွားမည့် ဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုသာ ကျန်ခဲ့လိမ့်မည်။ သက်သောင့် သက်သာ မရှိသည့်တိုင် အချက်အလက်များကိုတော့ သွေးအေးအေးဖြင့် ခက်ခက်ထန်ထန် ကြည့်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

နည်းပညာအပါအဝင် ထိုလှိုင်းကို သင့်တင့်လျောက်ပတ်သလို ရင်ဆိုင်ကိုင်တွယ်ခြင်းနှင့် ထိုသို့လုပ်ခြင်းသည် လူသားတို့အတွက် အမြဲတမ်း အထောက်အကူဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုသည့်အချက်ကို သေချာစေခြင်းတို့ဖြင့်သာ အဆိုးမြင် ငြင်းပယ်မှုမှ ကျော်လွှားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

*

ဤစာအုပ်သည် ထိုအတိုင်းလုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်ပါသည်။ နောက်လာမည့် လှိုင်းကိုအသိအမှတ်ပြုလက်ခံပြီး ကွန်တိုမြေပုံ ရေးဆွဲဖို့ဖြစ်သည်။ ကန့်သတ် ထိန်းချုပ်ရန် ဖြစ်နိုင်မလားဆိုသည်ကို လေ့လာစူးစမ်းဖို့ဖြစ်သည်။ သမိုင်း ဖြစ်စဉ်များကို ဆက်စပ်စဉ်းစားပြီး နည်းပညာကျောင်းများ၌ နေ့စဉ် ဝိုင်းဖွဲ့ ပြောဆိုနေခြင်းမှ နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ကာ ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် မြင်ကွင်းကို ကြည့်ဖို့ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ရည်မှန်းချက်မှာ အကျပ်အတည်းကို ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ဖို့၊ သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာ ပေါ်ထွန်းလာမှုတို့ကို မောင်းနှင်နေသည့် နောက်ကွယ်မှဖြစ်စဉ်များကို နားလည်အောင်လုပ်ဖို့ ဖြစ်သည်။ ထိုစိတ်ကူး

များကို ဖြစ်နိုင်သမျှ အများဆုံး ပရိသတ်ကြီးအတွက် ရှင်းနိုင်သမျှ အရှင်းဆုံး ကျွန်တော် ပြောပြချင်သည်။ ကျွန်တော်သည် ဖွင့်ထားသော စိတ်၊ စုံစမ်းမေးမြန်းလိုသည့်စိတ်ဖြင့် ဤစာကို ရေးပါသည်။ လေ့လာစူးစမ်းမည်။ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်စွာ လမ်းညွှန်မှုနောက်သို့ လိုက်မည်။ သို့သော် မမှန်ကြောင်း ထောက်ပြမှုများနှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များအတွက် စိတ်ကို ဆက်ပြီး ဖွင့်ထားဦးမည်။ ကျွန်တော် မှားကြောင်း သက်သေပြနိုင်သည်ထက်၊ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုမှာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိကြောင်း သက်သေပြနိုင်သည်ထက် ကျွန်တော် ပိုလိုချင်သည့်အရာ ဘာမှမရှိပါ။

အချို့လူများက ကျွန်တော်လို အအိုင်ကုမ္ပဏီနှစ်ခု တည်ထောင်ခဲ့သူ တစ်ဦးထံမှ နည်းပညာ စိတ်ကူးယဉ် စာအုပ်တစ်အုပ် မျှော်လင့်ထားကြမည်ကို နားလည်နိုင်ပါသည်။ နည်းပညာသမားတစ်ယောက်၊ စွန့်ဦးတီထွင်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်သည် မူလကတည်းက အကောင်းမြင်သူတစ်ယောက်။ ဆယ်ကျော်သက် လူငယ်တစ်ယောက်အဖြစ် ကျွန်တော့် ပက်ကက်ဘဲလ် ၄၈၆ ကွန်ပျူတာထဲသို့ Netscape သွင်းနိုင်ခဲ့ပြီးနောက် လုံးဝ စွဲလမ်းတပ်မက်သွားခဲ့သည်ကို သတိရနေမိသည်။ ဘဝီဝီလည်နေသော ပန်ကာနှင့် တတီတီ တရွီရွီ သံစုံမြည်ကာ ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့ ကွန်ရက်သို့ လှမ်းချိတ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ကျွန်တော့်ကို လွန်စွာ လွတ်လပ်၊ လွန်စွာ သင်ယူခွင့်ရစေသော ဖိုရမ်များ၊ စကားပြောခန်းများနှင့် ချိတ်ဆက်မိစေသည့် ကျွန်တော့် 52 kbps ဖုန်းလိုင်းသုံး မိုဒမ်လေးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် နည်းပညာကို ချစ်သည်။ နည်းပညာသည် တိုးတက်မှု၏ အင်ဂျင်၊ လူသားတို့၏ အောင်မြင်မှုများထဲမှ ဂုဏ်ယူစရာ၊ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။

သို့သော် နည်းပညာ၏ ဖန်တီးမှုများကို မောင်းနှင်နေသော ကျွန်တော်တို့သည် လာမည့် ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း နည်းပညာက ကျွန်တော့်တို့ကို ဘယ်အထိခေါ်သွားမလဲဆိုသည်ကို ဟောကိန်းထုတ်ရဲသည့်သတ္တိ၊ တာဝန်

ယူရဲသည့်သတ္တိ ရှိရမည်ဟုလည်း ကျွန်တော်ယုံကြည်သည်။ ကျွန်တော်တို့ အနေဖြင့် နည်းပညာက ကျွန်တော်တို့ကို အနိုင်ယူသွားမည့် အန္တရာယ် အမှန်တကယ်ရှိနေသည်ဆိုလျှင် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုသည်ကို စတင် အဆိုပြု ကြရတော့မည်ဖြစ်သည်။ လိုအပ်နေသည်မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ တုံ့ပြန်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးဘက်မှ တုံ့ပြန်မှု။ တစ်ဦး တစ်ယောက်ချင်း အားထုတ်မှုလောက် မဟုတ်။ သို့သော် ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သက်တူရွယ်တူများက စလုပ်ဖို့ လိုအပ်သည်။

ထိုအရာများအားလုံးမှာ လွန်လွန်ကျွံကျွံ ပြောနေခြင်းဟု အချို့က စောဒက တက်လိမ့်မည်။ အပြောင်းအလဲသည် အကျိုးအမြတ်ထက် ပိုများ သည်ဟုဆိုခြင်းမှာ လွန်သည်။ ယင်းမှာ နည်းပညာ စန်းတင်မှု သံသရာ (Hype Cycle) နောက်တစ်ကျော့သာဖြစ်သည်။ အကျပ်အတည်းများနှင့် အပြောင်းအလဲများကို ကိုင်တွယ်ရာတွင် ထိုစနစ်တို့သည် တကယ့်ကို ခိုင်မာ အားကောင်းသည်။ လူသားသဘာဝအပေါ် ကျွန်တော့်အမြင်သည် မှောင်မိုက်လွန်းသည်။ လူသားတို့၏ မှတ်တမ်းများအရ ဝေးဝေးသွားလေ ပိုကောင်းလေဖြစ်သည်။ သမိုင်းသည် ရှေ့ဖြစ်ဟောဆရာတို့နှင့် ကမ္ဘာ ပျက်ကိန်း နိမိတ်ဖတ်သူတို့၏ အမှားများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ ယခုတစ်ကြိမ် တွင်ရော ဘာကြောင့် ကွဲပြားရမှာလဲ။

အဆိုမြင် ငြင်းပယ်မှုသည် စိတ်ခံစား တုံ့ပြန်မှုတစ်ခု။ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မတည်ငြိမ်သောရလဒ်များ ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ဖြစ်နိုင်ခြေများကို လက်ခံဖို့ ရင်ထဲအသည်းထဲမှ ငြင်းပယ်သည့် အရိုးစွဲနေသော ငြင်းပယ်မှုဖြစ်သည်။ ထို ငြင်းပယ်မှုသည် အခိုင်အမာ အကာအကွယ်ယူထားသည့် ကမ္ဘာအမြင် နှင့်အတူ လုံခြုံစိတ်ချရပြီး အင်အားကောင်းသော အနေအထား ရှိသူတို့ထံမှ ထွက်လာပုံရသည်။ ထိုသူတို့သည် အပြောင်းအလဲကို အပေါ်ယံအားဖြင့် ကိုင်တွယ်နိုင်သည်။ သို့သော် သူတို့၏ ကမ္ဘာအခင်းအကျင်းကို အမှန် တကယ် စိန်ခေါ်နေသည့် မည်သည့် စိန်ခေါ်မှုကိုမဆို လက်ခံဖို့ ရုန်းကန်ကြ

ရ၏။ အဆိုးမြင် ငြင်းပယ်မှု ထောင်ချောက်အတွင်း သက်ဆင်းနေကြသူ များဟု ကျွန်တော် ပြောနေသူ တော်တော်များများမှာ နည်းပညာအပေါ် ဝေဖန်မှုများ ကြီးထွားလာခြင်းကို လက်ခံကြိုဆိုကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အမှန်တကယ် မည်သည့် လုပ်ဆောင်ချက်မျှ ဖော်ဆောင်ခြင်းမရှိဘဲ ခေါင်းညိတ်ရုံ ညိတ်ကြသူများသာ။ “ငါတို့ စီမံမယ်၊ ငါတို့အမြဲတမ်း လုပ် နေကျပဲ”ဟု သူတို့က ဆိုသည်။

နည်းပညာကျောင်းများ၊ သို့မဟုတ် မူဝါဒအဝန်းအဝိုင်းအတွင်း အချိန် ဖြန့်ကြည့်ပါက မမြင်လိုပါ၊ မကြားလိုပါဆိုသည့် သဘောတရားသည် မူလအရင်းခံ သဘောတရားဖြစ်ကြောင်း ခပ်မြန်မြန်ပင် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့လာရလိမ့်မည်။ ယုံကြည်မှုနှင့် လုပ်ဆောင်မှုတို့မှတစ်ပါး အခြားနည်း လမ်းတို့သည် အရာရာကို ဘာမျှမဟုတ်တော့ဟု ခံစားရလောက်အောင် ကြီးမားပြီး ရှောင်လွှဲမရသော အင်အားတို့အပေါ် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ဒေါသ ထွက်ခြင်းတို့ ဖြစ်လာသည့် အန္တရာယ် ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုးမြင်မှုကို ငြင်းပယ်သည့် ထူးဆန်းသော ပညာတတ် ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းသည် ထိုအတိုင်း ခရီးဆက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ထိုအထဲတွင် ကြာမြင့်စွာ ပိတ်မိနေခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သိသင့်ခဲ့ပါသည်။

DeepMindကို ကျွန်တော်တို့ စတင်တည်ထောင်ပြီး အဆိုပါ တင်ပြ မှုများ ဆက်တိုက်လုပ်ခဲ့သည့် နှစ်များအတွင်း အကျယ်တဝင့် ပြောဆိုမှု များသည် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပြောင်းလဲသွားသည်။ အလုပ်တွင် လူအားကို စက်အားဖြင့် အစားထိုးခြင်းဆိုင်ရာ ငြင်းခုံမှုများကို အကြိမ်ပေါင်း မရေတွက်နိုင်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ အန္တရာယ်များကိုရော ဇီဝအတု ၏ စွမ်းပကားတို့ကိုပါ ထောက်ပြသည့် ကမ္ဘာကပ်ဘေးကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာ သည်။ နည်းပညာကို မုန်းတီးသည့် အမျိုးအစားတစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာ သည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမြို့တော်များဖြစ်သည့် ဝါရှင်တန်၊ ဘရပ်ဆဲလ်နှင့် ပေကျင်းတို့တွင် ခေတ်သစ်နည်းပညာနှင့် နည်းပညာကုမ္ပဏီများ၏ အကျင့်

mgp.com

စရိုက်တို့ကို ဝေဖန်မှုများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အစောပိုင်းက နည်းပညာ နယ်ပယ်တစ်ဝန်းရှိ လက်တစ်ဆုပ်စာမျှလောက် ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြရာမှ နည်းပညာအပေါ် လူအများ၏ သံသယဖြစ်မှု ပင်မရေစီးကြောင်းကြီး တိုးပွားလာသည်။ ပညာရေးနယ်ပယ်၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်နှင့် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်တို့မှ ဝေဖန်မှုများ ထက်မြက်လာသည်။

နောက်လာမည့်လှိုင်းနှင့် အကျပ်ရိုက်မှုကြီးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုလျှင်၊ အဆိုးမြင် ငြင်းပယ်သည့် နည်းပညာ လူ့မလိုင်များကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုလျှင် ထိုသို့ဖြစ်လာရုံမျှနှင့် မလုံလောက်သေးပါ။

အဆိုပြုချက်

လူသားတို့၏ ဘဝတွင် နေရာတိုင်း၌ လှိုင်းများရှိသည်။ ယခုလာမည့် လှိုင်းသည် နောက်ဆုံးပေါ်လှိုင်းဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် ထိုလှိုင်းသည် တော်တော်ဝေးဝေးတွင်သာ ရှိနေသေးသည်ဟု မြင်နေကြရာ အနာဂတ်မျှော်ခြင်းနှင့် ယုတ္တိကင်းမဲ့ခြင်းတို့ကိုသာ ခံစားကြရသည်။ အသိပညာကြောင့် ကြောင်နေသည့် လူတစ်စုနှင့် ထိုသူတို့၏ အဆွယ်အပွား တွေးခေါ်သူတို့၏ နယ်ပယ်၊ အတိသယဝုတ္တိများ၊ နည်းပညာ ဗန်းစကားများ၊ ချဲ့ကားပြောဆိုနေမှုများဟုသာ မြင်ကြသည်။ ထိုသို့မြင်ခြင်းသည် အမှားတစ်ခုသာ။ ထိုလှိုင်းသည် တကယ့်လှိုင်းအစစ်။ သမုဒ္ဒရာအစွန်းဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ဆူနာမီလှိုင်းလိုမျိုး လှိုင်းအစစ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်၊ အလွန်အကျူး စိုးရိမ်နေသည့် အသိပညာ လေ့ကျင့်ခန်းသက်သက်မဟုတ်။ စာဖတ်သူအနေဖြင့် ကျွန်တော့် ဘောင်ခတ်ပုံဖော်မှုကို သဘောမတူဘဲ ထိုသို့ ဖြစ်နိုင်စရာမရှိဟု တွေးမိလျှင် ဤစာအုပ်ကို ဆက်ဖတ်ဖို့ ကျွန်တော် တိုက်တွန်းချင်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် အေအိုင်ကျောထောက်နောက်ခံမှလာသူဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကြီးကို နည်းပညာ မှန်ပြောင်းထဲမှ ကြည့်နေသူဖြစ်သည်မှာ မှန်ပါသည်။ ဒါ ပြဿနာရှိလို့လားဆိုသည့်

မေးခွန်းများထွက်ပေါ်လာလျှင် ကျွန်တော်သည် ဘက်လိုက်ပါသည်။ မည်သို့ ပင်ဖြစ်စေ ပြီးခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနှင့်တစ်ဝက်အတွင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် တော်လှန်ပြောင်းလဲမှုကို အနီးကပ်ပါဝင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဘဝ တစ်လျှောက် အရေးကြီးဆုံး အပြောင်းအလဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် စပ်ကူးမပ်ကူး ကာလကို ရောက်နေပြီဟု ကျွန်တော် အခိုင်အမာ ယုံကြည်ထားပါသည်။

ထိုနည်းပညာများကို တည်ဆောက်ခဲ့သူတစ်ဦးအနေဖြင့် ထိုနည်းပညာများသည် အလွန်များပြားသော ကောင်းကျိုးတို့ကို ဆောင်ကြဉ်းလာမည်၊ မရေမတွက်နိုင်သောဘဝတို့ကို ပိုကောင်းလာစေမည်၊ သန့်ရှင်းသော စွမ်းအင်မျိုးဆက်သစ်ကို ထုတ်လုပ်ရာတွင် အထောက်အကူဖြစ်စေခြင်းမှသည် ကျွန်တော်တို့၏ အခက်ခဲဆုံး ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေများအတွက် ဈေးသက်သာပြီး ထိရောက်သော ကုသမှုများ ဖော်ဆောင်ပေးခြင်းအထိ အခြေခံစိန်ခေါ်မှုများကို ကိုင်တွယ်နိုင်စေမည် စသည်တို့ကို ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။ နည်းပညာတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို ချမ်းသာကြွယ်ဝလာအောင် လုပ်ပေးနိုင်သည်။ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သင့်သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် ထိုသို့ အထပ်ထပ်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ နည်းပညာတို့၏ နောက်ကွယ်မှ တီထွင်သူများနှင့် စွန့်ဦးတီထွင်လုပ်ငန်းရှင်များသည် သန်းပေါင်းထောင်နှင့်ချီသော ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံများ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာရေးအတွက် အားကောင်းသော မောင်းနှင်သူများဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းမရှိလျှင် နည်းပညာ၏ အခြားသောလက္ခဏာရပ်များ၊ နည်းပညာ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ အားနည်းချက်များအပေါ် ဆွေးနွေးမှုများ၊ သို့မဟုတ် နည်းပညာက ဆောင်ကြဉ်းလာသော ကောင်းကျိုးများသည် ဆီလျော်ညီညွတ်တော့မည်မဟုတ်ပေ။ နောက်လာမည့်လှိုင်းကို ဘယ်လို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မလဲ၊ ဘယ်လို ကွပ်ကဲမလဲ၊ ဒီမိုကရေစီ တိုင်းပြည်တစ်ခုက ထိန်းသိမ်းထားရမည့် လုံခြုံစိတ်ချရမှုနှင့် အသုံးချမှုတို့ ဖြစ်လာအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုသည့် မေးခွန်းများအတွက်

ရေပက်မဝင်နိုင်သော အဖြေတို့ကို ကျွန်တော်တို့ အရေးတကြီး လိုအပ်နေပါပြီ။ သို့သော် ယခုအချိန်ထိ မည်သူ့ထံတွင်မှ ထိုစီမံကိန်းမျိုးရှိမနေပါ။ ယင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်မှမလိုချင်ကြသော အနာဂတ်မျိုးဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ပိုပိုပြီး ကြောက်လာသည့်အရာလည်း ဖြစ်သည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုသည်ကို နောက်အခန်းများတွင် ရှင်းပြပါမည်။

အပိုင်း(၁)တွင် နည်းပညာ၏ ရှည်လျားသော သမိုင်းကြောင်းနှင့် ဘယ်လိုကျယ်ပြန့်လာသလဲ၊ ရာစုနှစ်များအတွင်း လှိုင်းများ ဘယ်လိုတည်ဆောက်လာခဲ့သလဲဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ပါမည်။ ဘယ်အရာက လှိုင်းတို့ကို မောင်းနှင်နေပါသလဲ။ ဘယ်အရာက လှိုင်းတို့ကို အမှန်တကယ် အထွေထွေသဘောဆောင်အောင် လုပ်ပေးနေပါသလဲ။ နည်းပညာသစ်တစ်ခုကို အသိစိတ်ရှိရှိဖြင့် ငြင်းပယ်ခဲ့သော လူ့အဖွဲ့အစည်း ဥပမာများ ရှိခဲ့ပါသလားဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ မေးရမည်။ အတိတ်သည် နည်းပညာများဆီမှ လှည့်ထွက်သွားမည့်အစား တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားလာသည့် အမှတ်အသားတို့သာ ရှိခဲ့သည်။ ရလဒ်အားဖြင့် ရည်ရွယ်ထားသော အကျိုးဆက်များအပြင် မရည်ရွယ်ထားသော အကျိုးဆက်များကိုပါ ပြန့်ကျဲနေသည့် ကွင်းဆက်များအဖြစ် ရရှိခဲ့သည်။

ယင်းကို 'ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ပြဿနာ' ဟု ကျွန်တော်က ခေါ်ပါသည်။ စီထွင်ခဲ့သမျှထဲတွင် တန်ဖိုးအကြီးဆုံး နည်းပညာကို ထိုနည်းပညာဈေးသက်သာလာပြီး သမိုင်းတစ်လျှောက် အခြားအရာတိုင်းထက် ပိုမိုလျင်မြန်စွာ ပျံ့နှံ့လာချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုချုပ်ကိုင်ထားကြမလဲ။

အပိုင်း(၂)တွင် နောက်လာမည့် လှိုင်းအကြောင်း အသေးစိတ် ပြောသွားပါမည်။ ထိုလှိုင်း၏ နှလုံးသားဗဟိုချက်တွင် ကြီးမားသော အလားအလာ၊ အာဏာနှင့် ပျက်စီးမှုများဖြစ်လာစေနိုင်သည့် အထွေထွေသုံး နည်းပညာနှစ်ရပ် ရှိနေပါသည်။ အသိဉာဏ်တုနှင့် ဇီဝအတုံ့တို့ ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ခုလုံးတွင် ရှည်လျားသော အတိတ်နိမိတ်များ ရှိခဲ့ကြသည်။ သို့တိုင် သူတို့၏

အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ယခုအချိန်ထိ လျှော့တွက်နေကြသည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။ ထိုနည်းပညာနှစ်ရပ်၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် စက်ရုပ်နည်းပညာ၊ ကွမ်တမ်ကွန်ပျူတာနည်းပညာတို့လို ဆက်စပ် နည်းပညာများလည်း ကြီးထွားလာလိမ့်မည်။ ထိုနည်းပညာများ တိုးတက်မှုသည် ရှုပ်ထွေးပြီး ဂယက်ထသလို လမ်းကြောင်းများဖြင့် ချိတ်ဆက်ထားပါလိမ့်မည်။

ဤအပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ထိုနည်းပညာများအားလုံး ဘယ်လိုပေါ်ထွက်လာနိုင်လဲနှင့် ထိုနည်းပညာများ ဘာတွေလုပ်နိုင်သလဲ ဆိုသည်တို့ကိုသာ ကြည့်မည်မဟုတ်ဘဲ ထိုနည်းပညာများကို ဘာကြောင့် ထိန်းချုပ်ရခက်ခဲသလဲဆိုသည်ကိုပါ ကြည့်ကြပါမည်။ ကျွန်တော် ပြောနေသည့် နည်းပညာအမျိုးမျိုးသည် သွင်ပြင်လက္ခဏာလေးရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြသည်။ ထိုသွင်ပြင်လက္ခဏာများကြောင့်လည်း ပုံမှန်နှင့် မတူကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းပညာများသည် အစဉ်အဆက်အရ အထွေထွေ သဘောဆောင်သည်။ ထို့ကြောင့် နည်းလမ်းမျိုးစုံ သုံးနိုင်သည်။ ထို နည်းပညာများသည် အလွန်အကျွံ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲ တိုးတက်နေသည်။ ထိုနည်းပညာများသည် အချိုးမကျသော အကျိုးဆက်များကို ဖြစ်စေသည်။ ထို့ပြင် ထိုနည်းပညာများသည် ကိုယ်တိုင်လုပ်နိုင်စွမ်း တိုးပွားလာနေသည်။

ထိုနည်းပညာများ ဖန်တီးမှုကို အားကောင်းသည့် မက်လုံးများဖြစ်သော ပထဝီနိုင်ငံရေးပြိုင်ဆိုင်မှု၊ ကြီးမားသော ငွေကြေးအကျိုးအမြတ်၊ သုတေသန၏ ပွင့်လင်းပြီး ဖြန့်ဝေသည့် သဘာဝတို့က မောင်းနှင်လျက် ရှိသည်။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံများနှင့် ပုဂ္ဂလိကများသည် နောက်ဘာဖြစ်လာမလဲ ဆိုသည်ကို စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ဖို့၊ ထိန်းချုပ်ဖို့ အားထုတ်မှုမျိုးမရှိဘဲ အပြိုင်အဆိုင် တိုးတက်အောင်သာ လုပ်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ လူတိုင်းအပေါ် အန္တရာယ် ကျရောက်ခံပြီး လုပ်နေကြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

mgyo.com

အပိုင်း(၃) တွင် မထိန်းချုပ်နိုင်သော လှိုင်းတစ်လှိုင်းကြောင့် ဖြစ်လာသည့် အာဏာချိန်ခွင်လျှာ ပြန်လည်သတ်မှတ်မှုဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေး ပါဝင်ပတ်သက်မှုတို့ကို စူးစမ်းလေ့လာသွားပါမည်။ လက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးအခင်းအကျင်း၏ အခြေခံအုတ်မြစ်နှင့် နည်းပညာထိန်းချုပ်မှုတွင် အခရာအကျဆုံး ပါဝင်ပတ်သက်သူတို့မှာ တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို တိုင်းပြည်နိုင်ငံများသည် အကျပ်အတည်းများ၏ ရိုက်ခတ်မှုကို ခံရပြီး လှိုင်းက အဆချဲ့ပေးလိုက်သည့် ဆက်တိုက်လှုပ်ခတ်မှုများကြောင့် အားနည်းလာကြလိမ့်မည်။ ထိုရိုက်ခတ်မှုများမှာ အကြမ်းဖက်မှု ပုံစံအသစ်များ၊ သတင်းမှား စီးဆင်းမှုများ၊ အလုပ်အကိုင် ပျောက်ဆုံးမှုနှင့် ကပ်ဘေးသင့်စေနိုင်သည့် မတော်တဆဖြစ်ရပ်များ စသည်တို့ ပေါ်ထွက်လာနိုင်သည့် အလားအလာများဖြစ်သည်။

ထပ်ပြောရလျှင် လှိုင်းသည် ကြီးမားသော အာဏာအရွေ့တစ်ခု ဖြစ်လာအောင် တွန်းအားပေးလိမ့်မည်။ ဗဟိုချက်ပြုသော အာဏာများကိုရော ဗဟိုချက်မရှိသော အာဏာများကိုပါ တစ်ပြိုင်နက် ရိုက်ခတ်မည်။ လှိုင်းသည် ကြီးမားသော စီးပွားရေးအဖွဲ့အစည်းအသစ်များနှင့် ကျောထောက်နောက်ခံပြု အာဏာရှင်စနစ်တို့ကို ဖန်တီးမည်ဖြစ်ပြီး ထုံးတမ်းစဉ်လာ လူမှုရေး အဆောက်အအုံအများထဲမှ ခွဲထွက်နေထိုင်မည့် အဖွဲ့များနှင့် လှုပ်ရှားမှုများကိုပါ အားပေးသွားမည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတို့က လုပ်ရမည့် အသိမ်မွေ့ဆုံး အလဲအထပ်တို့သည် ကြီးမားသော ဝန်ပိမှုဒဏ် အောက်သို့ ရောက်နေမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ အကျပ်အတည်းအတွင်း ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို အဆုံးသတ်သွားမလဲဆိုသည့် ပုံစံပင်။

အပိုင်း(၄)တွင် ထိုကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်နိုင်မလဲဆိုသည်ကို ဆွေးနွေးထားသည်။ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ အခွင့်အရေး ပါးပါးလေး ရှိလျှင်ပင် အကျပ်အတည်းမှ ရုန်းထွက်နိုင်မလား။ သို့ဆိုလျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ဤကဏ္ဍတွင် အဆင့် ၁၀ ဆင့်ကို ကျွန်တော် ချပြထားသည်။

ကုဒ်များ၊ ဒီအင်န်အေများ၏ အဆင့်မှ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များအဆင့်အထိ ခိုင်မာပြီး အထပ်ထပ် ရစ်ပတ်ထားသည့် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုများ၏ အစု၊ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့အတွက် စီမံကိန်း ပုံကြမ်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

*

ဤစာအုပ်သည် အရှုံးကို ရင်ဆိုင်သည့်အကြောင်းဖြစ်သည်။ နည်းပညာများသည် အလုပ်မလုပ်တော့ခြင်း၊ စက်မနိုးတော့ခြင်း၊ တံတားကြီးများ ပြိုကျခြင်းဆိုသည့် မထူးခြားသော ပုံစံများဖြင့် ရှုံးနိမ့်နိုင်သည်။ သို့သော် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သည့် ပုံစံအားဖြင့်လည်း ရှုံးနိမ့်နိုင်သည်။ အကယ်၍ နည်းပညာတစ်ခုက လူသားတို့၏ အသက်များကို ထိခိုက်စေလျှင်၊ သို့မဟုတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းများကို ထိခိုက်နာကျင်မှုများဖြင့် ပြည့်သွားစေလျှင်၊ သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့က နည်းပညာကို လူဆိုးများလက်သို့ အပ်လိုက်မိလျှင် (သို့မဟုတ် မရည်ရွယ်ဘဲ အန္တရာယ်ဖြစ်စေခဲ့လျှင်)၊ ထို အချက်များကို စုပေါင်းလိုက်ခြင်းဖြင့် နည်းပညာသည် ထိခိုက်ပျက်စီးမှုတို့ကို ဖြစ်စေသည်ဟုဆိုလျှင် ထိုနည်းပညာသည် အခြားသောနည်းလမ်း၊ ပိုမိုနက်ရှိုင်းသောပုံစံဖြင့် ရှုံးနိမ့်သည်။ သူပေးထားသော ကတိကဝတ်ကို ပျက်ခြင်းအားဖြင့် ရှုံးနိမ့်သည်။ ထိုနည်းလမ်းဖြင့် ရှုံးနိမ့်မှုမျိုးမှာ နည်းပညာ၏ ပင်ကိုစရိုက်တော့မဟုတ်။ ထိုနည်းပညာ လှုပ်ရှားလည်ပတ်ရသည့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်စပ်သည်။ နည်းပညာက နာခံရသည့် အုပ်ချုပ်သူတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ နည်းပညာကို ထည့်သွင်းထားသည့် အာဏာကွန်ရက်၊ အသုံးချမှုတို့နှင့် ပတ်သက်သည်။

ယခုအချိန်တွင် လေးစားရလောက်သော တီထွင်ဉာဏ် မြင့်မားတိုးတက်လာခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ပထမအမျိုးအစား ရှုံးနိမ့်မှုများကို ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပြီဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ လေယာဉ်

mgycob.com

ပျက်ကျမှုများ နည်းလာသည်။ ကားများသည် ပိုမိုသန့်ရှင်းပြီး ပိုမို စိတ်ချ ရလာသည်။ ကွန်ပျူတာများ ပိုမိုအားကောင်းလာပြီး ပိုမို လုံခြုံစိတ်ချရလာ သည်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ကြီးမားသော စိန်ခေါ်မှုမှာ ဒုတိယအမျိုးအစား ရုံးနိမ့်မှုအတွက် ယခု အချိန်ထိ ပြင်ဆင်ထားမှု မရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း နည်းပညာသည် ရင်သပ်ရှုမောရလောက် အောင် သန်းနှင့်ချီသော လူတို့၏ ဘဝကို တိုးတက်ကောင်းမွန်စေခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ခေတ်သစ်ဆေးဝါးများကြောင့် တိုင်းတာ၍မရနိုင်သော ကျန်းမာရေး အကျိုးကျေးဇူးများ ခံစားရသည်။ ကမ္ဘာပေါ်မှ လူများစုသည် စားနပ်ရိက္ခာ ဖူဖူလုံလုံရရှိကြသည်။ လူတို့သည် ယခုလောက် ပညာတတ် ခြင်းမျိုး၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းမျိုး၊ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းအားဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ ရှိခြင်းမျိုးတစ်ခါမျှ မကြုံဖူးခဲ့။ ထိုဖြစ်စဉ်တွင် သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာဖန်တီးမှု ဆိုသည့် လူသားတို့၏ ကြီးမားသော ယန္တရားကြီးသည် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အဖြစ် ပါဝင်နေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုကိရိယာများကို လုံခြုံစိတ်ချစွာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော့်တစ်ဘဝလုံး နှစ်မြှုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုလို ထူးခြားလှသည့် သမိုင်းကြောင်းမှ အကောင်းမြင်မှု ကို ကျွန်တော်တို့ယူမည်ဆိုလျှင် ထိုအယူသည် အင်မတန် ရိုးအသော အမှန် တရား၌ အရင်းခံလာခြင်း ဖြစ်ရမည်။ ရုံးနိမ့်မှုများမှ ကာကွယ်ခြင်းသည် မှားယွင်းသွားနိုင်သည့် ကိစ္စများကို နားလည်ဖို့နှင့် နောက်ဆုံး ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ဖို့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ထိုယုတ္တိရှိသော အဆုံးမှတ်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားမည့် ဆင်ခြင်တုံတရား ကွင်းဆက်များ နောက်သို့ လိုက်ဖို့လိုအပ်သည်။ ဘယ်နေရာကို ခေါ်သွားမလဲဆိုပြီး ကြောက် နေစရာမလို။ ထိုနေရာသို့ရောက်လျှင် ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခု လုပ်နိုင်ပြီ။ လာမည့် နည်းပညာများ၏ လှိုင်းသည် မြန်မြန် ရုံးနိမ့်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်နေ သည်။ မျက်စိရှေ့တွင် မြင်နေရသမျှ အရာအားလုံးထက် ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ

ရှုံးနိမ့်သွားမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအနေအထားကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက၊ ကမ္ဘာ့ ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးက ဂရုစိုက်ဖို့ လိုအပ်သည်။ ထိုအနေအထားအတွက် အဖြေများ လိုအပ်သည်။ မည်သူ့ထံတွင်မှာမှ မရှိသေးသည့် အဖြေဖြစ်သည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ရင်ဆိုင်ရချိန်တွင် ယင်းကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့အားလုံးအတွက် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ ဖြစ်ကိုဖြစ်နိုင်ရပါမည်။

အပိုင်း (၁)
ဟိုမို တက္ကနိုလိုဂျီးကပ်စ်
သို့မဟုတ်
နည်းပညာလူသား

အခန်း (၂)
အဆုံးမဲ့ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားမှု

အင်ဂျင်

သမိုင်းဖြစ်စဉ်အများစုတွင် လူများစုအတွက် ပုဂ္ဂလိက သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးမှာ လမ်းလျှောက်ခြင်းတစ်ခုသာ ရှိခဲ့သည်။ ကံကောင်းလျှင် နှစ်ခုရှိမည်။ မြင်း၊ နွား၊ ဆင်နှင့် အခြားအကောင်ကြီးများပေါ်တွင် တင်ပြီး သယ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဆွဲခြင်းတစ်ခု တိုးမည်။ တိုက်ကြီးများအကြား သွားလာခြင်းကို မေ့ထားလိုက်ဦး၊ ဘေးချင်းကပ် တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ သွားဖို့ပင် ခက်ခဲပြီး နှေးကွေးလှသည်။

၁၉ ရာစု အစောပိုင်းတွင် ရထားလမ်းသည် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကို တော်လှန်လိုက်သည်။ ထောင်နှင့်ချီသော နှစ်များအတွင်း အကြီးမားဆုံး ဆန်းသစ်တီထွင်မှု။ သို့သော် သွားလိုသည့် ခရီးအများစုကို ရထားက မပို့နိုင်။ သို့ဖြစ်၍ ပုဂ္ဂလိက ဆန်လှသည်တော့ မဟုတ်။ ရထားတို့က 'အင်ဂျင်သည် အနာဂတ်ဖြစ်သည်' ဆိုသည့်အချက်ကိုတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိမြင်စေခဲ့သည်။ ရေနွေးငွေ့သုံး အင်ဂျင်ကြီးများသည် ရထားတွဲများကို ဆွဲနိုင်ရန် အပြင်ဘက်မှ ဘိုင်လာအိုးကြီးများ လိုအပ်သည်။ သို့သော် ထိုဘိုင်လာအိုး

mgyoe.com

ကြီးများကို လိုသလောက်အတိုင်းအတာအထိ ချုံ့ပြီး သုံးနိုင်လျှင် တစ်ကိုယ်ရည် တစ်ကာယ ဟိုနားဒီနား သွားလာဖို့ သုံးနိုင်မည်ဆိုသည့် အခြေခံကျသော သဘောတရားတစ်ခု ထွက်လာသည်။

ဆန်းသစ်တီထွင်သူများက နည်းလမ်းမျိုးစုံသုံးပြီး ကြိုးစားကြသည်။ ၁၈ ရာစုအစောပိုင်းကတည်းက နီကိုလာ ဂျိုးဆက် ကူညောဆိုသည့် ပြင်သစ်တီထွင်သူတစ်ဦးသည် ရေနွေးငွေ့သုံး ကားတစ်မျိုးကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုကားသည် တစ်နာရီလျှင် နှစ်မိုင်နှုန်းဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း သွားလာနိုင်ပြီး ဘွိုင်လာအိုးကြီးတစ်လုံးကို ရှေ့တွင် ချိတ်တွဲထားရ၏။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် ဘယ်ဂျီယံတီထွင်သူ ယန် ယိုဆေး အက်တီယန်လန္ဒားက ပထမဆုံး လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်တပ်ယာဉ်ကို တီထွင်ခဲ့ပြီး ထိုယာဉ်ဖြင့် ပါရီမြို့ပြင်သို့ ခုနစ်မိုင် မောင်းခဲ့သည်။ သို့သော် အင်ဂျင်က လေးလွန်းလှ၏။ သွားနှုန်းအကန့်အသတ်ရှိသည်။ အခြားသူများကလည်း လျှပ်စစ်နှင့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ကို သုံးပြီး စမ်းသပ်ကြသည်။ ဘယ်အရာမှ စိတ်ကြိုက်မဖြစ်သေး။ သို့သော် ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်သည့် တစ်ကိုယ်ရည်သုံး သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးအိမ်မက်မှာ ခိုင်မာလာသည်။

ထို့နောက် အစစအရာရာ ပြောင်းလဲသွား၏။ အစပိုင်းတွင်တော့ ခပ်နွေးနွေးသာ။ နှစ်ကိုးလတ်စ် သြဂတ်စ် အော့တို ဆိုသည့် ဂျာမန် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးက ရေနွေးငွေ့သုံး အင်ဂျင်ထက် များစွာသေးငယ်သည့် ဓာတ်ဆီသုံး အင်ဂျင်ကို နှစ်နှင့်ချီပြီး တီထွင်ကြဆဲသည်။ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ ကိုလုံးမြို့ရှိ ဒူးဇ် အေဂျီ စက်ရုံတွင် အော့တိုသည် ပစ္စုတင် လေးခုပါသည့် ပထမဆုံး အလုပ်ဖြစ်သော လောင်ကျွမ်းအားသုံးအင်ဂျင်ကို ထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အများအပြား ထုတ်လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ သို့သော် မထုတ်ဖြစ်ခင်မှာပင် အော့တိုသည် စီးပွားဖက်နှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဂျေလိယက်ဘ် ဒိုင်မလာ၊ ဝီလ်ဟမ် မိုင်ဘာ့ခ်တို့နှင့် လမ်းခွဲလိုက်သည်။ အော့တိုက သူ့အင်ဂျင်ကို ရေစုပ်စက်လို၊ စက်ရုံလို အသေထိုင်ထားသောနေရာမျိုးတွင်

သုံးချင်ပြီး သူ့စီးပွားဖက်နှစ်ယောက်က အင်အားကြီးမားလာနေသော အင်ဂျင်ကို အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သည့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတွင် သုံးချင်၍ပင်။

သူတို့ကို တွေ့ဖြုတ်လိုက်သောသူမှာ နောက်ထပ် ဂျာမန်အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ကားလ်ဘင့်ဇ်။ သူက သူ့ပုံစံ ပစ္စတင်လေးခုတပ်လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်ကို သုံးပြီး ၁၈၈၆ ခုနှစ်တွင် မော်တာဝက်ဂင်ကို အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင်သည်။ ယခုဆိုလျှင် ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး တကယ့်ကားအစစ်ကို မြင်ရပြီဖြစ်သည်။ ဆန်းဆန်းပြားပြား တီထွင်မှုဖြစ်သော အဆိုပါ သုံးဘီးယာဉ်သည် မယုံကြည်ကြသူ လူအများရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ပထမဆုံး မောင်းလှာသူမှာ ဘင့်ဇ်၏ ဇနီးလည်းဖြစ်၊ စီးပွားဖက်လည်းဖြစ်သည့် ဘာသာဖြစ်ပြီး သူက မန်းဟိုင်မြို့မှနေ၍ သူ့ မိခင်နေထိုင်ရာ ဖော့ဇိုင်မြို့သို့ မိုင် ၆၀ ခရီးကို မောင်းသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကားကို လူစသိသွားပြီ။ ဘာသာသည် ကားလ်မသိအောင် ကားကို မောင်းထွက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး လောင်စာဖြည့်ရန် မြို့ထဲရှိ ဆေးဆိုင်များမှ ပျော်ရည်တစ်မျိုးကို ဝယ်တင်သွားခဲ့သည်။

ခေတ်သစ်တစ်ခု ရောင်နီသန်းပြီ။ သို့သော် ထိုခေတ်သစ်ကို မောင်းနှင်နေသော ကားနှင့် လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်တို့သည် လွန်လွန်ကျူးကျူးဈေးကြီးနေဆဲ။ အင်မတန်ချမ်းသာသူတို့သာ ဝယ်စီးနိုင်သည်။ ကွန်ရက်ချိတ်ဆက် ဖောက်လုပ်ထားသော လမ်းများလည်း မရှိ။ လောင်စာဖြည့်ဖို့ ဓာတ်ဆီဆိုင်များလည်း မရှိ။ ၁၈၉၃ ခုနှစ်တွင် ဘင့်ဇ်သည် ကား ၆၉ စီးသာ ရောင်းရခဲ့သည်။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၁၇၀၉ စီးသာ ရောင်းရသည်။ ဘင့်ဇ်မှတ်ပုံတင်ပြီး နှစ် ၂၀ ကြာသည်အထိ ဂျာမန်လမ်းများပေါ်တွင် ကားစီးရေ ၃၅,၀၀၀ သာ ရှိသေးသည်။

ဟင်နရီဖို့ဒ်၏ ၁၉၀၈ ခုနှစ်ထုတ် မိုဒယ်-တီ မှာ အချိုးအကွေ့တစ်ခုဖြစ်လာသည်။ ဖို့ဒ်၏ ရိုးရှင်းသော်လည်း ထိရောက်သည့် ယာဉ်များကို တော်လှန်သည့်နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သော ရွေ့လျား တပ်ဆင်လှိုင်းဖြင့်

တည်ဆောက်သည်။ ထိရောက်သော၊ တစ်လမ်းသွားဖြစ်သော၊ ထပ်ကျော့လုပ်ငန်းစဉ်သည် တစ်ကိုယ်ရည်သုံး ယာဉ်များ၏ ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျဆင်းသွားစေသည်။ အဝယ်လိုက်လာသည်။ ထိုအချိန်က ကားအများစုမှ ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ ခန့်ပေးရပြီး ဖို့ဒ်၏ ကားများမှာ ဒေါ်လာ ၈၀၀ သာ ပေးရသည်။

အစောပိုင်းနှစ်များမှာပင် မိုဒယ်-တီ သည် ထောင်ဂဏန်း ရောင်းချရသည်။ ဖို့ဒ်က ထုတ်လုပ်မှုကို မြှင့်တင်ရင်း ဈေးပိုကျလာသည်။ “ကျွန်တော်တို့ကားတွေကို တစ်ဒေါ်လာလောက် ကုန်ကျစရိတ် လျှော့လိုက်တိုင်း ကျွန်တော့်မှာ ဝယ်သူအသစ် ၁၀၀၀ ရလာတယ်” ဟု ဖို့ဒ်က ဆိုသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ဖို့ဒ်သည် နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း ကားစီးရသန်းချီပြီး ရောင်းခဲ့ရသည်။ အမေရိကန် လူလတ်တန်းစားတို့သည် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မော်တာတပ် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကို သုံးနိုင်လာသည်။ ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကားပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရာမှ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် အံ့ဩဖို့ကောင်းလောက်အောင် ၅၉ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ထိုးတက်သွားခဲ့သည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် သန်း ၂၀၀၀ သော လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်များသည် မြက်ရိတ်စက်မှသည် ကုန်တင်သင်္ဘောကြီးများထဲအထိ ပါဝင်နေပြီဖြစ်သည်။ သန်း ၁၄၀၀ လောက်မှာ ကားများထဲတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုအင်ဂျင်များသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း သုံးရပိုလွယ်လာသည်။ ပိုမို ထိရောက်လာသည်။ ပိုမို အားကောင်းလာသည်။ လိုက်လျောညီထွေ ပိုဖြစ်လာသည်။ ဖြစ်သလိုနေထိုင်သည့် မြို့စွန်မြို့ဖျားပိုင်းမှသည် စက်မှုမြို့ကြီးများအထိ၊ ကားဖြင့်ဝင်ဝယ်ရသည့် စားသောက်ဆိုင်များမှသည် ကားကို ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ပုံဖော်သည့် ယဉ်ကျေးမှုအထိ ကားနှင့်ပတ်သက်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်း၏ ဘဝလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံး၊ ဆိုရလျှင် ယဉ်ကျေးမှုကြီးတစ်ခုလုံး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့သည်။ တစ်ချိန်က စိန်ခေါ်မှုတစ်ခုဖြစ်ခဲ့

သော တစ်နေရာမှတစ်နေရာသို့ သွားလာဖို့သည် လူ့ဘဝ၏ ပျော်စရာ ကောင်းသော စရိုက်လက္ခဏာတစ်ခုပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

အင်ဂျင်များသည် ယာဉ်များကိုသာ စွမ်းအားပေးခဲ့သည်မဟုတ်။ သမိုင်းကိုပါ မောင်းနှင်ခဲ့သည်။ ယခုဆိုလျှင် ဟိုက်ဒရိုဂျင်နှင့် လျှပ်စစ် မော်တာများ၏ ကျေးဇူးဖြင့် လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်တို့၏ ခေတ်သည် နေစောင်းခဲ့ပြီ။ သို့သော် လောင်ကျွမ်းအားသုံးအင်ဂျင်တို့ ဖွင့်ထုတ်ပေးခဲ့သော ရွေ့လျားနိုင်သည့်ခေတ်မှာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်ပျက်သွားတော့မည် မဟုတ် ပေ။

ထိုဖြစ်စဉ်များအားလုံးသည် ၁၉ ရာစု အစောပိုင်းက ဘယ်လိုမျှ မဖြစ်နိုင်ဟု မြင်ခဲ့ကြသော အရာများဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က မီး၊ ဖလိုင်းဂိုး၊ သတ္တုအမျိုးမျိုးနှင့် ကစားခဲ့ကြသူများသည် ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်သည့် ယာဉ် ကို အိပ်မက် မက်နေသူများသာ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ထိုအစောပိုင်း တွေးခေါ်သူတို့သည် တီထွင်မှုနှင့် ထုတ်လုပ်မှု မာရသွန် ပြိုင်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့ ကြပြီး ကမ္ဘာကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ အရှိန်ရလာသောအခိုက် လောင်ကျွမ်း အားသုံး အင်ဂျင်တို့ကို ရပ်တန့်၍ မရတော့။ ဆီချေးများ ပေကျံနေသော ဂျာမန်ဝပ်ရှော့များမှသည် နည်းပညာသစ်တစ်မျိုး ကြီးထွားလာပြီး ထိုနည်း ပညာသည် မြေကမ္ဘာပေါ်မှ လူသားတိုင်းကို သက်ရောက်မှု ရှိစေခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းမှာ အင်ဂျင်များနှင့် ကားများ၏ သမိုင်းသာမဟုတ်၊ နည်းပညာကိုယ်တိုင်၏ သမိုင်းကြောင်း ဖြစ်သည်။

အထွေထွေသုံး လှိုင်းများ - သမိုင်းရစ်သမ်

နည်းပညာတွင် ရှင်းလင်းပြီး ဧကန်မလွဲသော လမ်းကြောင်းရှိသည်။ ဂယက်ထနေသော လှိုင်းကြီးများထဲတွင် ကြီးကြီးမားမား ပျံ့နှံ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသဘောတရားမှာ အစောဆုံး မီးခတ်ကျောက်နှင့် အရိုးလက်နက်တို့မှ သည် နောက်ဆုံးပေါ် အေအိုင်မိုဒယ်များအထိ မှန်ကန်သည်။ သိပ္ပံပညာက

mgw.com

ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုအသစ်များ ထုတ်လုပ်ပေးသည်နှင့်အမျှ လူတို့သည် အဆိုပါ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုများကို အစားအစာများ ဈေးပေါအောင်၊ ပိုမိုကောင်းမွန်သော ကုန်ပစ္စည်းများဖြစ်အောင်၊ သွားရလာရ ပိုမိုလွယ်ကူအဆင်ပြေအောင် အသုံးချလာကြသည်။ အချိန်နှင့်အမျှ အကောင်းဆုံးကုန်စည်နှင့် ဝန်ဆောင်မှုများအပေါ် တောင်းဆိုချက်များ ကြီးထွားလာပြီး သွင်ပြင်လက္ခဏာ ပိုမိုစုံလင်သလို ဈေးလည်းသက်သာသည့် မူကွဲများ အပြိုင်အဆိုင် ထုတ်လုပ်ရန် မောင်းနှင်တော့သည်။ ထိုတောင်းဆိုမှုများသည် နည်းပညာများကို ဖန်တီးဖွဲ့မောင်းနှင်သလို တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သုံးရပိုမိုလွယ်ကူကာ ဈေးလည်း ပိုမိုသက်သာလာစေခဲ့သည်။ ဈေးနှုန်း အဆက်မပြတ်ကျဆင်းသည်။ လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း တရိပ်ရိပ်တက်လာသည်။ လက်တွေ့စမ်းသပ်သည်၊ ထုတ်လုပ်သည်၊ အသုံးပြုသည်။ ကြီးထွားသည်၊ တိုးတက်သည်၊ သင့်လျော်ညီညွတ်လာသည်။ ယင်းမှာ ရှောင်လွှဲ၍ မရနိုင်သော နည်းပညာ၏ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် သဘာဝ ဖြစ်တော့သည်။

နည်းပညာနှင့် တီထွင်ဆန်းသစ်မှုလှိုင်းများသည် ဤစာအုပ်၏ ဗဟိုချက်ဖြစ်သည်။ ပို၍ အရေးကြီးသည်မှာ ယင်းတို့သည် လူသားသမိုင်း၏ ဗဟိုချက်လည်း ဖြစ်နေခြင်းပင်။ ထိုသို့ ရှုပ်ထွေးသော၊ ပရမ်းပတာနိုင်သော၊ စုပုံလာသော လှိုင်းများကို နားလည်အောင်လုပ်ပါ။ ထိန်းချုပ်ဖို့ စိန်ခေါ်မှုသည် ရှင်းလင်းလာပါလိမ့်မည်။ နည်းပညာတို့၏ သမိုင်းကြောင်းကို နားလည်အောင်လုပ်ပါ။ သို့ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့သည် သူတို့၏ အနာဂတ်ကို ပုံကြမ်း စတင်ရေးခြစ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် လှိုင်းဆိုသည်မှာ ဘာလဲ။ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပြောရလျှင် လှိုင်းတစ်ခုသည် တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်လာသော နည်းပညာအစုအပေါင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ဂယက်ရိုက်ခတ်သည့် အထွေထွေသုံး နည်းပညာအသစ်တစ်ခု၊ သို့မဟုတ် အတော်များများဖြင့် တွန်းအားပေးထားသည်။ ‘အထွေထွေသုံး နည်းပညာများ’

ဆိုသည်မှာ လူသားတို့လုပ်နိုင်သမျှထဲမှ ကြီးမားသော ရှေ့ဆောင် တိုးတက်မှုများကို ကျွန်တော် ဆိုလိုပါသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ထိုခုန်ပျံကျော်လွှားမှုများနှင့်အတူ ဘဝဇာတ်ထဲတွင် ဇာတ်ရည်လည်လာကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပိုပိုပြီး မြင်လာကြသည်။ လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်လို တစ်ခုတည်းသော တီထွင်မှုအသစ်သည်ပင်လျှင် ပတ်ပတ်လည်ရှိ အရာရာတိုင်းထံသို့ ပျံ့နှံ့သွားပြီး အရာရာကို ပြောင်းလဲသွားစေသည်။

ထိုလှိုင်းများကို ဖြတ်သန်းပြီး လူ့သမိုင်းကို ပြောနိုင်သည်။ ဆဗားနား မြက်ခင်းပြင်ပေါ်၌ ခြိုးခြံချွေတာ စားသောက်ခဲ့ရသော အားနည်းသည့် ပရိုင်းမိတ်များအဖြစ်မှ ပိုကောင်းဖို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ပိုဆိုးဖို့ဖြစ်ဖြစ် မြေကမ္ဘာကို ဦးဆောင်သော အင်အားတစ်ရပ်ဖြစ်လာသည့် ကျွန်တော်တို့၏ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် သမိုင်းကြောင်း ဖြစ်သည်။ ရှေးအတီတေကတည်းကစ၍ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ ဖန်တီးခဲ့သမျှ နည်းပညာလှိုင်းတို့နှင့် ဘယ်တော့မှ မခွဲခွာခဲ့။ ကျွန်တော်တို့သည် အပြန်အလှန်အားဖြင့် အတူတကွ ဆင့်ကဲတိုးတက်ခဲ့ကြသည်။

အစောဆုံး ကျောက်လက်နက်များကို လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းသုံးသန်းခန့်က စတင်အသုံးပြုခဲ့သည်။ ဟိုမိုဆေပီယန်တို့ ရောင်နီပျိုးဖို့ အဝေးကြီး လိုသေး၏။ ပုံတုံးတုံး ကျောက်တူများနှင့် ကဖျစ်ကညစ် ကျောက်စားများကို သက်သေအဖြစ် တွေ့ထားပြီ။ ရိုးရှင်းသော လက်ကိုင်ပုဆိန်သည် သမိုင်း၏ ပထမဆုံး နည်းပညာလှိုင်းထဲမှ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်များကို ပို၍ ထိထိရောက်ရောက် သတ်နိုင်သည်။ အသေကောင်များကို လှီးဖြတ်နိုင်သည်။ ပြိုင်ဘက်များကို တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။ တကယ်တော့ အစောပိုင်း လူသားတို့သည် ထိုကိရိယာများကို ဘယ်လို ပိုကောင်းအောင် သုံးနိုင်မလဲ ဆိုသည်ကို သင်ယူရင်း အပ်ချုပ်ခြင်းအတတ်၊ ဆေးခြယ်ခြင်းအတတ်၊ ကျောက်ဆစ်ခြင်းအတတ်နှင့် ချက်ပြုတ်ခြင်းအတတ်တို့ကို တတ်မြောက်လာကြသည်။

mg.yoe.com

နောက်ထပ် အလားတူ အရေးကြီးသော လှိုင်းမှာ မီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ရှေးဘိုးဘေးများဖြစ်ကြသော ဟိုမို အီရက်တပ် (မတ်ရပ် လူသား) တို့က စတင်အသုံးပြုခဲ့ပြီး အလင်းရောင်ရဖို့၊ နွေးထွေးဖို့၊ သားရဲများ ရန်မှ လုံခြုံစေဖို့ အရင်းအမြစ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ မီးသည် ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် အပေါ်တွင်လည်း သက်ရောက်မှုရှိ၏။ ချက်ပြုတ် စားသောက်ခြင်းသည် အစားအစာတို့ထဲမှ စွမ်းအင်ကို ပိုမိုလျင်မြန်စွာ ထွက်လာစေသည်။ အကျိုး ဆက်အားဖြင့် လူသား၏ အစာခြေလမ်းကြောင်း တိုသွားပြီး ဦးနှောက် ပိုကြီးလာသည်။ မီးကို မသုံးမီက ခိုင်မာသော မေးရိုးများနှင့် ခေါင်းခွံကြီးကြီး ပိုင်ဆိုင်ထားသော ကျွန်တော်တို့ ရှေးဘိုးဘေးများသည် ယနေ့ခေတ် ပရိုင်းမိတ်များလိုပင် အစားအစာများကို ကြိတ်ခြေဖို့နှင့် အစာချက်ဖို့အတွက် အချိန်တော်တော် ပေးခဲ့ရသည်။

မီးကြောင့် ထိုလိုအပ်ချက်များမှ လွန်မြောက်သွားချိန်တွင် လူသား တို့သည် စွမ်းအင်ပြည့်ဝသော အစားအစာများကို အမဲလိုက်ဖို့၊ ကိရိယာများ ကို ပုံသွင်းဖို့၊ သို့တည်းမဟုတ် ရှုပ်ထွေးသော လူမှုကွန်ရက်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ဖို့ အစ ရှိသည့် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော ကိစ္စများအတွက် အချိန်ပိုပေးလာနိုင်သည်။ မီးပုံသည် လူ့ဘဝ၏ အချက်အချာ နားခိုရာ ဖြစ်လာသည်။ အဖွဲ့အစည်း တည်ဆောက်ဖို့၊ ခင်မင်ရင်းနှီးမှု ဖော်ဆောင်ဖို့၊ လုပ်အားတို့ကို စီမံဖို့ အထောက်အကူဖြစ်စေသည်။ ဟိုမို ဆေပီယန်တို့၏ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်သည် ထိုလှိုင်းကို စီးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့၏ ကိရိယာများကို ဖန်တီးသူများသာမဟုတ်။ ဇီဝဗေဒ၊ ခန္ဓာဗေဒအထိ ဆင်းလိုက်လျှင် ထိုကိရိယာများ၏ ထုတ်ကုန်တစ်ခုလည်း ဖြစ်နေသည်။

ကျောက်လက်နက်များနှင့် မီးသည် ရှေးဦး အထွေထွေသုံး နည်း ပညာများဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ နေရာတိုင်းသို့ ပျံ့နှံ့သည်။ တီထွင်မှု အသစ် များ၊ ကုန်စည်အသစ်များနှင့် အဖွဲ့လိုက် စရိုက်လက္ခဏာအသစ်များကို

myoe.com

ဖြစ်နိုင်စေသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အထွေထွေသုံး နည်းပညာများသည် ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပထဝီမြေပြင်များ၊ သမိုင်းလမ်းကြောင်းများကို ဖြတ်သန်း၍ ဂယက်ရိုက် ပျံ့နှံ့သည်။ တီထွင်ခြင်း တံခါးတို့ကို ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖွင့်လိုက်ပြီး နောက်လာမည့် ကိရိယာများနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်တို့ကို ဖြစ်နိုင်လာစေသည်။ ယင်းတို့မှာ များသောအားဖြင့် အထွေထွေသုံး နိယာမတစ်ခုပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားလေ့ရှိသည်။ ရေနွေးငွေ့စွမ်းအားကို အလုပ်လုပ်စေခြင်းနှင့် ကွန်ပျူတာ ဘိုင်နရီကုဒ်များ နောက်ကွယ်မှ သတင်းအချက်အလက် သီအိုရီတို့လိုမျိုးဖြစ်သည်။

အထွေထွေသုံး နည်းပညာများ၏ လှည့်ကွက်မှာ သိပ်မကြာခင်မှာပင် သူတို့ကို မမြင်ရတော့။ ရင်းနှီးလွန်းသွား၍ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့က မမြင်တော့။ ဘာသာစကား၊ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စာရေးခြင်းတို့သည် အစောပိုင်းလှိုင်းကြီးတစ်ခု၏ ဗဟိုချက်၌ ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် အထွေထွေသုံး နည်းပညာများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ သိထားသည့်အတိုင်း ထိုလှိုင်းသုံးခုသည် ယဉ်ကျေးမှုကြီးများ၏ အခြေခံအုတ်မြစ်ကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။ ယခု ထိုနည်းပညာများကို နည်းပညာအဖြစ် ကျွန်တော်တို့ မမြင်ကြတော့။ ထိုသို့သော အထွေထွေသုံးလှိုင်းများမှာ ၂၄ ခုသာ ရှိခဲ့သည်ဟု ပင်မ လေ့လာမှုတစ်ခုက စာရင်းပြုစုထားသည်။ ထိုတီထွင်မှုများထဲတွင် စိုက်ပျိုးရေး၊ စက်ရုံစနစ်၊ သံနှင့် ကြေးနီ ထွန်းကားလာမှုတို့မှသည် ပုံနှိပ်ခြင်း၊ လျှပ်စစ်နှင့် အင်တာနက်အထိ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများထဲမှ ခေါင်းစဉ်များ ပါဝင်သည်။ သိပ်အများကြီး မရှိသည့်တိုင် ယင်းတို့မှာ အရေးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကြေးခေတ်တို့၊ ပင်လယ်ကူးခေတ်တို့လို စကားလုံးများကို ကျွန်တော်တို့ ယနေ့တိုင် သုံးစွဲနေရခြင်းဖြစ်သည်။

သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် လူဦးရေနှင့် ဆန်းသစ်တီထွင်မှု အဆင့်အတန်းတို့သည် ချိတ်ဆက်နေ၏။ ကိရိယာအသစ်များနှင့် နည်းစနစ်အသစ်များသည် လူဦးရေတိုးပွားမှုကို မြင့်တက်စေသည်။ ပိုမိုများပြားသော

mgp.com

လူဦးရေနှင့် ပိုမိုချိတ်ဆက်မှုရှိခြင်းတို့သည် လက်ဆော့ခြင်း၊ လက်တွေ့လေ့လာခြင်းနှင့် အကျိုးပြုသည့် ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများအတွက် အလားအလာပိုကောင်းစေသည်။ ပစ္စည်းအသစ်များ ပြုလုပ်ဖို့အတွက် ပိုမိုအားကောင်းသော စုပေါင်းဦးနှောက်ကို ရရှိစေသည်။ လူဦးရေများပြားခြင်းသည် အထူးပြုလုပ်ငန်းများ၏ အဆင့်အတန်းကို မြင့်မားအောင် မြှင့်တင်ပေးသည်။ မြေယာနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမလုပ်သော အနုပညာရှင်များ၊ ပညာရှင်များလို လူတန်းစားအသစ်များ ပေါ်ထွက်လာစေသည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်များထဲမှာပင် တစ်လည်လည် ဖြစ်မနေသူများ များလာခြင်းသည် တီထွင်မှုများအတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများလာသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများလာခြင်းကြောင့် တီထွင်မှုများ ဖြစ်လာသည်။ တီထွင်မှုများ ဖြစ်လာခြင်းကြောင့် လူဦးရေလည်း ပိုများလာတော့သည်။ ကျူနီဖောင်းဟုခေါ်သော ကမ္ဘာ့အစောဆုံး သတ်ပုံစာအရေးအသား မွေးဖွားရာ မက်ဆိုပိုတေးမီးယားမှ အစောဆုံး ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်သည့် အူရုတ်ယဉ်ကျေးမှုသည် ယနေ့ခေတ် နည်းပညာဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတို့က မောင်းနှင်နေသော မဂ္ဂါစီးတီးကြီးများအထိ ထိုအတိုင်း ဖြစ်တည်လာခဲ့ကြသည်။ စိုက်ပျိုးရေး တော်လှန်ရေး အရုဏ်ပျိုးသည့်ကာလအတွင်း ကမ္ဘာ့လူဦးရေသည် ၂ ဒသမ ၄ သန်းခန့်သာ ရှိခဲ့သည်။ စက်မှုတော်လှန်ရေး စတင်ချိန်တွင် ကမ္ဘာ့လူဦးရေသည် သန်း ၁၀၀၀ နီးပါး ရှိလာခဲ့သည်။ အဆပေါင်း ၄၀၀ ကျော် တိုးလာခြင်းမှာ ထိုကြားကာလအတွင်း နည်းပညာလှိုင်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ရည်ကို ပြသနေခြင်းဖြစ်သည်။

လှိုင်းများထဲမှ အထင်ရှားဆုံးလှိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် စိုက်ပျိုးရေးတော်လှန်ရေး (ဘီစီ ၉၀၀၀ မှ ၇၅၀၀) အတွင်း ကြီးမားသော အထွေထွေသုံး နည်းပညာနှစ်ရပ်ဖြစ်သည့် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မွေးမြူရေးသည် သားလိုက်ရွက်ခုခြေသလုံးအိမ်တိုင်ဘဝကို အခြေချနေထိုင်သည့်ဘဝဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း အစားထိုးလာခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုသည် အစားအစာကို

ဘယ်လိုရမလဲဆိုသည်ကိုသာမက ဘယ်လိုလှောင်ထားမလဲ၊ ဘယ်လို သယ်ယူ ပို့ဆောင်မလဲ၊ ထိုကိစ္စများအတွက် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်က ဘယ်လိုလည်ပတ်နိုင်မလဲဆိုသည်တို့ကိုပါ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိလာခဲ့သည်။ ဂျုံ၊ ဘာလီ၊ ပွဲမျိုးမျိုးတို့လို အစောပိုင်း ကောက်ပဲသီးနှံများနှင့် ဝက်၊ သိုး၊ ဆိတ်တို့လို တိရစ္ဆာန်များသည် လူတို့၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ ရောက်လာကြသည်။ တကယ်တော့ ထိုတိုးတက်မှုတွင် ပေါက်ပြားလို၊ ထယ်လို ကိရိယာများ၏ တော်လှန်ပြောင်းလဲမှုလည်း ချိတ်ဆက်ပါဝင်နေသည်။ ထိုရိုးရှင်းသော ဆန်းသစ်တီထွင်မှုများသည် ခေတ်သစ်ယဉ်ကျေးမှုကို အစပျိုးပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့လက်ထဲ၌ ကိရိယာများလာလေလေ၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်မှု ပိုများလာလေလေဖြစ်ပြီး ထိုလုပ်နိုင်မှုများကို ကျော်လွန်ကာ နောက်ထပ်ကိရိယာအသစ်များနှင့် လုပ်ဆောင်မှုအသစ်များအကြောင်း တွေးနိုင်လေလေ ဖြစ်သည်။ ဟားဗတ် မနုဿဗေဒပညာရှင် ဂျိုးဆက် ဟင်းနရစ်ချ် ပြောသလို ဘီးသည် လူသားတို့ ဘဝထဲသို့ အံ့ဩဖို့ကောင်းလောက်အောင် နောက်ကျပြီးမှ ဝင်လာသည်။ သို့သော် ဘီးကို တီထွင်လိုက်ပြီးသည်နှင့် စစ်ရထားများ၊ ရထားလုံးများမှသည် စက်ရုံများ၊ ပုံနှိပ်စက်များ၊ ဖလိုင်းဝိုင်းများအထိ အရာရာတိုင်းအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ စာအရေးအသားမှသည် ရွက်သင်္ဘောကြီးများအထိ နည်းပညာ တိုးတက်လာမှုတို့သည် အတွင်းကျကျ ချိတ်ဆက်လျက်ရှိသည်။ စီးဆင်းမှုနှင့် ပျံ့နှံ့မှုတို့အတွက် အချင်းချင်း ကူညီကြသည်။ လှိုင်းတစ်ခုချင်းစီသည် နောက်လာမည့်လှိုင်းများအတွက် အုတ်မြစ်များ ချပေးသွားခဲ့ကြသည်။

ထိုလှုပ်ရှားမှုတို့သည် အရှိန်မြင့်လာသည့် ၁၇၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ဥရောပတွင် ရေနွေးငွေ့အား၊ စက်ရက်ကန်းများ၊ စက်ရုံစနစ်နှင့် တူးမြောင်းများ ပေါင်းစပ်ပြီး စက်မှုတော်လှန်ရေး ပထမလှိုင်း စတင်သည်။ ၁၈၄၀ ပြည့်လွန်နှစ်များသည် ရထား၊ ကြေးနန်း၊ ရေနွေးငွေ့သုံး မီးသင်္ဘော

mgyc.com

များ၏ ခေတ်ဖြစ်လာပြီး အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် သံနှင့် စက်ကိရိယာ တို့၏ ခေတ်ဖြစ်လာသည်။ ထိုအရာများအားလုံးသည် ပထမ စက်မှုတော်လှန်ရေးနှင့် ပေါင်းစပ်သွားသည်။ ဆယ်စုနှစ် အနည်းငယ်အကြာတွင် ဒုတိယစက်မှုတော်လှန်ရေး စတင်သည်။ ထိုခေတ်၏ နည်းပညာများကို စာဖတ်သူ ရင်းနှီးပါလိမ့်မည်။ လောင်ကျွမ်းအားသုံးအင်ဂျင်၊ ဓာတုစက်မှု ပညာရပ်၊ လေကြောင်းပျံသန်းမှုနှင့် လျှပ်စစ်တို့ဖြစ်သည်။ လေယာဉ်များ သည် လောင်ကျွမ်းအားသုံးအင်ဂျင် လိုအပ်သည်။ လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်များ အုများအပြား ထုတ်လုပ်ခြင်းသည် သံနှင့် စက်ကိရိယာများ လိုအပ်ချက် မြင့်မားလာစေသည်။ စသည်ဖြင့် ချိတ်ဆက်နေသည်။ စက်မှု တော်လှန်ရေး၏ အပြောင်းအလဲများကို ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း တိုင်းတာနိုင် လာပြီး ရာစုနှစ် ထောင်စုနှစ်နှင့်ချီပြီး ကြာမြင့်သော အပြောင်းအလဲမျိုး မဟုတ်တော့ပေ။

သို့သော် ယင်းတို့မှာ စနစ်တကျ ဖြစ်လာခြင်းမျိုးတော့မဟုတ်။ နည်းပညာလှိုင်းတို့သည် ဒီရေတက်သလိုမျိုး အချိန်မှန် တက်လာခြင်းမရှိ။ အချိန်ကြာမြင့်လာသည်နှင့်အမျှ လှိုင်းတို့သည် ပေါင်းစပ်သွားပြီး အားပြင်း လာသည်။ ဘီစီ ၁၀၀၀ အထိ နှစ်ပေါင်း ၁၀,၀၀၀ အတွင်း အထွေထွေသုံး နည်းပညာခုနစ်မျိုး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ၁၇၀၀ ပြည့်နှင့် ၁၉၀၀ ပြည့် အကြား နှစ် ၂၀၀ အတွင်း ရေနွေးငွေ့ အင်ဂျင်များမှသည် လျှပ်စစ်အထိ အထွေထွေသုံး နည်းပညာ ခြောက်မျိုး ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ပြီးခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ အတွင်းမှာပင် ခုနစ်မျိုး ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မြင်းလှည်းစီး၊ ထင်းမီးဖိုဖြင့် ကြီးပြင်းခဲ့ကြသောကလေးများသည် ၁၉ ရာစု နှောင်းပိုင်း သူတို့၏ဘဝနေဝင်ချိန်များကို လေယာဉ်စီး၊ အက်တမ်တို့ကို ဖြိုခွဲရာမှ ထွက်လာသော စွမ်းအင်ဖြင့် အပူပေးထားသည့် အိမ်တို့တွင် နေထိုင် ရသည်ဟုဖြစ်သည်။

တုန်ခါနေသော၊ တိုးထွက်လာသော၊ အစဉ်အဆက်ဖြစ်သော၊ အပေါင်း

mgypoe.com

အရုံးဖြစ်သော၊ မျိုးဆက်ကူးသော လှိုင်းတို့သည် ခေတ်တစ်ခေတ်၏ နည်းပညာအရ ဖြစ်နိုင်ခြေ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို သတ်မှတ်သည်။ လှိုင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း။ နည်းပညာနှင့်မပတ်သက်သော လူသားဟူ၍ မရှိ။

သမိုင်းကို အစဉ်အဆက်သော ဆန်းသစ်တီထွင်မှု လှိုင်းတို့ဖြင့် ပုံဖော်သည့် သဘောတရားသည် အသစ်အဆန်း မဟုတ်။ နည်းပညာ၏ အတွဲလိုက်သော အကျိုးပေးမှုနှင့် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးမှုတို့သည် နည်းပညာ ဆွေးနွေးဝိုင်းများထဲတွင် ပါဝင်စမြဲ။ အနာဂတ္တိဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သော အယ်လ်ဗင် တော့ဖလောက သတင်းနည်းပညာ တော်လှန်ရေးကို လူ့သမိုင်းတွင် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စက်မှုတော်လှန်ရေးများနောက်မှ လိုက်လာသည့် တတိယလှိုင်းအဖြစ် ပုံဖော်ခဲ့သည်။ ဂျိုးဆက် ရှောင်ပက်တာက လှိုင်းတို့ကို 'ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း' ၏ ဟုန်းဟုန်းတောက်နေမှုထဲ၌ စီးပွားရေးအသစ်များကို ထွန်းညှိပေးနေသော ဆန်းသစ်တီထွင်ပေါက်ကွဲမှုဟု မြင်သည်။ နည်းပညာဆိုင်ရာ တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီး လူးဝစ် မန်းဖို့ဒ်က 'စက်ပစ္စည်းခေတ်' သည် တကယ်တမ်းတွင် အဓိက လှိုင်းကြီးသုံးလှိုင်း နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ စုရုံးပြီးဖြစ်ပေါ်လာသည့် ပုံစံမျိုးဆောင်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ များမကြာမီအချိန်ကပင် စီးပွားရေးပညာရှင် ကာလိုတာ ပီးရက်ဇ်က နည်းပညာတော်လှန်ရေးအတွင်း 'နည်းပညာ-စီးပွားရေးပါရာဒိုင်း' ၏ လျင်မြန်သော အရွေ့အကြောင်း ပြောသွားခဲ့သည်။ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းများ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် တိုးတက်လာပြီး အရိုင်းဆန်သော ထင်မြင်ချက်များက စီးပွားရေးတို့ကို ဂီယာပြောင်းသွားစေသည်။ ရုတ်တရက်ဆိုသလို အရာရာတိုင်းသည် ရထား၊ ကား၊ သို့မဟုတ် မိုက်ခရို ပရိုဆက်ဆာများအပေါ် မှီတည်သွားတော့သည်။ နည်းပညာ ရင့်ကျက်လာသည်နှင့်အမျှ ပစ္စည်းများ ကျုံ့လာပြီး အသုံးလည်း ပိုမိုကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။

နည်းပညာ နယ်ပယ်ထဲမှ လူများစုသည် ယနေ့ခေတ်၏ အသေး

mgyc.com

အမွှားများနှင့် အနာဂတ်အိပ်မက်များထဲတွင် ပိတ်မိနေကြသည်။ တီထွင်မှုများကို ကွဲပြားခြားနားပြီး ကံကောင်းချိန်တွင် ရတတ်သည်ဟု တွေးဖို့ကြိုးစားလာကြသည်။ သို့သော် ထိုသို့တွေးလိုက်လျှင် သမိုင်း၏ အဖြစ်မှန်များနှင့် သိသိသာသာ ကွဲပြားခြားနားသွားမည်။ သမိုင်းအမြင်အရ နည်းပညာလှိုင်းတို့၏ ပင်ကိုဗိဇ္ဇာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆင့်၍ဆင့်၍ လာခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားခြင်းသည် သဘာဝ

အသက်ရှင်နေထိုင်သည့် သမိုင်းကြောင်းအများစုတွင် နည်းပညာသစ်တစ်ဟုန်ထိုးပျံ့နှံ့လာခြင်းမှာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ လူများစုသည် တူညီသော ကိရိယာများနှင့် နည်းပညာများ ဝန်းရံပြီး မွေးဖွား၊ နေထိုင်၊ သေဆုံးခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ဆွဲချဲ့ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် တစ်ဟုန်ထိုး တိုးပွားခြင်းမှာ သဘာဝဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ရသည်။

အထွေထွေသုံး နည်းပညာတို့သည် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပျံ့နှံ့သွားချိန်တွင် လှိုင်းများဖြစ်သွားသည်။ မော်ကွန်းမှတ်တမ်းတစ်ခု မရှိလျှင်၊ ထိန်းမရသည့် တစ်ကမ္ဘာလုံး ပျံ့နှံ့မှုမျိုးမပါလျှင် လှိုင်းမဟုတ်။ သမိုင်းဆိုင်ရာ ထူးခြားမှုသာဖြစ်မည်။ သို့သော် ပျံ့နှံ့မှု စတင်လိုက်ချိန်တွင် ဖြစ်စဉ်သည် သမိုင်းတစ်လျှောက် ပဲ့တင်ထပ်သွား၏။ ဥရောပ-အာရှတစ်ခွင် စိုက်ပျိုးရေး ပျံ့နှံ့ခဲ့သည်မှ ရောမအင်ပါယာကို အခြေပြုပြီး ရေအားသုံးစက်များ ဥရောပတစ်ခွင် ပျံ့နှံ့သွားသည်အထိ ထိုအတိုင်းပင်။ နည်းပညာတစ်ခု လမ်းကြောင်းရသွားချိန်တွင်၊ လှိုင်းတစ်ခု စတင်ဖွဲ့စည်းပြီးဆိုလျှင် သမိုင်းတစ်လျှောက် အဆင်အကွက်များဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နိုင်သည်။

၁၄၄၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်၊ စာပုံနှိပ်စက်ကို ဂူတင်ဘတ် တီထွင်ခဲ့ချိန်က ဥရောပတစ်ခုလုံး၌ ဥပမာပြစရာဆို၍ သူ၏ မူရင်းစက်ဖြစ်သော ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ မိန်းဇမြို့မှ စက်တစ်လုံးသာ ရှိသည်။ သို့သော် နှစ်ပေါင်း ၅၀ အကြာတွင်

ဥရောပတိုက်တစ်ခွင်လုံး၌ စာပုံနှိပ်စက် ၁၀၀၀ ဝန်းကျင် ပျံ့နှံ့ခဲ့ပြီ။ သမိုင်းတစ်လျှောက် လွမ်းမိုးမှုအကြီးမားဆုံး တီထွင်မှုများထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည့် စာအုပ်များသည်လည်း ကြီးမားသော ပေါက်ကွဲမှုနှုန်းဖြင့် ပျံ့နှံ့သွားသည်။ အလယ်ခေတ် လက်ရေးစာပေထုတ်လုပ်မှုမှာ ရာစုနှစ်တစ်ခုလုံးတွင်မှ သိန်းဂဏန်းလောက်သာ ရှိသည်။ ဂူတင်ဘတ် ပေါ်ထွက်လာပြီး နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ အကြာတွင် အီတလီ၊ ပြင်သစ်နှင့် ဂျာမနီတို့လို နိုင်ငံများသည် ရာစုနှစ်ဝက်အတွင်း စာအုပ် သန်း ၄၀ ဝန်းကျင် ရိုက်ထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုခြေလှမ်းမှာ အရှိန် ဆက်တက်လာပြီး ၁၇ ရာစု ဥရောပတွင် စာအုပ် သန်း ၅၀၀ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဝယ်လိုအား မြင့်တက်လာပြီး ဈေးနှုန်းလည်း ကျဆင်းလာသည်။ လေ့လာဆန်းစစ်မှုတစ်ခုက ၁၅ ရာစုနှစ်အတွင်း စတင်မိတ်ဆက်ခဲ့သည့် စာအုပ်များနှင့်ယှဉ်လျှင် စာအုပ်ဈေးသည် အဆ ၃၄၀ ကျဆင်းသွားသည်ဟု ဆို၏။ ဝယ်လိုအား တက်လာသည်နှင့်အမျှ ဈေးနှုန်းလည်း ဆက်လက် ကျဆင်းသွားသည်။

သို့မဟုတ် လျှပ်စစ်ကို ကြည့်ပါ။ ပထမဆုံး လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်ရေး စက်ရုံများကို ၁၈၈၂ ခုနှစ်၌ လန်ဒန်နှင့် နယူးယောက်တွင် လည်းကောင်း၊ ၁၈၈၃ ခုနှစ်၌ စိန့်ပီတာစဘတ်တွင်လည်းကောင်း၊ ၁၈၈၄ ခုနှစ်၌ ဘာလင်တွင်လည်းကောင်း စတင်ခဲ့သည်။ ထိုနေရာမှစ၍ ခြေလှမ်းတို့ကို စုစည်းခဲ့သည်။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရုပ်ကြွင်းလောင်စာ ထုတ်လုပ်မှု၏ ၂ ရာခိုင်နှုန်းကို လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ထုတ်လုပ်မှုအတွက် သုံးနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုနှုန်းထားမှာ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ဖြစ်လာပြီး ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကမ္ဘာလျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်မှုမှာ ၈ တယ်ရာဝပ်-နာရီ ရှိခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကြာပြီးနောက် ၆၀၀ တယ်ရာဝပ်-နာရီ အထိ တက်လာသလို ပြောင်းလဲလာသည့် စီးပွားရေးကို အားဖြည့်ပေးခဲ့သည်။

နိုဘယ်ဆုရ စီးပွားရေးပညာရှင် နော့ဒ်ဟောက်စ်က ၁၈ ရာစုအတွင်း

mgyc.com

၅၄ မိနစ်စာ ထွန်းနိုင်သော အရည်အသွေးပြည့် လျှပ်စစ်မီးအတွက် အသုံးပြု ရသည့် လုပ်အားပမာဏသည် ယခုအချိန်တွင် နှစ် ၅၀ စာ လျှပ်စစ်မီး ပေးနိုင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း တွက်ချက်ပြထားသည်။ ရလဒ်အားဖြင့် ၂၁ ရာစု လူသားတို့သည် ၁၈ ရာစု ညီနောင်များထက် တစ်နှစ်လျှင် လျှပ်စစ်မီးသုံး နိုင်သည့်နာရီ အဆ ၄၃၈,၀၀၀ ကျော်နီးပါး ရရှိလာခဲ့သည်။

အများသုံး နည်းပညာများသည်လည်း အလားတူလမ်းကြောင်းမျိုး လိုက်သည်မှာ ဆန်းတော့မဆန်း။ အလက်ဇန္ဒား ဂရေဟမ်ဘဲလ်က ၁၈၇၆ ခုနှစ်တွင် တယ်လီဖုန်းကို စတင်မိတ်ဆက်သည်။ ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမေရိက၌ တယ်လီဖုန်း အလုံး ခြောက်သိန်း ရှိလာသည်။ ၁၀ နှစ်အကြာ တွင် ၅ ဒသမ ၈ သန်း ဖြစ်လာသည်။ ယနေ့ အမေရိကတွင် လူဦးရေထက် ဖုန်းအရေအတွက်က ပိုများနေပြီ။

ထိုမြင်ကွင်းတွင်လည်း အရည်အသွေးတိုးလာပြီး ဈေးနှုန်းကျလာ သည်ကို မြင်ရသည်။ မူရင်း တီဗွီတစ်လုံးသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ ကျသင့်သည်။ ထိုအတိုင်း ၂၀၂၃ ခုနှစ်၌ ထုတ်လုပ်လျှင် ၈ ဒေါ်လာ သာ ကျသင့်မည်။ ယနေ့ခေတ် တီဗွီများသည် အံဆမတန် တိုးတက်ကောင်း မွန်လာ၍သာ ဈေးပိုကြီးနေခြင်းဖြစ်သည်။ အလားတူ ကား၊ မိုက္ကရိုဝေ့ဖ်၊ အဝတ်လျှော်စက်တို့တွင်လည်း တူညီသော ဈေးနှုန်းမျဉ်းကွေးကို မြင်တွေ့နိုင် သည်။ တကယ်တော့ ၂၀ ရာစုနှင့် ၂၁ ရာစုတို့ကို အများသုံး လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အသစ်များ မပြတ်ထွက်ပေါ်သည့် ကာလအဖြစ် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နိုင် သည်။ ထပ်ကာထပ်ကာ ထိုအတိုင်းဖြစ်နေသော အဆင်အကွက်ပုံစံတို့သည် မှားစရာ အကြောင်းမရှိ။

တစ်ဟုန်ထိုး ပျံ့နှံ့မှုကို ဝယ်လိုအားနှင့် ဈေးနှုန်းကျဆင်းခြင်းတို့က တွန်းပို့ပေးသည်။ ထိုနှစ်ခုလုံးသည် နည်းပညာကို ပိုကောင်းလာအောင်၊ ပိုသက်သာလာအောင် မောင်းနှင်ပေးလျက်ရှိကြ၏။ ရှည်လျား ရှုပ်ထွေးသော သိပ္ပံနှင့် နည်းပညာစကားပိုင်းများသည် ထိုးထွင်းသိမြင်မှုများ၊ ထိုးဖောက်

အောင်မြင်မှုများ၏ ကွင်းဆက်တစ်ခုကို ထုတ်လုပ်ပေးသလို အချိန်နှင့်အမျှ ကိရိယာများကို တည်ဆောက်နိုင်စေပြီး ထပ်မံအားဖြည့်ပေးစေသည်။ အလုပ် ဖြစ်လှသော ထိုပေါင်းစည်းမှုသည် အနာဂတ်ကို မောင်းနှင်သည်။ ပိုကောင်း ပြီး ဈေးပိုသက်သာသော နည်းပညာကို ရလိုက်သည်နှင့်အမျှ နောက်ပိုင်းတွင် ဈေးပိုသက်သာသော နည်းပညာအသစ်များကို ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ အူဘာအငှားယာဉ်တို့သည် စမတ်ဖုန်း မရှိဘဲ မလုပ်နိုင်။ စမတ်ဖုန်းတို့သည် ဂျီပီအက်စ်မရှိဘဲ မလုပ်နိုင်။ ဂျီပီအက်စ်သည် ဂြိုဟ်တုတို့ မရှိဘဲ မလုပ်နိုင်။ ဂြိုဟ်တုတို့သည် ဒုံးပျံတို့မရှိဘဲ မလုပ်နိုင်။ ဒုံးပျံတို့သည် လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်တို့မရှိဘဲ မလုပ်နိုင်။ ထိုအတိုင်းဆက်သွားလျှင် ဘာသာစကားနှင့် မီးကိုတွေ့ရှိမှုတို့အထိ ရောက်သွားမည်။

တကယ်တော့ နည်းပညာ ထိုးဖောက်တွေ့ရှိမှုတိုင်း၏ နောက်ကွယ် တွင် လူများရှိနေသည်။ သူတို့က နည်းပညာများ တိုးတက်လာအောင် ဝပ်ရှော့များ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများ၊ ဂိုဒေါင်များထဲတွင် လုပ်အားတို့ကို ပေးဆပ် သည်။ ပိုက်ဆံ၊ ဂုဏ်သတင်းနှင့် အသိပညာတို့အားဖြင့် စိတ်အားတက်ကြွမှု ရယူသည်။ နည်းပညာရှင်များ၊ ဆန်းသစ်တီထွင်သူများနှင့် စွန့်ဦးတီထွင် လုပ်ငန်းရှင်များသည် လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း ပိုတော်လာကြသလို အရေးပါလှ သည့် ပုံတူကူးရင်းဖြင့်လည်း ပိုတော်လာကြသည်။ ရန်သူ၏ လက်ထဲမှ ပိုကောင်းသော ထယ်တစ်စင်းမှသည် နောက်ဆုံးပေါ် စမတ်ဖုန်းတစ်လုံး အထိ ပုံတူကူးခြင်းသည် ပျံ့နှံ့မှု၏ အရေးပါသော မောင်းနှင်မှုတစ်ခု ဖြစ်လာ သည်။ တုပမှုသည် ပြိုင်ဆိုင်မှုကို ပိုအားကောင်းစေသည်။ နည်းပညာများကို လည်း ပိုပြီးတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းစေသည်။ စီးပွားရေးပမာဏ ကြီးထွားလာပြီး ကုန်ကျစရိတ်များ ကျဆင်းလာသည်။

ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခု၏ အသုံးဝင်ပြီး သက်သာသော နည်းပညာတို့ကို စားသုံးမှုသည် အကန့်အသတ်မရှိ။ ယင်းမှာ ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲသွားမည့် မဟုတ်ပေ။

လေဟာနယ် ဖန်သီးများမှသည် နာနိုမီတာများအထိ - တာဘိုနွန်းဖြင့် ပျံ့နှံ့ခြင်း

စာဖတ်သူအနေဖြင့် နောက်ထပ်ဘာဖြစ်လာမလဲ အရိပ်အမြွက် သိလိုလျှင် ရင့်ကျက်လာပြီဖြစ်သော နောက်ဆုံးလှိုင်းကို စဉ်းစားပါ။ အစပိုင်းတွင် ကွန်ပျူတာများကို သင်္ချာပညာ ရှေ့တန်းနယ်မြေသစ်များနှင့် အင်အားကြီး ပဋိပက္ခများ၏ အရေးပေါ်အခြေအနေများက မောင်းနှင်သည်။

လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်များတုန်းကလိုပင် ကွန်ပျူတာ တွက်ချက်မှုသည် ရှုပ်ထွေးသည့် ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ စာတမ်းများနှင့် စမ်းသပ်ခန်းထဲမှ တွေးခေါ်သမားတို့၏ ကိစ္စတစ်ခုအဖြစ် စတင်သည်။ ၁၉၄၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ဗြိတိန်၏ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ဝှက်စာဖြေစခန်း ဘလက်ချ်လီ ပါးခဲတွင် တကယ့်ကွန်ပျူတာတစ်လုံးအကြောင်းကို ပထမဆုံးအကြိမ် စတင်သဘောပေါက် နားလည်လာကြသည်။ မထိုးဖောက်နိုင်ဟု နာမည်ကျော်သော ဂျာမနီ၏ အီနစ်ဂ်မာ စက်များကို ထိုးဖောက်ရန် ပြိုင်ဆိုင်ရင်း အလွန်ထူးခြားသည့်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် ထိုသို့ လက်တွေ့လုပ်နိုင်သော ကိရိယာတစ်ခုဖြစ်လာစေမည့် သီအိုရီဆိုင်ရာ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုကို ရခဲ့သည်။

အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိပါသေးသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ENIAC ဟု ခေါ်သော အရေးပါသည့် ရှေ့ပြေး ကွန်ပျူတာတစ်လုံးကို ပင်ဆဲလ်ဗေးနီးယားတက္ကသိုလ်က တီထွင်လိုက်သည်။ လေဟာနယ် ဖန်သီး (ယနေ့ခေတ် ဒိုင်အုတ်၊ ထရန်စစ္စတာတို့၏ ရှေ့ပြေး) ၁၈,၀၀၀ နှင့် တည်ဆောက်ထားသော ရှစ်ပေမြင့်ရှိ ကွန်ပျူတာကြီးသည် တစ်စက္ကန့်အတွင်း လုပ်ဆောင်ချက် ၃၀၀ လုပ်နိုင်သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဘဲလ်ဇာတ်ခွဲခန်းက နောက်ထပ် ထူးခြားထင်ရှားသော ထိုးဖောက်အောင်မြင်မှုတစ်ခုကို လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ တွက်ချက်မှုအတွက် လော့ဂျစ်ဂိတ်များကို ဖန်တီးပေးမည့် တစ်ပိုင်းလျှပ်ကူး ထရန်စစ္စတာများဖြစ်သည်။ စာရွက်ညှပ်ကလစ်တစ်ခု၊ ရွှေမျက်ပါးတစ်ချပ်၊ ဂျာမေနီယမ် ပုံဆောင်ခဲတစ်ခု ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော ထိုပစ္စည်း

သည် လျှပ်စစ်အချက်ပြမှုများကို ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ပြီး ဒီဂျစ်တယ်ခေတ်ကို အုတ်မြစ်ချခဲ့သည်။

ကားများတုန်းကလိုပင် ခေတ်ပြိုင်စူးစမ်းလေ့လာသူတို့အနေဖြင့် ကွန်ပျူတာအတွက်အချက်သည် လျင်လျင်မြန်မြန် ပျံ့နှံ့သွားမည်ဟု ထင်မထားခဲ့ကြ။ ၁၉၄၀ ပြည့်လွန်နှစ် နှောင်းပိုင်းကာလများအထိ ကွန်ပျူတာ အနည်းငယ်သာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုဆယ်စုနှစ် အစောပိုင်းက အိုင်ဘီအမ် ဥက္ကဋ္ဌ သောမတ်ဂျေ ဝပ်ဆင် ပြောခဲ့သော “ကွန်ပျူတာငါးလုံးလောက်အတွက်ပဲ ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်ရှိမယ်လို့ထင်တယ်” ဆိုသည့်စကားမှာ နောက်ပိုင်းတွင် နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သည်။ လူကြိုက်များသည့် မက္ကင်းနစ် မဂ္ဂဇင်း၏ ၁၉၄၉ ခုနှစ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်တွင် “အနာဂတ် ကွန်ပျူတာများ၌ လေဟာနယ်ဖန်သီးအလုံး ၁၀၀၀ လောက်သာ ပါတော့မည်” ဟု ကြိုတင် ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့သည်။ “အလေးချိန်အားဖြင့်လည်း တစ်တန်ခွဲလောက်သာ ရှိတော့မည်” ဟုလည်း ဆိုထားသည်။ ဘလက်ချ်လီနောက်ပိုင်း ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်း ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် ကွန်ပျူတာ အလုံး ရာဂဏန်းမျှသာ ရှိသေးသည်။

နောက်ပိုင်း ဘာဆက်ဖြစ်ခဲ့လဲဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ သိပြီးသား။ ကွန်ပျူတာတွက်ချက်မှုတို့သည် ဟောကိန်းထုတ်မှု အားလုံးထက် ပိုမိုမြန်ဆန်စွာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ပြောင်းလဲခဲ့သလို လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက် မည်သည့်တီထွင်မှုထက်မဆို ပိုမြန်သောနှုန်းဖြင့် ပျံ့နှံ့ခဲ့သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ် ပြည့်လွန်နှစ် နှောင်းပိုင်းကာလများအတွင်း ရောဘတ် နွိုက်စ်က Fairchild Semiconductor လုပ်ငန်းတွင် စုပေါင်းလျှပ်စီးပတ်လမ်း (integrated circuit - IC) ကို တီထွင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ဆီလီကွန်ဝေဖာများပေါ်တွင် ထရန်စစ္စတာ မြောက်မြားစွာ ဖိနှိပ်ထည့်သွင်းလာနိုင်ပြီး ဆီလီကွန် ချစ်ပ်များဟု ခေါ်တွင်လာသည်။ သိပ်မကြာမီမှာပင် သုတေသီဂေါ်ဒွန် မိုးရ်က သူ၏ နာမည်ကျော် မိုးရ် နိယာမကို အဆိုပြုသည်။ ထို

mgy.com

နိယာမအရ ဆီလီကွန်ပေါ့မှ ထရန်စစ္စတာအရေအတွက်သည် ၂၄ လ ကြာတိုင်း နှစ်ဆတိုးမည်ဟု ဆို၏။ ချစ်ပ်များသည် ထိုနိယာမအတိုင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ကမ္ဘာ ဒီဂျစ်တယ်နှင့် ကွန်ပျူတာနည်းပညာ ပျံ့ပွားလာခြင်းနှင့်အတူ ချစ်ပ်ပေါ့မှ ထရန်စစ္စတာများသည်လည်း ဆပွားမျဉ်းကွေးအတိုင်း အထက် သို့ တက်သွားခဲ့လေသည်။

ရလဒ်မှာ အံ့လောက်စရာ။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ် အစောပိုင်းကာလ များအတွင်း ချစ်ပ်ပေါ့မှ ထရန်စစ္စတာအရေအတွက်သည် အဆ ၁၀ သန်း တိုးပွားလာသည်။ ချစ်ပ်များ၏ လုပ်နိုင်စွမ်းက ပိုမိုမြင့်တက်ခဲ့ပြီး အဆပေါင်း ၁၇ ဘီလီယံ တိုးတက်လာသည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တုန်းက Fairchild Semi-conductorသည် ထရန်စစ္စတာတစ်လုံးလျှင် ဒေါ်လာ ၁၅၀ နှုန်းဖြင့် အလုံး ၁၀၀ ရောင်းချခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် တစ်စက္ကန့်လျှင် ထရန်စစ္စတာ လုံးရေ ထရီလီယံ ဆယ်ဂဏန်းအထိ ထုတ်လုပ်လျက်ရှိပြီး ထရန်စစ္စတာ တစ်လုံးစီ ၏ ဈေးနှုန်းမှာ တစ်ဒေါ်လာ၏ သန်း တစ်ထောင်ပုံတစ်ပုံအောက်အထိ လျော့ကျသွားပြီဖြစ်သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် အမြန်ဆုံးနှင့် အကျယ်ပြန့် ဆုံး ပျံ့နှံ့မှု ဖြစ်တော့သည်။

တကယ်တမ်းတွင် ကွန်ပျူတာအတွက်အချက်ပညာသည် ကိရိယာ များ၊ အသုံးချဆော့ဖ်ဝဲများ၊ အသုံးပြုသူများကြောင့် ထိုသို့မြင့်တက်သွား ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်း ကွန်ပျူတာလုံးရေ သိန်း ၅၀ ခန့်သာ ရှိခဲ့၏။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် အင်တာနက်၏ ရှေ့ပြေးဖြစ်သော ကွန်ရက်ထဲသို့ ချိတ်ဆက်ထားသည့် ကွန်ပျူတာ ၅၆၂ လုံးသာ ရှိခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင်မူ အင်တာနက်နှင့် ချိတ်ဆက်ထားသည့် ကွန်ပျူတာ၊ စမတ်ဖုန်းနှင့် အခြား ကိရိယာပေါင်း ၁၄ ဘီလီယံခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ စမတ်ဖုန်းများသည် လက်တစ်ဆုပ်စာ လူအချို့ အသုံးပြုမှုမှသည် ကမ္ဘာ သုံးပုံနှစ်ပုံ၌ မရှိမဖြစ်ပစ္စည်းဖြစ်လာဖို့ နှစ်အနည်းငယ်သာ အချိန်ယူခဲ့ရသည်။

ထိုလှိုင်းနှင့်အတူ အီးမေးလ်၊ လူမှုကွန်ရက်များနှင့် အွန်လိုင်းဗီဒီယိုများ

kygyoe.com

ပါဝင်လာသည်။ ထိုတစ်ခုချင်းစီသည် ထရန်စစ္စတာများနှင့် နောက်ထပ် အထွေထွေသုံး နည်းပညာတစ်ခုဖြစ်သော အင်တာနက်တို့ကြောင့်သာ အခြေခံကျသော အတွေ့အကြုံသစ်တစ်ခုကို ပေးစွမ်းလာနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းကို သန့်စင်ပြီး ထိန်းချုပ်မှုမရှိသော နည်းပညာဆိုင်ရာ ပျံ့နှံ့မှုတစ်ခု အဖြစ် မြင်နိုင်သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်က ပို၍ ထိတ်လန့်စရာကောင်းသော ပျံ့နှံ့မှု တစ်ခုကိုလည်း ဖြစ်စေခဲ့သည်။ အချက်အလက် ပျံ့နှံ့မှု - ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှ ၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်အတွင်းမှာပင် အချက်အလက် ပျံ့နှံ့မှုသည် အဆ ၂၀ မြင့်တက်ခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်စုနှစ်အနည်းငယ်က အချက်အလက် သို့လှောင်မှုသည် စာအုပ်စင်များနှင့် ဖုန်တက်နေသော မော်ကွန်းတိုက်များ တွင်သာရှိသည်။ ယခုအချိန်တွင်မူ လူသားတို့သည် သန်းထောင်ပေါင်း ရာနှင့်ချီသည့် အီးမေးလ်များ၊ စာသားပေးပို့မှုများ၊ ပုံများ၊ ဗီဒီယိုများကို နေ့စဉ် ထုတ်လုပ်နေကြပြီး ကလောက် (cloud - အွန်လိုင်း အချက်အလက် သိမ်းဆည်းရာနေရာ)ထဲတွင် သိမ်းဆည်းလျက်ရှိကြသည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်း၌ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်စက္ကန့်လျှင် အချက်အလက် ဂစ်ဂါဘိုက် ၁၈ သန်းကို သိမ်းဆည်းနေကြသည်။

ထိုနည်းပညာတို့က လူသားတို့၏ ဘဝထဲမှ သန်းပေါင်းထောင်နှင့် ချီသည့် နာရီတို့ကို စားသုံးသည်၊ ပုံဖော်သည်၊ ယိုယွင်းစေသည်၊ ကြွယ်ဝစေ သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ စီးပွားရေးနှင့် အပန်းဖြေချိန်တို့ကို စိုးမိုးထားသည်။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်များကို သိမ်းပိုက်ထားသလို ရေခဲသေတ္တာ၊ နှိုးစက်၊ ဂိုဒေါင်တံခါး၊ နားကြားကိရိယာမှသည် လေအားသုံး လျှပ်စစ်တာဘိုင်ကြီး များအထိ ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို သိမ်းပိုက်သည်။ ခေတ်သစ် လူနေမှုဘဝ၏ ဗိသုကာများ ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဖုန်းများသည် မနက်နိုးနိုးချင်း အရင်ဆုံးကြည့်ရသည့်အရာဖြစ်သလို ညမအိပ်ခင် နောက်ဆုံး ကြည့်ရသည့်အရာများလည်းဖြစ်သည်။ ချစ်သူရှာဖွေ၊ သူငယ်ချင်းအသစ်များ ရဖို့အထိ ကျွန်တော်တို့၏ဘဝများကို စွက်ဖက်သည်။ ဘယ်သူ့ကို မဲပေးရ

imgyae.com

မလဲ၊ ပိုက်ဆံတွေကို ဘယ်မှာ ဘယ်လိုရင်းနှီးမြှုပ်နှံရမလဲ၊ ရင်သွေးများ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကောင်းမြင်စိတ်ရှိအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဂီတ ဘယ်လိုခံစားမလဲ၊ ဘယ်လို ဝတ်စားမလဲ၊ ဘယ်လိုစားသောက်မလဲ စသည် ဖြင့် အရာရာတိုင်းကို လွှမ်းမိုးထားသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်း မျိုးဆက်တစ်ယောက်အတွက် လက် တစ်ဆုပ်စာသာ အသုံးဝင်သည်ဟု ထင်ထားသော နည်းပညာ၏ ပမာဏနှင့် ရောက်နိုင်စွမ်းမှာ ဆွံ့အသွားလောက်စရာပင်။ ကွန်ပျူတာ တွက်ချက်မှု၏ အသိအမှတ်ပြုရသော ဆပွားနှုန်းဖြင့် ပျံ့နှံ့ခြင်းနှင့် တိုးတက်ခြင်း၊ ဘဝ၏ နေရာတိုင်းနီးပါးသို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ပြီး ပိတ်ထားနိုင်ခြင်းတို့သည် ခေတ်ပြိုင်ယဉ်ကျေးမှုကို လွှမ်းမိုးထားသော အချက်များဖြစ်သည်။ ယခင်က မည်သည့် လှိုင်းမျှ ထိုမျှ မြန်မြန် နေရာမယူနိုင်ခဲ့။ သို့သော် သမိုင်းဆိုင်ရာ အဆင်အကွက် ပုံစံတို့ ထပ်ကျော့ဖြစ်လာခြင်းသာ။ အရင်ဆုံး မဖြစ်နိုင်ဟု တွေးပြီး စိတ်ကူး၍ပင်မရ။ နောက်ပိုင်းတွင် မရှိမဖြစ် ဖြစ်လာသည်။ ထို့ပြင် လှိုင်းတစ်ခုချင်းစီသည် ပိုကြီးပြီး ပိုအားကောင်းလာနေဆဲ။

အသေးစိတ်အချက်အလက်များထဲတွင် အလွယ်တကူ လမ်းပျောက် သွားနိုင်သည်။ သို့သော် နောက်တစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး ကြည့်ပါက လှိုင်း၏ မြန်နှုန်း၊ အကျယ်အဝန်း၊ သုံးနိုင်စွမ်းနှင့် အကျိုးဆက်များ စုပေါင်းလာသည် ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ ကြီးကြီးမားမား စိမ့်ဝင်ခြင်း၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပျံ့နှံ့ခြင်းတို့မှာ နည်းပညာ၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ သဘာဝတစ်ခုသာ။ စိုက်ပျိုးရေး၊ ကြေး အတတ်၊ ပုံနှိပ်ခြင်း၊ မော်တော်ကား၊ ရုပ်မြင်သံကြား၊ စမတ်ဖုန်းနှင့် ကျန်အရာ များကို တွေးကြည့်ပါ။ မျိုးရိုးဆက်ခံသည့် စရိုက်လိုမျိုး နည်းပညာ နိယာမ များကို အချိန်၏စမ်းသပ်မှုခံ၍ ရပ်တည်နိုင်သည့် အရည်အသွေးတစ်ခု အဖြစ် မြင်လာရလိမ့်မည်။

ပထမဆုံး မီးပုံးမှသည် စေတန် ဗွီ ဒုံးပျံမှ မီးတို့အထိ၊ ပထမဆုံး ရေးခြစ်သည့် စာများမှသည် အင်တာနက်ပေါ်မှ မဆုံးနိုင်သော စာများအထိ နည်းပညာသည် နေရာတိုင်းနီးပါးသို့ မဖြစ်မနေ အမှန်တကယ် ပျံ့နှံ့ကြောင်း သမိုင်းက ပြောပြနေသည်။ လုပ်နိုင်စွမ်းများ စုပေါင်းလာပြီး စွမ်းဆောင်ရည် များ တိုးတက်လာသည်။ လှိုင်းများသည် ပို၍မြန်လာသလို အကျိုးဆက် လည်း ပိုများလာသည်။ ဈေးပေါ်လာသည်နှင့်အမျှ သုံးစွဲမှုလည်း တိုးပွား လာသည်။ ဆက်တိုက် လိုက်ပါလာသော လှိုင်းတို့သည် ပျံ့နှံ့မှုကို အရှိန်မြင့် စေပြီး ပို၍နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ထိုးဖောက်စေနိုင်သည်။ နည်းပညာလည်း ပိုမိုအားကောင်းလာသည်။

ယင်းမှာ နည်းပညာတို့၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ ပုံမှန်ဖြစ်စဉ်တစ်ခု။ ကျွန် တော်တို့ အနာဂတ်ကို မျှော်ကြည့်လျှင် ထိုအတိုင်းသာ ဆက်ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သည်။

သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ ခန့်မှန်းနိုင်ပါ့မလား။

အခန်း (၃) ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ပြဿနာ

လက်တုံ့ပြန်သက်ရောက်မှု

လူမှု မိဒီယာများ၊ မီးမဟုခေါ်သည့် ရုပ်ပြောင်ပုံများ၊ ဝီကီပီးဒီးယား သို့မဟုတ် ဆိုက်ဘာတိုက်ခိုက်မှုများ ပြောင်းလဲ မြင့်တက်လာမည်ဟု အလန် ကျူရင်တို့၊ ဂေါ်ဒွန် မိုးရဲတို့ ဘယ်တုန်းကမှ ဟောကိန်း မထုတ်နိုင်ခဲ့။ အက်တမ်ဗုံး၏ ဗိသုကာ လက်ရာရှင်တို့သည် သူတို့တီထွင်မှုနောက်ပိုင်း ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း နျူကလီးယားစစ်ပွဲတစ်ခုကို မတားဆီးနိုင်တော့ သည်မှာ ဟင်နရီဖိုးဒ်က ကားတိုက်မှုများမဖြစ်အောင် မတားဆီးနိုင်သည် အောက်မလျော့ခဲ့။ နည်းပညာ၏ ရှောင်လွှဲမရနိုင်သော စိန်ခေါ်မှုမှာ ဖန်တီး သူများက သူတို့၏တီထွင်မှုများကို ကမ္ဘာသို့ ချပြလိုက်သည်နှင့် ထိုတီထွင်မှု များ သွားရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက် သူတို့၏ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း ခပ်မြန်မြန်ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းပင်။

နည်းပညာသည် ရှုပ်ထွေးလှုပ်ရှားနေသော စနစ် (လက်တွေ့ကမ္ဘာ) ထဲတွင် တည်ရှိရာ ဒုတိယအဆင့်၊ တတိယအဆင့်မှသည် အဆင့်ပေါင်း များစွာအထိ အကျိုးဆက်ဂယက်များ မည်မျှထွက်လာမည်ကို မည်သို့မျှ

မှန်းဆမရနိုင်။ စာရွက်ပေါ်တွင် မည်မျှ ခြောက်ဖြစ်ကင်း သဲလဲစင်ဖြစ်ပါစေ လက်တွေ့တွင် လုံးဝ ကွဲပြားခြားနားစွာ ကြမ်းကြမ်းရိုင်းရိုင်း ထွက်လာနိုင် သည်။ အထူးသဖြင့် ပုံတူ တူပလိုက်ချိန်မျိုးတွင်၊ နောက်တစ်ဆင့် ထပ်ဆင်း သွားသည့် ပုံစံမျိုးတွင် တွေ့မြင်ရသည်။ ကိုယ့်တီထွင်မှုကို လူတွေက အမှန် တကယ် ဘယ်လိုအသုံးပြုကြမလဲဆိုသည်မှာ မည်မျှပင် ကောင်းအောင် တီထွင်ထားပါစေ အာမခံချက်မရှိ။ သောမတ်အက်ဒီဆင်က လူတို့အနေဖြင့် သူတို့အတွေးများကို နောက်လာနောက်သားများအတွက် ချန်ထားခဲ့ရန်နှင့် မျက်မမြင်များအတွက် အကျိုးပြုစေရန် စိတ်ကူးဖြင့် ဓာတ်စက်ကို တီထွင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် လူများစုက သီချင်းနားထောင်ဖို့ သုံးချိန်တွင် သူ တော်တော်လေး ဒေါသထွက်ခဲ့ရ၏။ အဲဖရက်နိုဗယ်သည် သူ့ ဖောက်ခွဲရေး ပစ္စည်းများကို သတ္တုတွင်းများနှင့် ရထားလမ်းဖောက်လုပ်သည့် လုပ်ငန်းများ တွင် အသုံးပြုရန် တီထွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂူတင်ဘတ်သည် သမ္မာကျမ်းများ ရိုက်နှိပ်ရောင်းချခြင်းဖြင့် ပိုက်ဆံ ရှာဖွေသော ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ သူ့ ပုံနှိပ်စက်သည် သိပ္ပံတော်လှန်ရေးနှင့် ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးအတွက် အရေးပါသော ဓာတ်ကူပစ္စည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကက်သလစ်ဘုရားကျောင်းအတွက် စတင်တည်ထောင်ပြီးနောက်ပိုင်း အကြီး မားဆုံး ခြိမ်းခြောက်မှုတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရေခဲသေတ္တာတီထွင်သူတို့သည် ကလိုရီဖလူယို ကာဗွန်များကြောင့် အိုဇုန်းလွှာတွင် အပေါက်တစ်ပေါက်ဖြစ် စေရန် မရည်ရွယ်ခဲ့။ အလားတူပင် လောင်ကျွမ်းအားသုံး အင်ဂျင်များနှင့် ဂျက်အင်ဂျင်များကို တီထွင်သူတို့သည် ရေခဲတောင်များ အရည်ပျော်ကျစေ ရန် မရည်ရွယ်ခဲ့ကြ။ တကယ်တော့ ကားနှင့်ပတ်သက်၍ အစောပိုင်း စိတ် အား ထက်သန်ခဲ့ကြသူတို့သည်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်အကျိုးရှိမှုကို ထောက်ပြ ခဲ့ကြသည်။ စက်တပ်ယာဉ်များသည် လမ်းများပေါ်၌ တောင်ပုံရာပုံဖြစ်နေ သော မြင်းချေးများကို ပျောက်ကွယ်သွားစေပြီး မြို့ပြဒရီယာအတွင်း ညစ်ပတ် မှုနှင့် ရောဂါပျံ့နှံ့မှုတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်မည်ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာကြီး

ပူဇွန်နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့တွင် မည်သည့်သဘောထားမျှ မရှိခဲ့ကြ။

နည်းပညာကို နားလည်ခြင်းသည် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် နည်းပညာ၏ ရည်ရွယ်မထားသော အကျိုးဆက်များကို နားလည်ပေးဖို့ ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ မျှော်လင့်မထားသော ကောင်းကျိုးအဖြာဖြာကိုသာမက 'လက်တုံ့ပြန် သက်ရောက်မှု' များကိုပါ ဟောကိန်းထုတ်ရသည်။ တော်တော်လေး ရိုးရှင်းပါသည်။ မည်သည့်နည်းပညာမဆို မှားယွင်းသွားနိုင်သည်။ မကြာခဏဆိုသလို မူလရည်မှန်းချက်နှင့် ပဋိပက္ခ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ ယခုလို တွေးကြည့်နိုင်၏။ ဆရာဝန် ညွှန်ကြားချက်ဖြင့်သောက်သော ဘိန်းဆေးသည် ကာကွယ်မှုကို ပေးစွမ်းသည်။ သို့မဟုတ် ပဋိဇီဝဆေးများကို အလွန်အကျွံသောက်သုံးလျှင် အာနိသင် ကျဆင်းသည်။ သို့မဟုတ် ဂြိုဟ်တုများနှင့် အာကာသအမှိုက်များ တိုးပွားလာခြင်းသည် အာကာသခရီးစဉ်တို့ကို ဘယ်လိုအန္တရာယ်ပေးလာလဲ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

နည်းပညာတစ်ရပ် တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက်ပွားများလာသည်နှင့်အညီ လူအများ အသုံးပြုနိုင်လာသည်။ သဟဇာတ ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်လာသည်။ သူတို့လိုချင်သည့် ပုံစံမျိုးပုံသွင်းနိုင်လာသည်။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ချင်းစီ၏ သဘောပေါက်နားလည်နိုင်စွမ်း နောက်ကွယ်တွင် ကြောင်းကျိုးကွင်းဆက်များ ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကိရိယာများ၏ စွမ်းပကား ဆပွားတိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ၊ အသုံးပြုနိုင်စွမ်း ဆပွား တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ ထိခိုက်နိုင်ခြေ၊ ဖြန့်ချိကြည့်၍ မရနိုင်သော အကျိုးဆက် ဝင်ပါတို့ကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အပြည့်အဝ ဟောကိန်းမထုတ်နိုင်၊ ကြိုမပြောနိုင်။ နေ့တစ်နေ့တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်၌ ညီမျှခြင်းတစ်ကြောင်း ရေးလိုက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဂိုဒေါင်ထဲ၌ ကလိလိုက်ခြင်းသည် ကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာကြီးနှင့် ဘာမှမဆိုင်သည့် ကိစ္စလေးဟု ထင်စရာရှိသည်။ သို့သော် ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း ထိုကိစ္စလေးသည် လူသားတို့ ဖြစ်တည်မှုဆိုင်ရာ မေးခွန်းများကို ထုတ်ပေးလာနိုင်သည်။ စွမ်းပကား တိုးပွား

နိုင်သောစနစ်များကို ကျွန်တော်တို့ တည်ဆောက်ထားသည်နှင့်အမျှ နည်းပညာ၏ ထိုသဘောသည် ကျွန်တော့်အပေါ် ပို၍ပို၍ များပြားသော ဖိအားတို့ကို ခံစားလာရစေသည်။ လာမည့်နည်းပညာသစ်များ၏ လှိုင်းသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် အဆိုးထက် အကောင်း ပိုများစေမည်ဟု ဘယ်သူ အာမခံနိုင်ပါသနည်း။

ဤနေရာတွင် နည်းပညာ၏ ပြဿနာမှာ မထိန်းချုပ်နိုင်သည့် ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုသဘောကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်လျှင် နည်းပညာကို ဖြတ်တောက်ရနိုင်သည်။ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းသည် နည်းပညာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊ သို့မဟုတ် ပြန့်ပွားမှုကို မည်သည့်နေရာတွင်ဖြစ်စေ ထိန်းချုပ်နိုင်မှု၊ ကန့်သတ်နိုင်မှု၊ လိုအပ်လျှင် ပိတ်ချနိုင်မှုတို့ ပေါင်းစည်းထားသော လုပ်နိုင်စွမ်းဖြစ်သည်။ အချို့သော အခြေအနေတို့တွင် ရည်မှန်းမထားသော အကျိုးဆက်များကို (ကောင်းလားဆိုးလား) စစ်ဆေးနေရင်း အရင်ဆုံး နည်းပညာ၏ တစ်ဟုန်ထိုးပျံ့နှံ့နေမှုကို ရပ်တန့်ထားနိုင်စွမ်းဟု အဓိပ္ပာယ် ရသည်။

နည်းပညာစွမ်းပကား ကြီးမားလေလေ ဘဝနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ မျက်နှာစာတိုင်းတွင် ပိုပြီး အရိုးစွဲလေလေဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ နည်းပညာ၏ ပြဿနာများသည် နည်းပညာ၏ စွမ်းဆောင်ရည်များနှင့်အပြိုင် ရှေ့သို့ ချီတက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်နှင့်အမျှ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းလည်း ပိုမိုကြီးထွားလာဖို့ လိုအပ်သည်။

ထိုအချက်က နည်းပညာသမားတို့ကို ပြဿနာတက်သွားစေပါ သလား။ လုံးဝမဖြစ်ပါ။ ထိုကိစ္စကို ရင်ဆိုင်ရန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်မှ လွဲပြီး အခြားတစ်ယောက်မရှိ။ ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့အလုပ်၏ နောက်ဆုံးရောက်မှတ်ကို၊ သို့မဟုတ် ယင်း၏ ရေရှည်အကျိုးသက်ရောက်မှု ကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်။ သို့သော် မထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း သည် တာဝန်မယူဘဲနေဖို့ အကြောင်းပြချက်လည်းမဟုတ်။ နည်းပညာရှင်

များနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့ ချလိုက်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များမှာ ရလဒ်များကို ပုံဖော်နေဆဲဖြစ်သည်။ အကျိုးဆက်များကို ခန့်မှန်းရခက်သည့် အကြောင်း တရားမှာ ကျွန်တော်တို့ မကြိုးစားသင့်ဟု အဓိပ္ပာယ်မရပါ။

ကိစ္စအများစုတွင် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ အဓိပ္ပာယ် ပြည့်ဝသောထိန်းချုပ်မှု၊ ကိစ္စတစ်ခုကို ရပ်တန့်နိုင်မှု၊ သုတေသန လမ်းကြောင်း တစ်ခုကို ပြောင်းလဲနိုင်မှု၊ သို့မဟုတ် အန္တရာယ်ဖြစ်စေမည့်သူများ ကိုင်တွယ် ခြင်းကို ငြင်းပယ်နိုင်မှုဖြစ်သည်။ လှိုင်းတို့ကို ပဲ့ကိုင်နိုင်စွမ်းရှိအောင် ဆက်လုပ် နေခြင်းသည် ထိုလှိုင်းတို့၏ သက်ရောက်မှုများက ကျွန်တော်တို့၏ တန်ဖိုး ထားမှုများအပေါ် ရောင်ပြန်ဟပ်စေဖို့၊ မျိုးစိတ်တစ်ခုအနေဖြင့် ထွန်းကား တိုးတက်အောင် ကူညီဖို့၊ အကျိုးကျေးဇူးထက် ပိုကြီးမားသော ထူးခြား ထင်ရှားသည့် ထိခိုက်နစ်နာမှုများ ဖြစ်မလာစေဖို့ သေချာအောင်လုပ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

ဤအခန်းတွင် စိန်ခေါ်မှုများနှင့် ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲကိစ္စတို့မှာ အမှန် တကယ် ဘယ်လိုလဲဆိုသည်ကို ပြပါမည်။

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းသည် အခြေခံအုတ်မြစ်

လူတော်တော်များများအတွက် 'ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်း' ဆိုသည့် စကားရပ်သည် စစ်အေးခေတ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေသည်။ အမေရိကန် သံတမန် ဂျော့ အက်ဖ် ကင်နန်က "အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ချမှတ်ထားတဲ့ ဘယ် မူဝါဒရဲ့အဓိက သဘောထားမှာမဆို သည်းခံပေမဲ့ ရေရှည်မှာ ဆိုဗီယက်ပြည် ထောင်စုရဲ့ ကျယ်ပြန့်လာတဲ့လမ်းကြောင်းတွေကို ခိုင်ခိုင်မာမာ နှိနှိင်းကြားကြား ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ဖို့ ဦးတည်ထားတယ်" ဟု ပြောဖူးသည်။ ကမ္ဘာကို ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများ ရွေ့နေသည့် နေရာတစ်ခုအဖြစ် မြင်ပါက ကင်နန်ပြော သည့်အတိုင်းဆိုလျှင် အနောက်နိုင်ငံများသည် ဆိုဗီယက်အင်အားကို သူတို့ တွေ့သမျှ နေရာတိုင်း၌ စောင့်ကြည့်ပြီး တုံ့ပြန်ဖို့ လုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

အနီရောင် ခြိမ်းခြောက်မှုနှင့် အနီရောင်ဝါဒဖြန့်စက်ကွင်းကို ခိုင်မင်းရှင်း အားလုံး၌ လုံခြုံစိတ်ချစွာ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုအကြောင်း ဖတ်ရခြင်းသည် အသုံးဝင်သော သင်ခန်းစာအချို့ကို ရရှိစေသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ရည်မှန်းချက်များ အတွက် မလုံလောက်။ နည်းပညာသည် ရန်သူမဟုတ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အခြေခံပိုင်ဆိုင်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ နည်းပညာကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းသည် တော်တော်လေးပို၍ အခြေခံကျသော စီမံကိန်းတစ်ခု ဖြစ်ဖို့လိုသည်။ အင်အားပြိုင်ဆိုင်နေသော နိုင်ငံများအကြား ချိန်ခွင်လျှာညှိဖို့မဟုတ်ဘဲ လူသားနှင့် ကိရိယာတို့အကြား ချိန်ခွင်လျှာညှိဖို့ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ နည်းပညာသည် လောမည့်ရာစုနှစ်၌ ကျွန်တော်တို့ လူသားမျိုးနွယ်စု ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် မရှိမဖြစ်သော လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည်။ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းတွင် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ၊ ပိုမိုကောင်းမွန်သော ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းရေး လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ၊ အုပ်ချုပ်မှုနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု ပုံစံအသစ်များ၊ ရှင်းလင်းတင်ပြရန်တာဝန်နှင့် ပွင့်လင်းမြင်သာမှု အသွင်သစ်များ ပါဝင်သည်။ ထိုအချက်အားလုံးသည် ပိုမိုစိတ်ချရသည့် နည်းပညာအတွက် လိုအပ်ချက်များဖြစ်သည် (စိတ်ကျေနပ်လောက်ရုံမဟုတ်)။ ယင်းမှာ နောက်ဆုံးပေါ် အင်ဂျင်နီယာနည်းပညာများ၊ ကိုယ်ကျင့်တရား တန်ဖိုးများနှင့် အစိုးရစည်းမျဉ်းဥပဒေများ အားလုံးပေါင်းစပ်ထားသည့် သော့ခလောက်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းကို နည်းပညာပြဿနာများ၏ နောက်ဆုံးအဖြေအဖြစ် မမြင်သင့်။ ပထမဆုံးနှင့် အရေးကြီးဆုံး ခြေလှမ်း၊ အနာဂတ်တည်ဆောက်ဖို့ အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုအကြောင်း တွေးရာတွင် ဆပွားပြောင်းလဲနေသည့် ကာလတစ်ခုအတွင်း နည်းပညာအပေါ် လူ့အဖွဲ့အစည်းက ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားမှုကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန် အပြန်အလှန်အားဖြည့်ထားသော နည်း

mgysc.com

ပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဥပဒေရေးရာနှင့် နိုင်ငံရေး ယန္တရားများ၏ အချင်းချင်း ချိတ်ဆက်ထားသည့် အစုအဖွဲ့တစ်ခုဟု မြင်နိုင်သည်။ အကျိုးဆက်များက စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ကမ္ဘာတစ်ခွင် လွင့်စဉ်ထွက်နေသည့်အချိန်၌ လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ်များက၊ သို့မဟုတ် ထောင်စုနှစ်များက စတင်ခဲ့သော နည်းပညာ အပြောင်းအလဲသည် ယခုနှစ်များအတွင်း၊ သို့မဟုတ် လပိုင်းအတွင်း ဘာဖြစ် လာမလဲ ဆိုသည်ကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ရန် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည့် အစုအဖွဲ့ဖြစ်သည်။

နည်းပညာ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုသည် ဓာတ်ခွဲခန်းများ၌၊ သို့မဟုတ် သုတေသနနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဌာနများ၌ ဘာဖြစ်နေလဲဆိုသည်ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အေအိုင်တွင် လုံခြုံရေး ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကွန်ပျူတာကို အင်တာနက်နှင့် တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ မချိတ် ဆက်ဘဲ ထားရှိခြင်း၊ ဆော့ဖ်ဝဲတစ်ခုခုကို ကွန်ပျူတာစနစ်အတွင်းရှိ သီးခြား အရင်းအမြစ်များ၊ ပရိုဂရမ်များ၊ ဖိုင်များကိုသာ အသုံးပြုနိုင်အောင် လုပ်ထား ခြင်း၊ ကွန်ပျူတာဖြင့် ပုံစံတူ ပြုထားခြင်းများ၊ အပိတ်ခလုတ်များ၊ မူလက တည်းက ထည့်သွင်းထားသည့် လုံခြုံရေးခလုတ်များနှင့် စနစ်တစ်ခု၏ လုံခြုံရေးကို၊ သို့မဟုတ် ခိုင်မြဲမှုကို၊ သို့မဟုတ် ညှိမရသော သဘာဝကို ဆန်းစစ်လေ့လာရန်အတွက် ထည့်သွင်းထားသော လုံခြုံရေးအတိုင်းအတာ များဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဖန်တီးမှုပတ်ဝန်းကျင်မှ တန်ဖိုးထားမှုနှင့် ယဉ်ကျေး မှုများ၊ နယ်နိမိတ်များကို ထောက်ပံ့ပေးမည့် ဖြန့်ဖြူးမှုများ၊ အုပ်ချုပ်မှုအလွှာ များ၊ လက်ခံနိုင်သည့် အကန့်အသတ်များ၊ ထိခိုက်စေမည့် သို့မဟုတ် မျှော် လင့်မထားသည့် အကျိုးဆက်များအတွက် သတိရှိမှုများ ပါဝင်လာသည်။

နောက်ဆုံး ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုတွင် တိုင်းပြည်နှင့် အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ ဥပဒေများ ပါဝင်လာသည်။ တိုင်းပြည်၏ တရားရေးမဏ္ဍိုင်နှင့် ကုလသမဂ္ဂ၊ သို့မဟုတ် အခြား ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်းများမှတစ်ဆင့် ချုပ်ဆို ထားသော သဘောတူညီချက်များက စည်းမျဉ်းဥပဒေများ ထုတ်ပေးရသည်။

mgjoe.com

နည်းပညာသည် မည်သည့်လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင်မဆို ဥပဒေများနှင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာများ၊ စံနှုန်းများနှင့် အမူအကျင့်များ၊ အာဏာနှင့် အသိပညာ ဖွဲ့စည်းပုံများအတွင်း အမြဲတမ်းလိုလို ပိတ်မိနေတတ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ အပိုင်း(၄)တွင် ပြန်ပြောကြပါမည်။

ယခုအချိန်တွင်မူ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် လှိုင်းတစ်လှိုင်းကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ အားထုတ်ဖူးပါရဲ့လားဟု စာဖတ်သူဘက်က မေးခွန်းထုတ်ကောင်း ထုတ်နေနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အမြဲတမ်း ငြင်းခုံကြသလား

၁၅ ရာစုအတွင်း ဥရောပတစ်ခွင်၌ စာပုံနှိပ်စက်များ တစ်ဟုန်ထိုးများပြားလာချိန်တွင် အော့တိုမန် အင်ပါယာက ကွဲပြားခြားနားစွာ တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ ပိတ်ပင်ဖို့ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ အသိပညာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို အထိန်းအကွပ်မရှိ အများအပြား ထုတ်လုပ်နေခြင်းကို သဘောမကျသည့် ဆူလ်တန်တို့သည် အနောက်တိုင်း ဆန်းသစ်တီထွင်မှု ပြင်ပ ပယောဂတစ်ခုအဖြစ် စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။ ခေတ်ပြိုင်မြို့ကြီးများဖြစ်သည့် လန်ဒန်၊ ပါရီနှင့် ရောမတို့တွင် လူကြိုက်များနေပြီဖြစ်သည့်တိုင် အစ္စတန်ဘူလ်တွင် ၁၇၂၇ ခုနှစ်မတိုင်မီအထိ ပုံနှိပ်စက် တစ်လုံးတလေမျှ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိအောင် ပိတ်ပင်ခံထားရသည်။ စာပုံနှိပ်စက် တီထွင်အပြီး ရာစုနှစ်သုံးခုလောက် ကြာသည်အထိပင်။ ယင်းကို အော့တိုမန် အင်ပါယာ၏ အစောပိုင်း နည်းပညာဆိုင်ရာ အမျိုးသားရေးဝါဒ ဂန္ထဝင်မြောက် ဥပမာတစ်ခု၊ ခေတ်မီဆန်းသစ်မှုကို ငြင်းပယ်ကာ အနောက်သို့ပြန်ကြည့်သည့် စိတ်ထားဟု သမိုင်းဆရာများက နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှုမြင်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ထို့ထက်ပို၍ ရှုပ်ထွေးသည်။ အင်ပါယာ၏ ဥပဒေအောက်တွင် အာရဗီစာလုံးများကိုသာ ပိတ်ပင်ထားပြီး ပုံနှိပ်စာအားလုံးကို ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိ။ သို့သော် ယင်းမှာ နည်းပညာဆန့်ကျင်ရေး အခြေခံသဘောထား

mgj.com

အချို့ထက် ပိုပြီး တာသွားခဲ့သည်။ ပိတ်ပင်မှုသည် အာရဗီ ဘာသာစကား ပုံနှိပ်စက်များ လည်ပတ်ဖို့ စရိတ်စက ကြီးသွားစေပြီး ရှုပ်ထွေးသွားစေသည်။ ဆူလ်တန်များကိုသာ ပုံနှိပ်နိုင်စွမ်း ရှိစေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အစဉ်အဆက် ဆက်ခံသော ဆူလ်တန်များကလည်း ထိုကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားမှု နည်းခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အော့တိုမန်၏ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း တုံ့ဆိုင်းသွားသည်။ အချိန်ကာလ တစ်ခုအထိတော့ အင်ပါယာအနေဖြင့် ‘မလိုဘူး၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ ဟု ပြောနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် တကယ်တမ်းတွင် အခြားနေရာတိုင်းလိုပင် အော့တိုမန် အင်ပါယာအတွင်းနှင့် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၊ ပြောရလျှင် ကမ္ဘာတစ်ခွင်လုံး၌ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းသည် ဘဝအတွက် အရေးပါသည့် လုပ်ငန်း ဖြစ်လာသည်။ နိုင်ငံများသည် “မလိုဘူး” ဟု ငြင်းပယ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း စရိတ်သက်သာလာပြီး အသုံးပိုမိုတွင်ကျယ်လာချိန်တွင်မူ “မလိုဘူး” ဟု ထာဝရ မငြင်းနိုင်ကြတော့ပေ။

နောက်ကြောင်းပြန်ကြည့်လျှင် လှိုင်းတို့သည် ချောမွေ့ပြီး မလွဲဧကန် ဖြစ်ကိုဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် နည်းပညာတစ်ခု၏ လမ်းကြောင်းကို ထိခိုက် စေသည့် သေးငယ်သော၊ နယ်ပယ်ဒေသတစ်ခုခုနှင့်သာ ဆိုင်သော၊ အတ္တ နောမတိဆန်သော အချက်များ အနန္တနီးပါး ရှိနေသည်။ တကယ်တော့ ပျံ့နှံ့ခြင်းမှာ လွယ်ကူသည်ဟု မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေးသင့်။ ပျံ့နှံ့ခြင်းသည် ကုန်ကျစရိတ်များနိုင်သည်၊ နှေးကွေးနိုင်သည်၊ အန္တရာယ် များနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် အမူအကျင့်ပိုင်း၌ တစ်ဆစ်ချိုး အပြောင်းအလဲ လုပ်ဖို့ ဆယ်စုနှစ်အနည်းငယ်၊ သို့မဟုတ် ဘဝသက်တမ်းတစ်ခုစာ အချိန်ယူ ရနိုင်သည်။ နည်းပညာအသစ် ပျံ့နှံ့မှုသည် ရှိပြီးသား အကျိုးစီးပွားများ၊ အခြေခိုင်နေသော အသိပညာများနှင့် ထိုနှစ်မျိုးလုံးကို မနာလိုစွာ စွဲကိုင်ထား သူများကို တိုက်ခိုက်ရသည်။ မည်သည့်အသစ်ကို မဆို၊ မည်သည့် ကွဲပြားမှု ကိုမဆို ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် သံသယရှိခြင်းတို့သည် ဖြစ်မြဲ ဓမ္မတာသာ။ ကျွမ်းကျင် လက်မှုပညာသည်များမှသည် သံသယကြီးသော ဧကရာဇ်မင်း

အထိ နောက်ကိုပြန်တွန်းဖို့ အကြောင်းပြချက်များ ရှိထားကြ၏။ စက်မှု နည်းစနစ်များကို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည့် ခေတ်နောက်ပြန် ဆွဲသူများသည် နည်းပညာအသစ်များ ရောက်လာတိုင်း ခြွင်းချက်မရှိကြ။ သူတို့ကိုယ်တိုင်က စံနှုန်းများဖြစ်သည်။

အလယ်ခေတ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး အာဘန်(၂)သည် ဒူးလေးကို ပိတ်ပင်လိုခဲ့သည်။ အဲလိဘောက်(၁) ဘုရင်မကြီးသည် ၁၆ ရာစုနှောင်းပိုင်း၌ ပေါ်လာသော ဇာပန်းထိုးစက် အသစ်တစ်မျိုးကို အစည်းအရုံးများအား ကမောက်ကမ ဖြစ်စေနိုင်၍ ပယ်ဖျက်စေခဲ့သည်။ နုရင်ဘတ်မြို့၊ ဒန်းဇစ်မြို့၊ နယ်သာလန်နိုင်ငံနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတို့တွင် ရက်ကန်းစင်အသစ်များနှင့် ပွတ်ခုံ အသစ်များသည် အစည်းအရုံးများကို ဗျာများစေခဲ့သည်။ ရက်ကန်းရက်ခြင်း ကို ပိုမိုထိရောက်စေပြီး စက်မှုတော်လှန်ရေး၏ အဓိကသော့ချက် နည်းပညာ များထဲမှတစ်ခုဖြစ်သော လွန်းပြန်ကို တီထွင်ခဲ့သည့် ဂျန်ကေးသည် ဆန်ကျင် သူများ၏ အကြမ်းဖက်မှုကိုကြောက်ရွံ့၍ အင်္ဂလန်မှ ပြင်သစ်သို့ ထွက် ပြေးခဲ့ရသည်။

သမိုင်းတစ်လျှောက် လူတို့သည် သူတို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း တို့ကို ခြိမ်းခြောက်သည်၊ စိုးရိမ်စရာဖြစ်စေသည်၊ သူတို့၏ ဘဝလမ်းကြောင်း ကို ဖျက်ဆီးသည်ဟု ခံစားရသောကြောင့် နည်းပညာအသစ်များကို ဆန်ကျင် ခုခံခဲ့ကြသည်။ သူတို့အမြင်အားဖြင့် သူတို့ မိသားစုများ၏ အနာဂတ် အတွက် တိုက်ခိုက်ခြင်းတို့သည် အကယ်၍လိုအပ်ပါက လာသမျှကို ချေမှုန်း ပစ်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း လုပ်၍မရတော့လျှင် ခေတ်နောက် ပြန်ဆွဲသူတို့သည် စက်မှုလုပ်ငန်းသုံး စက်မှု၏လှိုင်းကို တစ်စစီဖြစ်အောင် လုပ်ပစ်ချင်ခဲ့ကြသည်။

၁၇ ရာစု တိုက်ဂါဝ ရှိုးဂန်းအုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ဂျပန်သည် ကမ္ဘာ နှင့် အဆက်အသွယ်ဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ နီးပါး ကြမ်းတမ်းသည့် တီထွင်မှုများ လုပ်နေခဲ့သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် လူ့အဖွဲ့

mgm.com

အစည်းအများစု ဖြစ်ခဲ့သလိုပင် အသစ်အဆန်း၊ ကွဲပြားခြားနားမှုနှင့် အနှောင့်အယှက်တို့ပေါ် သံသယကြီးခဲ့သည်။ အလားတူပင် တရုတ်ပြည်သည်လည်း ၁၈ ရာစု နှောင်းပိုင်းတွင် ဗြိတိသျှသံတမန်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့နှင့် သူတို့ကမ်းလှမ်းသော အနောက်တိုင်း နည်းပညာများကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ချင်းလုံဧကရာဇ်က “ငါတို့ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဟာ အရာအားလုံးကို ကြွယ်ကြွယ်ဝဝ ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးတော့ တိုင်းပြည်နယ်နိမိတ်တွေကြားထဲမှာ ထုတ်ကုန်ပြတ်လပ်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် အပြင်က အရိုင်းအစိုင်းတွေရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုတွေကို တင်သွင်းစရာအကြောင်းမရှိဘူး” ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။

ယင်းတို့မှာ တစ်ခုမျှ အလုပ်မဖြစ်။ ဒူးလေးသည် သေနတ်က နေရာဝင်မယူခင်အချိန်ထိ ရှင်သန်ခဲ့သည်။ အဲလီဘောက်ဘုရင်မကြီး၏ ဇာပန်းထိုးစက်သည် ပြန်လည်ထွက်ပေါ်ခဲ့ပြီး ရာစုနှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် စက်မှုတော်လှန်ရေးဖြစ်မည့် မီးစလေးကို တောက်လောင်စေသော အများအပြား ထုတ်လုပ်နိုင်သည့် စက်ရက်ကန်းအဖြစ် စိုးမိုးခဲ့သည်။ တရုတ်နှင့် ဂျပန်တို့သည် ယနေ့အချိန်တွင် နည်းပညာအမြင့်ဆုံး ဦးဆောင်နေသည့် နိုင်ငံများထဲတွင် ပါဝင်လာခဲ့ပြီး ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နေရာတိုင်းနှင့် ပေါင်းစည်းခဲ့သည်။ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသူတို့မှာ မြင်းပိုင်ရှင်နှင့် လှည်းလုပ်သူများက ကားကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်ထက်ပိုပြီး မအောင်မြင်ခဲ့ကြပေ။ ဝယ်လိုအားရှိသည့်နေရာတိုင်း နည်းပညာက အမြဲတမ်းထိုးဖောက်သည်။ လမ်းကြောင်းရှာပြီး သုံးစွဲသူများကို တည်ဆောက်လေသည်။

အခြေခိုင်သွားချိန်တွင် လှိုင်းတို့ကို ရပ်တန့်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့။ အော့တိုမန်တို့ ပုံနှိပ်ရတော့မည်ဟု တွေ့ရှိသွားချိန်တွင် ခုခံတားဆီးမှုများမှာ အချိန်ပိုင်းအတွင်း မြေသို့ သက်ဆင်းသွားကြရသည်။ နည်းပညာ၏ သဘာဝမှာ မည်မျှအတားအဆီးရှိပါစေ ပျံ့နှံ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြောက်မြားလှစွာသော နည်းပညာများပြီး ရောက်လာပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ရှေ့ဘီးအကြီးကြီး သုံးထားသော စက်ဘီးများနှင့် နှစ်ဘီးကား

mg yoe . com

များကို ကျွန်တော်တို့ များများစားစား မမြင်တွေ့ခဲ့ရ။ ကက်ဆက်များနှင့် မိနီဒစ္စများကို ကျွန်တော်တို့ များများစားစား နားမထောင်ခဲ့ရ။ သို့သော် တစ်ကိုယ်ရည်သုံး သွားလာရွေ့လျားမှုနှင့် ဂီတတို့ကို နေရာအနှံ့ မတွေ့ရ တော့ဟု မဆိုလို။ နည်းပညာအဟောင်းများကို နည်းပညာအသစ်များက ပိုမိုထိရောက်သော ပုံစံဖြင့် အစားထိုးသွားသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရေခွေး ငွေ့ခေါင်း မီးရထားများကို မစီးကြ။ လက်နှိပ်စက် မရိုက်ကြ။ သို့သော် သူတို့၏ ဖြစ်တည်မှုများသည် ကျည်ဆန်ရထားလို၊ မက်ဘွတ်ခ်လို သူတို့ကို ဆက်ခံသည့် နည်းပညာများထဲတွင် သူတို့၏ ဝိညာဉ် ရှိနေသည်။

စဉ်ဆက်မပြတ်သော လှိုင်းများ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် မီး၊ နောက်ပိုင်း ဖယောင်းတိုင်နှင့် ရေနံဆီမီးခွက်တို့သည် ဓာတ်ငွေ့မီးလုံးများ အတွက် လမ်းကြောင်းပေးခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် လျှပ်စစ်မီး၊ ယခု အယ်လ် အီးဒီမီးတို့ ဘယ်လိုဖြစ်လာလဲဆိုသည်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ နည်းပညာ ပြောင်းလဲသွားသည်နှင့်မျှ လူလုပ်အလင်းတို့သည် လုံးဝ ကွဲပြားခြားနား သွားသည်။ နည်းပညာအသစ်များသည် ယခင်က ပစ္စည်းအများအပြားကို အစားထိုးလိုက်သည်။ လျှပ်စစ်သည် ဖယောင်းတိုင်နှင့် ရေခွေးငွေ့စက်ခေါင်း တို့၏ အလုပ်ကို ယူလိုက်သလိုဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စမတ်ဖုန်းများသည် ဂြိုဟ်တုနေရာပြစက်များ၊ ကင်မရာများ၊ ပီဒီအေများ၊ ကွန်ပျူတာများနှင့် တယ်လီဖုန်းများ၏ နေရာကို အစားထိုး ဝင်ရောက်လာသည် (ထို့ပြင် လုံးဝ အတွေ့အကြုံအသစ်အဆန်းဖြစ်သော app ဆိုသည့် အသုံးချဆော့ဖ်ဝဲများ ကို တီထွင်သည်)။ နည်းပညာတို့သည် ပိုပြီးလုပ်နိုင်အောင် ဖြည့်ဆည်း ပေးလေလေ ဆွဲဆောင်မှု ပိုရှိလေလေဖြစ်သည်။

ခေတ်ပြိုင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကို လျှပ်စစ်မရှိဘဲ၊ သို့မဟုတ် ရေဖြန့်ဖြူးရေးစနစ်မရှိဘဲ၊ သို့မဟုတ် ဆေးဝါးမရှိဘဲ တည်ထောင်ဖို့ ကြိုးစား သည်ဟု စိတ်ကူးကြည့်ပါ။ လုပ်နိုင်သည်ဆိုလျှင်တောင်မှ ယင်းမှာ ထိုက် တန်သော၊ လိုလားအပ်သော၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အလဲအလှယ်

တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ယုံကြည်အောင် ဘယ်လို ပြောနိုင်ပါမလဲ။ လူ့အဖွဲ့အစည်း အနည်းငယ်သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ နည်းပညာရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာပြင်မှ အောင်အောင်မြင်မြင် ဖယ်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ များသောအားဖြင့် ထိုလူ့အဖွဲ့အစည်းတို့သည် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပြိုလဲသွားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ကျဆင်းသွားခြင်းနှင့် ကြုံတွေ့ကြရသည်။ နောက်ပြန်ဆွဲခြင်းအတွက် လက်တွေ့ကျသော နည်းလမ်းဟူ၍ မရှိပေ။

တီထွင်မှုများကို မတီထွင်ထားသလိုဖြစ်အောင် လုပ်၍မရ။ သို့မဟုတ် အပြည့်အဝ ပိတ်ပင်တားဆီး၍ မရ။ မသိသေးသလို လုပ်၍မရ။ သို့မဟုတ် ပျံ့နှံ့ခြင်းကို တားဆီးမရ။ ပြန့်ကျဲနေသော သမိုင်းဥပမာများအရ ထပ်ဖြစ်လာမည်ဟု တွေးနိုင်စရာ အကြောင်းပြချက် အနည်းငယ်သာရှိသည်။ အလက်ဇန္ဒြီးယားတက္ကသိုလ်ကြီးသည် ခြောက်သွေ့ညှိုးနွမ်းလာရာမှ နောက်ဆုံး မီးလောင်ပျက်စီးသွားသည်။ ဂန္ထဝင်လေ့လာမှုများအားလုံး ထာဝရ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ သို့သော် ရှေးအသိဉာဏ်ပညာများကို ပြန်လည်တွေ့ရှိပြီး ပြန်လည်တန်ဖိုးထားခဲ့ကြသည်။ တရုတ်နိုင်ငံက ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ လျှို့ဝှက်ထားသော ပိုးထည်ရက်လုပ်နည်း လျှို့ဝှက်ချက်ကို ၅၅၂ ခုနှစ်တွင် နက်စ်တိုးရီးယန်းဘုန်းတော်ကြီးနှစ်ပါးက ခေတ်သစ်ဆက်သွယ်ရေး ပစ္စည်းများ၏ အထောက်အပံ့မပါဘဲ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ နည်းပညာများသည် စိတ်ကူးစိတ်သန်းများသာ။ ထို့ပြင် စိတ်ကူးစိတ်သန်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်၍ မရပေ။

နည်းပညာသည် ထာဝရ ဆွဲဆောင်မှုရှိသည့် ရလဒ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ပိုကောင်းသော၊ ပိုလွယ်ကူသော၊ ပိုသက်သာသော ကတိကဝတ်များကို အမြဲပေးသည်။ တီထွင်မှုအပေါ် အရသာခံခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ မတင်းတိမ်နိုင်။ သို့ဖြစ်ရာ လှိုင်းတို့၏ ရှောင်လွှဲမရသော သဘောသည် ခုခံတားဆီးမှု မရှိသောကြောင့် ပေါ်ထွက်လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ အများ၏ လိုလားတောင့်တမှုဖြင့် ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု မြင်နိုင်သည်။ လူတို့သည် များသော

အားဖြင့် ငြင်းတတ်ကြ၏။ နည်းပညာကို လိုအပ်သည်ထက်ပိုသော အကြောင်း ပြချက်များဖြင့် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်လိုကြသည်။ လုံလောက်သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ သမိုင်းတွင် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ပြဿနာကို အလေးမထားခဲ့ကြသည် မဟုတ်။ မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ခြင်းသာရှိသည်။

ခြွင်းချက် ရှိပါသလား။ သို့မဟုတ် လှိုင်းသည် နေရာတိုင်းတွင် နောက်ဆုံး ရပ်တန့်သွားခြင်းမျိုးရှိပါသလား။

နျူကလီးယား ခြွင်းချက်

၁၉၃၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက် လက်စတာမြို့တွင် ရူပဗေဒ ပညာရှင် အန်းနက်စ် ရပ်သာဖို့ဒ်က “ကျုပ်တို့ရဲ့ လက်ရှိ နည်းလမ်း၊ လက်ရှိ အသိပညာတွေနဲ့ အဏုမြူစွမ်းအင်ကို အသုံးချနိုင်တယ်လို့ ပြောနေကြတဲ့ သူတိုင်းဟာ အကျိုးမရှိတဲ့စကားတွေ လျှောက်ပြောနေကြတာပါ” ဟု သိပ္ပံ ပညာ ရှေ့ဆောင်တိုးတက်ရေး ဗြိတိသျှအသင်းကို ပြောခဲ့သည်။ ရပ်သာဖို့ဒ် ၏ ထိုအဆိုပြုချက်ကို လန်ဒန်ဟိုတယ်တစ်ခုတွင် ဖတ်လိုက်ရသည့် ဟန် ဂေရီ ပြည်ပြေး လီယိုဆီလားဒ်သည် မနက်စာစားရင်း လေးလေးနက်နက် ဆင်ခြင်စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည်။ ရပ်သာဖို့ဒ်က အကျိုးမဲ့စကားဟု ပြောပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် ဆီလားဒ်သည် နျူကလီးယား ကွင်းဆက်တုံ့ပြန်မှု သဘောတရားကို ဖော်ထုတ်ခဲ့လေသည်။

ပထမဆုံး နျူကလီးယားပေါက်ကွဲမှုသည် ၁၂ နှစ်အကြာတွင် ဖြစ် လာသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် ၁၆ ရက်၊ မန်ဟက်တန်စီမံကိန်း၏ အားထုတ်မှုအောက်တွင် အမေရိကန်စစ်တပ်သည် ထရီနီတီဟု အမည်ပေး ထားသော ကိရိယာတစ်ခုကို နယူးမက္ကဆီကို သဲကန္တာရထဲတွင် ဖောက်ခွဲခဲ့ သည်။ သီတင်းပတ်အနည်းငယ်အကြာတွင် အီနိုလာဂေးဟု အမည်ပေးထား သော ဘိုးအင်း ဘီ-၂၉ စူပါဖော့ထရက်စ် ဗုံးကြဲလေယာဉ်ကြီးသည် ‘ကောင်လေး’ ဟု အမည်ပေးထားသော ယူရေနီယံ-၂၃၅ ၆၄ ကီလိုဂရမ်ပါ

ဗုံးတစ်လုံးကို ဟီရိုရီးမားမြို့ပေါ်သို့ ကြိချလိုက်ပြီး လူပေါင်း ၁၄၀,၀၀၀ ကို အသက်ဆုံးရှုံးစေခဲ့သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကမ္ဘာကြီး ပြောင်းလဲသွား၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ သမိုင်းတစ်လျှောက် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြစ်လာခဲ့သော အဆင်အကွက်ပုံစံများကို ဆန့်ကျင်ကာ နျူကလီးယားလက်နက်များသည် အတိုင်းအဆမဲ့ ပျံ့နှံ့သွားခြင်း မရှိတော့ပေ။

သို့ဆိုလျှင် ဘာဖြစ်သွားပါသလဲ။ နျူကလီးယားလက်နက်များသည် မဟာဗျူဟာအရ ထင်ထင်ရှားရှား အားကောင်းသော လက်နက်များဖြစ်သည် မှာ ရှင်းပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နောက်ပိုင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပျံ့နှံ့သွား မည်ဟု တော်တော်များများက အံ့ဩစရာမရှိအောင် ယူဆထားကြသည်။ အစောပိုင်း နျူကလီးယားဗုံးများကို အောင်အောင်မြင်မြင် ထုတ်လုပ်ပြီးသည့် နောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ရုရှားတို့သည် သာမိုနျူကလီးယား ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံးလို ပိုမိုဖျက်အားပြင်းသော လက်နက်များကို တီထွင်ထုတ်လုပ် လာကြသည်။ မှတ်တမ်းအရ အကြီးမားဆုံးပေါက်ကွဲမှုမှာ ဇာပုံးဟု အမည် ပေးထားသည့် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံး စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲမှုဖြစ်သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဘရန့်စ်ပင်လယ်ထဲရှိ အလွန်ဝေးကွာသော ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းပေါ်၌ ဖောက်ခွဲခဲ့သည့် အဆိုပါစမ်းသပ်မှုမှာ သုံးမိုင်ကျယ်သော မီးလုံးကြီးဖြစ်သွား စေပြီး ၅၉ မိုင်ကျယ်သော မှိုပွင့်ပုံ တိမ်တိုက်ကြီးကို ဖြစ်သွားစေသည်။ ထိုပေါက်ကွဲမှုသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း အသုံးပြုခဲ့သည့် သမားရိုးကျ လက်နက်များအားလုံး ပေါက်ကွဲမှုထက် ဆယ်ဆ ပိုပြင်းသည်။ ထိုပမာဏ မှာ လူတိုင်းကို ကြောက်ရွံ့သွားစေသည်။ ထိုကြောက်ရွံ့မှုသည် အထောက် အကူဖြစ်လာသည်။ အမေရိကန်ရော ရုရှားပါ သူတို့၏ အင်မတန် ကြောက် စရာကောင်းပြီး စွမ်းအားပြင်းသည့် လက်နက်များထံမှ နောက်တစ်လှမ်း ပြန်ဆုတ်လာကြသည်။

နျူကလီးယားနည်းပညာကို ဆက်လက်ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခြင်းမှာ မတော်မဆဖြစ်စဉ်မဟုတ်၊ နျူကလီးယားလက်နက် မပြန့်ပွားရေးမူဝါဒကို

အသိစိတ်ရှိရှိ လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ နျူကလီးယား လက်နက်များ၏ ရှုပ်ထွေးမှုနှင့် ထုတ်လုပ်စရိတ်ကြီးမြင့်မှုတို့ကြောင့်လည်း ပါသည်။ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုရရှိနိုင်စေရန် အစောပိုင်း အဆိုပြုချက်အချို့ မှာ လေးစားဖို့ကောင်းလောက်အောင် စိတ်ထား မြင့်မြင့်ထားခဲ့ကြသည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် အာချီဆင်-လီလီယန်သယ် အဆိုပြုချက်က ကုလသမဂ္ဂကို 'အဏုမြူ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့' ဖွဲ့စည်းရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတစ်ခွင် နျူကလီးယား လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းကြောင်းမှာ ဖြစ်မလာခဲ့။ သို့သော် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်များကတော့ တန်းစီပြီး ထွက်ပေါ်လာသည်။ တရုတ်၊ ပြင်သစ်တို့လို နိုင်ငံများ ဘေးထွက်ရပ်နေသည့်တိုင် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ကန့်သတ်စမ်းသပ်မှု သဘောတူညီချက် (PTBT) ကို (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဗြိတိန်တို့) လက်မှတ်ရေးထိုး ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ဆိုင်မှုကို မီးထိုးပေးနေသည့် ဗုံတီးသလို ဖောက်ခွဲစမ်းသပ်မှုများကို လျှော့ချနိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် အချိုးအကွေ့တစ်ခုဖြစ်လာသည်။ နျူကလီးယား မပြန့်ပွားရေး စာချုပ်။ နျူကလီးယားလက်နက်များ ဘယ်တော့မှ ထုတ်လုပ်မည်မဟုတ်ကြောင်း နိုင်ငံများက အတိအလင်း သဘောတူခဲ့ကြသည့် သမိုင်းမှတ်တိုင်တစ်ခုဖြစ်သည်။ နျူကလီးယားလက်နက် ပိုင်ဆိုင်သည့် နိုင်ငံအသစ်များ ထွက်ပေါ်မလာရန် နျူကလီးယား ပျံ့နှံ့မှုကို ရပ်တန့်ဖို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး စည်းလုံးခဲ့ကြသည်။ သာမိုနျူကလီးယား ကမ္ဘာပျက်ကိန်း ဖြစ်နိုင်ခြေအပေါ် လူအများစက်ဆုပ်မှုသည် သဘောတူညီချက်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးဖို့ အားကောင်းသော လှုံ့ဆော်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရှိပြီးသား လက်နက်များကိုလည်း ဆင်ခြင်တုံတရားအပြည့်ဖြင့် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားပြီးသားဖြစ်သည်။ နျူကလီးယား လက်နက်များကို ဒေါသတကြီး အသုံးပြုခြင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖျက်ဆီးဖို့ အမြန်ဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း အနှေးနှင့်အမြန်

mgym.com

နားလည်သဘောပေါက်လာခြင်းသည် လက်နက်ပိုင်ဆိုင်ထားသော နိုင်ငံများ အကြား အပြန်အလှန်ထိန်းကျောင်းမှုကို ဖြစ်စေသည်။

မျက်ရည်ကျလောက်အောင် ကုန်ကျစရိတ် ကြီးမားပြီး ထုတ်လုပ်ဖို့ ခက်ခဲလှခြင်းတို့ကလည်း အကြောင်းဖြစ်သည်။ ရှားပါးပြီး ကိုင်ရတွယ်ရ ခက်ခဲသည့် သန့်စင်ပြီး ယူရေနီယံ-၂၃၅ လို ပစ္စည်းများ လိုအပ်ခြင်းကြောင့် သာမဟုတ်၊ ထိန်းသိမ်းဖို့နှင့် ပယ်ဖျက်ဖို့တို့ကလည်း စိန်ခေါ်မှုဖြစ်သည်။ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် လိုလားတောင့်တမှု မရှိခြင်းသည် ကုန်ကျစရိတ် လျှော့ချ နိုင်ရန်နှင့် အသုံးများလာစေရန် ဖိအားအနည်းငယ်သာ ပေးနိုင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ခေတ်သစ် စားသုံးသူနည်းပညာများလို ဂန္ထဝင်မြောက် ဈေးနှုန်းမျဉ်းကွေးမျိုး ဖြစ်လာနိုင်စရာမရှိ။ နျူကလီးယားလက်နက်တို့သည် ထရန်စစ္စတာတို့၊ မျက်နှာပြင်ပြား တီဗွီတို့လို ဘယ်တော့မှ ပျံ့နှံ့မည်မဟုတ်။ ကွဲထွက်နျူကလီးယားပစ္စည်းများကို ကိုင်တွယ်ရခြင်းသည် အလူမီနီယံ အလိပ်လိပ်သည်နှင့် လားလားမျှမဆိုင်ပေ။ နျူကလီးယားလက်နက် ထုတ် လုပ်ဖို့သည် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်အတွက် အကြီးမားဆုံး၊ ကုန်ကျစရိတ်အများ ဆုံးနှင့် အရှုပ်ထွေးဆုံး ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု ဖြစ်နေရခြင်းတွင် မပျံ့နှံ့မှုသည် သေးငယ်သော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမဟုတ်ဟု ဆိုရမည်။

လုံးဝမပျံ့နှံ့ဟု ပြောလျှင်တော့ မှားသည်။ လက်ရှိအချိန်မှာပင် နျူကလီးယား လက်နက်ပေါင်းများစွာသည် ပင်လယ်အရပ်ရပ် လှည့်ပတ် နေသည့် ရေငုပ်သင်္ဘောများကို လိုက်စီးနေရင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဆံခြည်တစ်မျှင်မျှ အတိမ်းစောင်းမခံသော သတိရှိမှုဖြင့် တည်ထားသည့် သို့လျှောက်ရုံကြီးများ ထဲတွင်လည်းကောင်း အသင့်ရှိနေကြသည်။ သို့သော် ဆယ်စုနှစ်ပေါင်း များစွာ နည်းပညာအရရော နိုင်ငံရေးအရပါ ကြီးကြီးမားမား အားထုတ်ခဲ့ကြ သည့် ကျေးဇူးဖြင့် နည်းပညာ၏ အနက်ရှိုင်းဆုံး အဆင်အကွက်ထဲအထိ ရောက်မသွားအောင် အသိအမှတ်ပြုရလောက်သော အတိုင်းအတာတစ်ခု အထိ လုပ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

နျူကလီးယားလက်နက် ပိုင်ဆိုင်မှုကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ကန့်သတ် ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း စိတ်အေးစရာအကြောင်းတော့ မဟုတ်။ နျူကလီးယားသမိုင်းကြောင်းသည် မတော်တဆမှုများ၊ ကပ်၍ လွဲချော်မှုများ၊ နားလည်မှု လွဲမှားခြင်းများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ပထမဆုံး စမ်းသပ်မှုမှ စတင်ကာ ရာနှင့်ချီသော ဖြစ်စဉ်တို့အတွက် အရေးတကြီး စိတ်ပူပန်ခဲ့ကြရသည်။ သာမန်ဖြစ်စဉ်လေးတစ်ခုခုမှာ ကြောက်စရာကောင်းသော အရှိန် မြင့်တက်မှုများအထိ ဘယ်လိုအနေအထားဖြစ်ဖြစ် နျူကလီးယားသည် တကယ့်ကြောက်မက်ဖွယ်နှုန်းဖြင့် ဖျက်ဆီးနိုင်၍ပင်။

အမှားအယွင်းသည် ရုပ်ဖျက်ထားသော အသွင်တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဝင်လာနိုင်သည်။ ဆော့ဖ်ဝဲပျက်သွားလျှင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် အမေရိကန် ထိန်းချုပ်မှုနှင့် အမိန့်ပေးစနစ်များအတွက် ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ် ပစ္စည်းများနှင့် ရှစ်လက်မအရွယ် ဖလော်ပီဒစ္စတို့ကို သုံးခဲ့ရာမှ ၂၀၁၉ ခုနှစ် ရောက်မှသာ အဆင့်မြင့်တင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ခေတ်အမိဆုံးနှင့် အဖျက်စွမ်းအား အပြင်းဆုံး လက်နက်ကြီးများကို ယနေ့ခေတ် လူတော်တော်များများ မသိနိုင်တော့လောက်အောင် ရှေးကျသည့် ပစ္စည်းများဖြင့် တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မတော်တဆမှု အများအပြား ဖြစ်ခဲ့၏။ ဥပမာအားဖြင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဘီ-၅၂ ဗုံးကြဲလေယာဉ်တစ်စင်းသည် မြောက်ကာရိုလိုင်းနား ကောင်းကင်၌ ဆီယိုစီမံမှုဖြစ်ခဲ့သည်။ လေယာဉ်မှူးက လေယာဉ်မှ ခုန်ထွက်ခဲ့ရာ တင်ဆောင်လာသော လက်နက်များနှင့်အတူ လေယာဉ်သည် မြေပြင်သို့ ပျက်ကျခဲ့သည်။ ထိုဖြစ်စဉ်တွင် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံးတစ်လုံးသည် မြေပြင်သို့ ကျရောက်စဉ် အသက်သွင်းပြီးသား ဖြစ်သွား၏။ ထိုဗုံးကို ထိန်းချုပ်ထားသော လုံခြုံရေးကိရိယာတစ်ခုသာ ကျန်ခဲ့သည်။ ကံကောင်းထောက်မ၍ ပေါက်ကွဲမှု မဖြစ်ခဲ့ခြင်းပင်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိန်ကာကွယ်ရေး ဝန်ကြီးဌာနက နျူကလီးယားစီမံကိန်းသမိုင်းတစ်လျှောက် ကံသိခဲ့သော မတော်

တဆမူ ၁၁၀ နီးပါးကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ပွင့်လင်းမြင်သာမှု အားနည်းလှသော ကရင်မလင်သည်ပင်လျှင် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း စိုးရိမ်ရသည့် နျူကလီးယား မတော်တဆမှု ဖြစ်စဉ် ၁၅ ခုကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ပစ္စည်းသေးသေးလေးတစ်ခု ပျက်သွားခြင်းသည်ပင်လျှင် ကြီးမားသည့်အန္တရာယ်ကို ဖြစ်လာနိုင်စေသည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း ၄၆ ဆင့်သာတန်ဖိုးရှိသည့် ကွန်ပျူတာချစ်ပလေးတစ်ခု၏ အမှားသည် ပစိဖိတ်တစ်ခွင်တွင် နျူကလီးယားစစ်ပွဲဖြစ်လုနီးနီး ကြုံခဲ့ရသည်။ လူသိအများဆုံး နျူကလီးယား ပဋိပက္ခမှာ ကျူးဘားဒုံးကျည်အရေး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရုရှားဦးစီးချုပ် ဗဆီလီ အာခီပေါ့က နျူကလီးယား တိုပီဒိုများ ပစ်ခတ်ပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ အတိုက်ခံနေပြီဟု ယုံကြည်ထားကြသော ရေငုပ်သင်္ဘောပေါ်မှ အခြားအရာရှိနှစ်ယောက်သည် တစ်စက္ကန့်ပင် မကြာသည့်အချိန်အတွင်း ကမ္ဘာကြီးကို နျူကလီးယားစစ်ပွဲကြီးတစ်ခုဆီသို့ သက်ဆင်းရန် ဆွဲသွင်းခဲ့သလိုဖြစ်ခဲ့သည်။

စိုးရိမ်မှုများလည်း အများအပြားရှိနေဆဲ။ ရုရှား၏ ယူကရိန်း ကျူးကျော်စစ်အတွင်း နျူကလီးယားအင်အားပြမှုသည် တစ်ကျော့ပြန် ခေါင်းထောင်လာသည်။ မြောက်ကိုရီးယားသည် နျူကလီးယားလက်နက်များ ပိုင်ဆိုင်ရာတွင် ထူးခြားသည့် လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ အီရန်လို၊ ဆီးရီးယားလို နိုင်ငံများထံ ပဲ့ထိန်းဒုံးများ ရောင်းချပြီး နျူကလီးယား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့အတွက် ထိုနိုင်ငံများနှင့် လက်တွဲလုပ်ဆောင်နေပုံရသည်။ တရုတ်၊ အိန္ဒိယနှင့် ပါကစ္စတန်တို့သည် သူတို့၏ နျူကလီးယားလက်နက်များကို မြှင့်တင်နေပြီး လုံခြုံရေးမှတ်တမ်းများကို မမြင်ရနိုင်ပေ။ တူရကီတို့၊ ဆော်ဒီအာရေဗျတို့မှ ဂျပန်တို့၊ တောင်ကိုရီးယားတို့အထိ လူတိုင်းသည် နျူကလီးယားလက်နက်ကို အနည်းဆုံးတော့ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ဘရာဇီးနှင့် အာဂျင်တီးနားတို့သည် ယူရေနီယံ သန့်စင်စက်ရုံများကိုပင် ပိုင်ဆိုင်ထားပြီ

mgjyoe.com

ဖြစ်သည်။

ယနေ့အချိန်ထိ သမားရိုးကျ ထိပ်ဖူးများ၊ သို့မဟုတ် အဏုမြူဗုံး လုပ်ရန် လုံလောက်သည့် ရေဒီယိုသတ္တိကြွပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ထားသော အကြမ်း ဖက်အဖွဲ့ဟူ၍ မကြားဖူးသေး။ သို့သော် ထိုသို့သော ကိရိယာတစ်ခု တည်ဆောက်ဖို့မှာ လျှို့ဝှက်ထားဖို့ ခက်ခဲလှသည်။ အတွင်းလူတစ်ယောက် ရှိရုံမျှဖြင့်ပင် ထုတ်လုပ်နိုင်၏။ အင်ဂျင်နီယာ အေ ကျူ ခန်း သည် နျူကလီးယား သန့်စင်ရာတွင် အရေးပါသည့် ဗဟိုခွာအားသုံး ဒလက် စီမံကိန်း စာရွက်စာတမ်းများကို ခိုးယူကာ နယ်သာလန်မှ ထွက်ပြေးပြီး ပါကစ္စတန်ကို နျူကလီးယားလက်နက် ပိုင်ဆိုင်အောင် ကူညီခဲ့သည်။

ဆေးရုံများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာများမှ နျူကလီးယားပစ္စည်းများ တော်တော်များများ လက်သည်မပေါ်ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေကြသည်။ မကြာသေးမီကပင် ချာနိုဘိုင်းမှ နျူကလီးယားပစ္စည်းများ အခိုးခံခဲ့ရသေး၏။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်တွင် တက္ကဆက်ပြည်နယ်၊ ဆန်အန်တိုနီယို၌ စွမ်းအင် ဝန်ကြီးဌာနအရာရှိတစ်ယောက်၏ ကားထဲမှ ပလူတိုနီယံနှင့် စီဆီယံ အခိုးခံခဲ့ရသည်။ အနီးရှိဟိုတယ်တစ်ခုတွင် အိပ်နေစဉ် အခိုးခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိပ်ဖူးတစ်ခုကို သယ်ယူပို့ဆောင်ရင်း အခိုးခံရသည်ဖြစ်စေ၊ စာရင်းစစ်ချိန်တွင်မှ ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း သိရသည်ဖြစ်စေ ယင်းမှာ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုပင်။ ရယ်စရာ ကောင်းသလိုလို ရှိသော်လည်း တကယ်တော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် နျူကလီးယားလက်နက် အနည်းဆုံး သုံးခု ပျောက်ဆုံးထားသည်။

နျူကလီးယားသည် နည်းပညာ၏ မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင် ပျံ့နှံ့မှုအတွက် ခြွင်းချက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော် ယင်းမှာ ကြီးမားသော ကုန်ကျစရိတ်နှင့် ရှုပ်ထွေးမှုများ ပါဝင်နေခြင်း၊ ဆယ်စုနှစ်များစွာ အဘက်ဘက်မှ ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရခြင်း၊ သေစေနိုင်သည့် အကြောင်းရင်းကို ကြောက်ရွံ့ကြခြင်းနှင့် ကံကောင်းမှုသက်သက်ကြောင့်သာဖြစ်သည်။

mgyc.com

ပမာဏတစ်ခုအထိ ကျယ်ပြန့်သော လားရာဆီသို့ တိမ်းညွတ်နေသည်။ သို့သော် ယင်းမှာ ကစားပွဲ ဘယ်လိုပြောင်းလဲသွားမလဲဆိုသည်ကို ပြနေသည်။ အလားအလာရှိသော အကျိုးဆက်များနှင့် ရောက်ရှိနိုင်သည့်အနေအထားတို့အရ သက်ဆိုင်ရာ ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုတို့မှာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းအောင်ပင် လုံလောက်မှု မရှိပါ။

ထို ကြောက်မက်ဖွယ်နည်းပညာအတွက် စိုးရိမ်စရာ အမှန်တရားမှာ လူသားတို့က ငြင်းပယ်ဖို့ ကြိုးစားနေပြီး တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသာ အောင်မြင်ခြင်းဖြစ်သည်။ နျူကလီးယားလက်နက်များသည် သမိုင်းတွင် အထိန်းချုပ်ခံရဆုံးနည်းပညာများထဲ၌ ပါဝင်သည်။ သို့တိုင် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ပြဿနာကို အခက်ခဲဆုံး၊ အရိုးရှင်းဆုံး အပိုင်းတွင် တိတိပပ မဖြေရှင်းနိုင်သေးပေ။

နည်းပညာ သတ္တဝါ

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု၏ မှိန်ပျပျ အလင်းရောင်မှာ မြင်ရဖို့ ရှားပါးလှပြီး များသောအားဖြင့် အပြစ်အနာအဆာများ ရှိနေသည်။ ထိုအထဲတွင် ဇီဝလက်နက်နှင့် ဓာတုလက်နက် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ခြင်းတို့လည်း ပါဝင်သည်။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် မွန်ထရီရယ် သဘောတူညီချက် မူကြမ်းလည်း ပါသည်။ ထိုသဘောတူညီချက်မှာ အိုဇုန်းလွှာကို ထိခိုက်စေသည့် အရာဝတ္ထုများ၊ အထူးသဖြင့် စီအက်ဖ်စီ ဓာတ်ငွေ့များကို ဖယ်ရှားသွားဖို့ ဖြစ်သည်။ အီးယူက မျိုးဗီဇ ပြုပြင်ထားသော အစားအသောက်များကို ပိတ်ပင်လိုက်ခြင်းနှင့် လူသားမျိုးဗီဇ တည်းဖြတ်မှုအပေါ် တရားဝင် ဆိုင်းငံ့မှု ထုတ်ပြန်ခြင်းတို့လည်း ပါဝင်သည်။ ရည်မှန်းချက် အကြီးမားဆုံး ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု ဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်ချက်မှာ ကာဗွန်ထုတ်လွှတ်မှု လျော့ချရေး ပါရှိ သဘောတူညီချက်လို စီမံချက်မျိုးဖြစ်သည်။ ထိုသဘောတူညီချက်က ကမ္ဘာ့အပူချိန်ကို ၂ ဒီဂရီ ဆဲလ်စီးယပ်ထက် ပိုမတက်ရန် ကန့်သတ်ထားဖို့ ရည်ရွယ်သည်။ လက်တွေ့အားဖြင့် ယင်းမှာ အခြေခံအုတ်မြစ် နည်းပညာ အစုအဝေးတစ်ရပ်

ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာဖြင့် ငြင်းပယ်ကြဖို့ ကိုယ်စားပြုသည်။

ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုဆိုင်ရာ ခေတ်သစ် ဥပမာများကို အပိုင်း(၄)တွင် ကျွန်တော်တို့ အနီးကပ်ကြည့်သွားပါမည်။ ယခုအချိန်တွင်တော့ မျက်စိပွင့်လာပြီဆိုလျှင် အဆိုပါ အောင်မြင်မှုအားလုံးသည် တကယ်တမ်း ခိုင်မာမှုမရှိဆိုသည်ကို မှတ်ထားဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ ဓာတုလက်နက်များကို လတ်တလောမှာပင် ဆီးရီးယား၌ အသုံးပြုနေသည်။ ထိုသို့သော လက်နက်များမှာ ပုံမှန်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေသော နယ်ပယ်များ၏ တော်တော်လေး ကျဉ်းမြောင်းသော အသုံးချမှုသာ ဖြစ်သည်။ တရားဝင် ဆိုင်းငံ့ထားသည့်တိုင် ကမ္ဘာဓာတုနှင့် ဇီဝပိုင်ဆိုင်မှုမှာ နှစ်စဉ် ကြီးထွားလာနေသည်။ တစ်ဦးတစ်ယောက် အနေဖြင့် ယင်းတို့ကို လက်နက်လုပ်ဖို့ လိုအပ်လာပြီဆိုလျှင် ယခင်ကထက် များစွာ လွယ်ကူနေပြီဖြစ်သည်။

အီးယူက မျိုးဗီဇပြောင်းထားသော အစားအသောက်များကို ပိတ်ပင်လိုက်ချိန်တွင် ကမ္ဘာ့အခြားနေရာများ၌ ယင်းတို့ကို မိုးလုံးဖျောက်ဆိပ် မြင်နေရသည်။ မျိုးဗီဇ တည်းဖြတ်ခြင်း နောက်ကွယ်မှ သိပ္ပံပညာသည်လည်း ရှေ့သို့ တိုးတက်လာနေသည်။ လူသားမျိုးဗီဇ တည်းဖြတ်မှု တရားဝင်ဆိုင်းငံ့ရေးအတွက် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ တောင်းဆိုချက်သည် တုံ့ဆိုင်းနေသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာပင် စီအက်ဖ်စီဓာတ်ငွေ့များကို အဆင်သင့် အစားထိုးနိုင်မည့် ပိုမိုထိရောက်သော အခြားရွေးချယ်စရာများ ရှိလာနေပြီဖြစ်သည်။ ထိုအစားထိုးများသည် အထွေထွေသုံး နည်းပညာတစ်ရပ်ဖြစ်လာဖို့ ခက်ခဲ၏။ ထိုအရာများမရှိလျှင် မိုဒယ်ပြုလေ့လာခြင်းများက အိုဇုန်းလွှာသည် ၂၀၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြုလဲသွားတော့မည်ဖြစ်သည်။ ၂၁ ရာစု ကမ္ဘာကြီးကို ၁ ဒသမ ၇ ဒီဂရီ ဆဲလ်စီးယပ် ပိုမို ပူနွေးသွားစေလိမ့်မည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အဆိုပါကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ရေး အားထုတ်မှုများသည် အဆင့်မြင့် သီးခြားနည်းပညာများအတွက် အကန့်အသတ် ရှိသည်။ အချို့မှာ ကျဉ်းမြောင်းသော တရားစီရင်မှုအတွင်း ရှိနေပြီး အားလုံးမှာ ခနော်နီ ခနော်နဲ့သာ

ဖြစ်နေကြသည်။

ပါရီ သဘောတူညီချက်သည် ထိုအကန့်အသတ်များကို ကျော်လွန် နိုင်ဖို့ ရည်မှန်းထားသည်။ အလုပ်ဖြစ်ပါ့မလား။ အလုပ်ဖြစ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ထားရသည်။ သို့သော် အဆိုပါကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုမှာ သိသာ ထင်ရှားသော အပျက်အစီးများဖြစ်ပြီးတော့မှ နောက်ကလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ကို ထောက်ပြနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ယနေ့အချိန်ထိ ခြိမ်းခြောက်မှုအဆင့် ပိုမို ကြီးထွားလာနေခြင်းမှာလည်း မြင်သာထင်ရှားလျက်ရှိသည်။ နောက်ကျမှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်ပြီး အောင်မြင်မှုအားဖြင့်လည်း အာမခံချက်နှင့် အလှမ်း ဝေးနေသေးသည်။

ယင်းမှာ သင့်လျော်သော ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှု မဟုတ်။ အဆိုပါ အားထုတ်မှုများသည် အနာဂတ်အတွက် အရေးကြီးသည့် ထောက်ပြမှုများ ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော်လည်း အထွေထွေသုံး နည်းပညာလှိုင်းတစ်ခုကို ကန့် သတ် ထိန်းသိမ်းနိုင်လောက်သော အင်အားပြည့်ဝမှုကို ကိုယ်စားမပြုနိုင်ပေ။ ထိုဥပမာများသည် ကျွန်တော်တို့ မျှော်လင့်ထားသည့် သို့မဟုတ် ကျွန်တော် တို့ လိုအပ်သည့် နှစ်သိမ့်မှုမျိုးကို မပေးစွမ်းနိုင်ပါ။

*

နည်းပညာကို ခုခံဖို့ သို့မဟုတ် ပိတ်ပင်ဖို့ အကြောင်းပြချက် ကောင်း ကောင်းများ ရှိစေမိ။ နည်းပညာ၏သမိုင်းသည် လူတို့ကို လုပ်နိုင်စွမ်း ပိုများ လာစေသည့်တိုင်၊ စွမ်းဆောင်ရည် တိုးပွားလာစေသည့်တိုင်၊ ကောင်းမွန် သောဘဝသို့ရောက်စေဖို့ တိုးတက်မှုများကို မောင်းနှင်ပေးသည့်တိုင် ယင်းမှာ တစ်လမ်းသွားဇာတ်လမ်းမဟုတ်။ နည်းပညာသည် ပို၍ သေစေနိုင်သော၊ ပို၍ ဖျက်အားပြင်းသော လက်နက်များ၊ ကိရိယာများကို ဖန်တီးပေးသည်။ အရှုံးသမားများ ပေါ်ထွက်လာစေပြီး အလုပ်အကိုင်အချို့နှင့် ဘဝလမ်း ကြောင်းအချို့ ပျောက်ဆုံးသွားစေသည်။ မြေကမ္ဘာကို ထိခိုက်စေသည့် အရာ

များ ဖန်တီးပေးပြီး ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှုကို အတိုင်းအတာ ကြီးမားလာစေသည်။ နည်းပညာအသစ်များသည် နေသားမကျ ဖြစ်စေနိုင် သည်။ မတည်မငြိမ် ဖြစ်စေနိုင်သည်။ သူစိမ်းဆန်နိုင်သည်။ အနှောင့် အယှက်ဖြစ်စေနိုင်သည်။ နည်းပညာသည် ပြဿနာများကို ဖြစ်စေပြီး အမြဲ တမ်း ပြဿနာရှိနေသည်။

ထိုအချက်များအားလုံးမှာ ပြဿနာရှိသည်ဟု မမြင်ရ။ အချိန်တော့ ယူရသည့်တိုင် အဆင်အကွက်များသည် မမှားယွင်းနိုင်။ ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ ဈေး သက်သာလာခြင်း၊ ပိုမိုထိရောက်မှုရှိလာခြင်းနှင့် တစ်လှိုင်းပေါ် တစ်လှိုင်း ထပ်သည့် အဆင်အကွက်များဖြစ်သည်။ နည်းပညာသည် အသုံးဝင်နေ သရွေ့၊ လိုလားအပ်နေသရွေ့၊ လက်ခံနိုင်နေသရွေ့၊ သုံး၍ရနေသရွေ့၊ နောက်တစ်မျိုးက မယှဉ်နိုင်သေးသရွေ့ ရှင်သန်သည်၊ ကျယ်ပြန့်သည်၊ ထိုလက္ခဏာများကို တစုတရုံး မြင်ရသည်။ နည်းပညာသည် သူဖွင့်ပေးထား သည့် တံခါးတို့ကို ဘယ်အချိန်တွင် ဘယ်လိုမျိုးဖြတ်သန်းသွားရမလား၊ မသွားရဘူးလားဆိုသည်ကို ပြောမပြ။ အနှေးနှင့် အမြန်ဆိုသလို ကျွန်တော် တို့ ဖြတ်လျှောက်သွားရသည်။ ဤ နေရာတွင် ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှုတို့ မလိုအပ်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် လက်တွေ့ဖြစ်တည်နေသော ထပ်တလဲလဲ ချိတ်ဆက်မှုတစ်ခုသာဖြစ်သည်။

နည်းပညာတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်သော အရာရာတိုင်းသည် ဆက်နွယ် နေသည်။ လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် တည်မှီသည်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာကောင်း သည့် အခြေအနေများ၊ ထွက်ပေါ်လာသည့် အခွင့်အရေးများ၊ မရေမတွက် နိုင်သော ဒေသန္တရဆိုင်ရာ၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ၊ အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ၊ စီးပွား ရေးဆိုင်ရာ အချက်များပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ အနီးကပ်ကြည့်လျှင် ကံကောင်းသော တွေ့ဆုံမှုများ၊ ကျပန်းဖြစ်ရပ်များ၊ တစ်မှုထူးခြားသော စရိုက်လက္ခဏာများ၊ အသေးစား ဖန်တီးမှုများနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ နောက်ပြန် တွန်းမှုများကို ကြီးကြီးမားမား မြင်ရမည်။ အဝေးမှကြည့်လျှင် ကျွန်တော်တို့

ဘာမြင်ရမည်နည်း။ ပိုမိုကြီးမားသော ဧရာမဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခု။ ထိုဖြစ်စဉ်ထဲတွင် ထိုလုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာတို့ကို ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားသလားဆိုသည်က မေးခွန်းမဟုတ်။ ဘယ်အချိန်တွင်၊ ဘယ်သူက၊ ဘယ်ပုံစံဖြင့် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ထားသလဲဆိုသည်က မေးခွန်းဖြစ်သည်။

အလွန်အလွန် ဖြစ်ခဲ့လှခြင်းကြောင့် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်မှုဆိုသည့် စကားလုံးမှာ နည်းပညာရှင်များနှင့် မူဝါဒဖော်ဆောင်သူများ၏ ဝေါဟာရများထဲ၌ မပါဝင်ခြင်းမှာ အံ့ဩစရာမဟုတ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် အရိုးစွဲနေပြီဖြစ်သောကြောင့် ထိုအပိုင်းကို လှန်လှော့၍ပင်မကြည့်ကြတော့။ ယေဘုယျအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် လှိုင်းတို့ကို ကျော်ဖြတ်သွားခွင့် ပြုခဲ့ကြသည်။ အချိုးမကျ၊ ကြိုရာကျပန်းဆန်ဆန် စီမံခန့်ခွဲသည်။ အတောမသတ် ပျံ့နှံ့မှုနှင့် မထိန်းချုပ်နိုင်မှုတို့မှာ ကြိုဆိုသည်ဖြစ်စေ၊ ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်စေ ဘဝ၏ အချက်အလက်တစ်ခုဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ဝန်းကျင်အတွင်း အဆင့်ဆင့်သော လှိုင်းတို့သည် လူသားတို့ကို ဖယောင်းတိုင်နှင့် မြင်းလှည်းခေတ်မှ ဓာတ်အားပေးစက်ရုံများနှင့် အာကာသစခန်းအထိ ဆွဲခေါ်လာခဲ့သည်။ လာမည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း အလားတူကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာပါဦးမည်။ နည်းပညာလှိုင်းသစ်တစ်ခုသည် ကျွန်တော်တို့ကို ကျွန်တော်တို့ မျိုးစိတ် ကြိုဖူးသမျှထဲတွင် အခြေခံအကျဆုံးမေးခွန်းများနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရအောင် ဖိအားပေးလိမ့်မည်။ စာဖတ်သူအနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ မျိုးဗီဇများကို ပြုပြင်တည်းဖြတ်စေချင်ပါသလား။ ရောဂါအချို့ ခံနိုင်ရည် ရှိပြီးသားဖြစ်သော၊ ဉာဏ်ရည် ပိုမိုထက်မြက်သော၊ သက်တမ်းပိုရှည်ဖို့ အလားအလာရှိသော ရင်သွေးများကို ပိုင်ဆိုင်လိုပါသလား။ ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ် ပီရမစ်၏ ထိပ်ဆုံး၌ ရပ်တည်နေသော ကျွန်တော်တို့ အနေအထားကို ဆက်ပြီး ကိုင်စွဲထားချင်ပါသလား။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်တော်တို့၏ လုပ်နိုင်စွမ်းများထက် ပိုမိုထက်မြက်သော၊ ပိုမိုလုပ်နိုင်သော အေအိုင်စနစ်များ ပေါ်ထွက်လာသည့်တို့

လက်ခံနိုင်ပါမလား။ ထိုမေးခွန်းများကို စူးစမ်းလေ့လာရင်း ဘယ်လိုမျိုး ရည်ရွယ်မထားသည့် အကျိုးဆက်များနှင့် ရင်ဆိုင်ရနိုင်ပါသလဲ။

၂၁ ရာစုထဲမှ နည်းပညာ သတ္တဝါဖြစ်သော ဟိုမိုတက္ကနိုလိုဂျီးကပ်စ်တို့ အကြောင်း အဓိကသော့ချက် အမှန်တရားတို့ကို ထိုအချက်တို့က ပုံဖော်ပြသ နေသည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် ကာလအများစုတွင် နည်းပညာသည် သူ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ဖန်တီးပြီး ဖွင့်ထုတ်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ယခု ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွား ပြီ။ ယနေ့ခေတ် နည်းပညာ၏ စိန်ခေါ်မှုမှာ သူ ဖွင့်ထုတ်လိုက်သည့် လုပ်ပိုင် ခွင့်အာဏာတို့ကို ထိန်းချုပ်ဖို့ဖြစ်လာသည်။ နည်းပညာက ကျွန်တော်တို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ဂြိုဟ်ကို ဆက်ပြီးအမှုထမ်းဖို့ သေချာအောင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရပါတော့မည်။

ထိုစိန်ခေါ်မှုသည် ပိုင်းပိုင်းဖြတ်ဖြတ် ရှေ့ဆက်တိုးရမည့် အကြောင်း ဖြစ်တော့သည်။

အပိုင်း (၂)
နောက်လာမည့်လှိုင်း

အခန်း (၄) အသိဉာဏ် နည်းပညာ

စက်များကို ကြိုဆိုခြင်း

ကျွန်တော့်အတွက် အေအိုင်သည် လက်တွေ့ဖြစ်လာသည့် အခိုက်အတန့်ကို ဘယ်တော့မှ မေ့မည်မဟုတ်။ စကား ပြောကောင်းရုံသက်သက်၊ သို့မဟုတ် အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်၏ ရည်မှန်းချက်သက်သက်ဖြင့်သာ မဟုတ်ပါ။ လက်တွေ့ အစစ်အမှန်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်ထဲမှ နေ့တစ်နေ့၊ လန်ဒန် ဘလွန်းစ် ဘာရီရှိ DeepMind ၏ ပထမဆုံး ရုံးခန်းတွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ တည်ထောင်စကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး ကနဦး ရန်ပုံငွေကို ဂရုတစိုက်ကိုင်တွယ်နေချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့သည် နှစ်အနည်းငယ်လောက် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်နေခဲ့ရသည်။ အေဂျီအိုင်၊ သို့မဟုတ် အထွေထွေ အသိဉာဏ်တု တည်ဆောက်ရေး သုတေသနပိုင်းနှင့် စက်မှုပိုင်းတွင် အာရုံစူးစိုက်နေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အေဂျီအိုင်တွင် ပါဝင်သည့် 'အထွေထွေ' ဆိုသောဝေါဟာရမှာ နည်းပညာ၏ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် အသိအမြင်နှင့်အဆိုင်ဆုံး လုပ်ငန်းတာဝန်များတွင် လူသားစွမ်းဆောင်ရည်မျိုး လုပ်ပြနိုင်သည့်

စစ်မှန်သော အထွေထွေ သင်ယူမှုတစ်ခုကို တည်ဆောက်လိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ တိတ်ဆိတ်သောချဉ်းကပ်မှုကို ဒီကျူအင်န် (DQN) ဟု ခေါ်သည့် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်တစ်ခု ဖန်တီးမှုဖြင့် စတင်သည်။ Deep Q-Network ၏ အတိုကောက်ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့သားများက ဒီကျူအင်န်ကို အတာရီဂိမ်းများ ကစားတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးသည်။ ပို၍ တိတိကျကျ ပြောရလျှင် ဂိမ်းဘယ်လိုကစားရမလဲဆိုသည်ကို ကိုယ်တိုင် သင်ယူတတ်အောင် လေ့ကျင့်ပေးကြခြင်း ဖြစ်သည်။ စက်ကို ကိုယ်တိုင်သင်ယူခိုင်းသည့် အစိတ်အပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့စနစ်၏ ထူးခြားချက်ဖြစ်သည်။ ယခင် အားထုတ်မှုများနှင့် ထိုအပိုင်းတွင် ကွဲပြားသည်။ ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့၏ နောက်ဆုံးရည်မှန်းချက်ကို အောင်မြင်မှုဖြစ်မည်ဆိုသည်ကိုလည်း ကိုယ်စားပြုသည်။

စတင်ချဉ်းကပ်ခြင်းတွင် ဒီကျူအင်န်သည် တော်တော်လေး ဆိုးရွားသည်။ ဘာမှ မသင်ယူနိုင်သလောက်ပင်။ သို့သော် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ ညနေခင်း တစ်ခုတွင် DeepMind ၌ ကျွန်တော်တို့တစ်အုပ်သည် စက်တစ်လုံးတွင် ထည့်ပေးထားသည့် သင်ယူရေး အယ်ဂိုရစ်သမ်ကို ပိုင်းပြီး စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ထိုအယ်လ်ဂိုရစ်သမ်မှာ Breakout ဂိမ်းကစားတတ်အောင် သင်ယူဖို့ ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဂိမ်းမှာ မျက်နှာပြင်အောက်ခြေရှိ အပြားလေး တစ်ပြားကို ကစားသူက ထိန်းချုပ်ရသည်။ ထိုအပြားဖြင့် ခုန်နေသော ဘောလုံးတစ်လုံးကို အထက်သို့ခုန်တက်စေပြီး ရောင်စုံအတုံးများကို ဖြိုရခြင်း ဖြစ်သည်။ အတုံးများများ ဖြိုနိုင်လေလေ အမှတ်များများ ရလေလေဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က စက်ကို အကြမ်းဖျင်း ပစ်ဇယ်များ၊ ဖရိန်တစ်ခု ချဉ်းနှင့် အမှတ်မှလွဲ၍ အခြားဘာမှ ပေးမထား။ ပစ်ဇယ်များ၊ ဖရိန်များနှင့် အမှတ်များကြားမှ ဆက်နွယ်မှုနှင့် အပြားကို ဘယ်ညာရွှေ့ပြီး ထိန်းချုပ်ကစား သည့် ပုံစံကို စက်က ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေ သင်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အစပိုင်းတွင် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်သည် အမှတ်ရသည့် လှုပ်ရှားမှုမျိုးဖြစ်သည်အထိ ဖြစ်နိုင်

gyo.e.com

ခြေနေရာများကို စူးစမ်းရှာဖွေသည်။ မှားလိုက် ပြင်လိုက် လုပ်နေရင်း အပြားကို ထိန်းတတ်သွားသည်။ ဘောလုံးကို ရှေ့နောက် ပြန်ကန်တက်အောင် လုပ်ရင်း အတုံးများကို တစ်တန်းချင်းစီ ဖြိုသည်။ အထင်ကြီးစရာကောင်းသည့် လုပ်ဆောင်ချက်ပင်။

ထို့နောက် ထူးထူးခြားခြား တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်လာသည်။ ဒီအင်န်ကျူသည် အလွန်တော်သော ဗျူဟာတစ်ရပ်ကို တွေ့ရှိသွား၏။ အတုံးများကို တစ်တန်းချင်း ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ဖြိုနေရာမှ အတုံးများကို ဒေါင်လိုက်စဖြိုသည်။ ရလဒ်အားဖြင့် အတုံးများ၏ အနောက်ဘက်သို့ပေါက်သည့် လမ်းကြောင်းတစ်ကြောင်း ရသွားတော့သည်။ ဒီအင်န်ကျူသည် ထိပ်ဆုံးသို့ရောက်သည်အထိ လိုက်ခေါင်းဖောက်လိုက်ပြီးနောက် ဘောလုံးကို နောက်ခံ နံရံနှင့် အတုံးများအကြား ခုန်နေအောင် လမ်းကြောင်းလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ အနည်းဆုံးအားထုတ်မှုနှင့် အမှတ်အများဆုံးရသည့် နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ မယုံနိုင်စရာ ဗျူဟာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဂိမ်းသမားများ မသိသည့်နည်းလမ်းတော့ မဟုတ်။ သို့သော် မြင်ဖို့ခက်သည်။ ကျွန်တော်တို့သည် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်က သူ့ဘာသာသူ အသစ်တစ်ခု သင်ယူသွားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်သွား၏။

ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် တန်ဖိုးရှိသော အသိပညာတစ်ရပ်ကို သင်ယူနိုင်သည့် လူသားတော်တော်များများ မမြင်နိုင်သော နည်းဗျူဟာတစ်ခုကို သင်ယူနိုင်သည့် အလွန်ရိုးရှင်းသော အလွန် အံ့ဝင်ခွင်ကျဖြစ်သော စနစ်တစ်ခုကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ ဟာခနဲ ဟင်ခနဲ ရင်ဖိုခဲ့ရသော အခိုက်အတန့်၊ အေအိုင်စက်တစ်ခုက သူ့အနေဖြင့် အသိပညာအသစ်ကို ရှာဖွေနိုင်ကြောင်း ရှေ့ပြေး အသိပေးချက်ကို ဖော်ပြသည့် ထိုးဖောက်ကျော်လွှားမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဒီအင်န်ကျူသည် ခပ်ကြမ်းကြမ်း တာထွက်သည်။ သို့သော် လအနည်းငယ် လှည့်ပတ်လေ့လာပြီးနောက် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်သည် စူပါလူသား စွမ်း

mgyc.com

ဆောင်မှုအဆင့်သို့ ရောက်လာသည်။ ထိုရလဒ်မျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့ DeepMindကို စတင်ရသည့်အကြောင်းရင်းပင်။ အေအိုင်၏ အလားအလာ တစ်ခုဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အေအိုင်သည် လိုဏ်ခေါင်းဖောက်ခြင်းလို ထူးချွန်သည့် ဗျူဟာတစ်ရပ်ကို ရှာတွေ့နိုင်လျှင် သူ ဘာတွေအထိ သင်ယူနိုင် မလဲ။ ထိုစွမ်းပကားအသစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ကြိုးကိုင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ မျိုးစိတ်ကို အသိပညာအသစ်များ၊ တီထွင်မှုအသစ်များ၊ နည်းပညာအသစ် များပေးကာ ၂၁ ရာစု၏ စိန်ခေါ်မှုအမြင့်ဆုံး လူမှုရေးပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင် အထောက်အကူပြုပေးနိုင်မလား။

ဒီကျူအင်န်သည် ကျွန်တော့်အတွက်၊ DeepMindအတွက်၊ အေအိုင် အသိုင်းအဝိုင်းအတွက် ကြီးမားသော ခြေလှမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အများတုံ့ပြန်မှုမှာ တိတ်ဆိတ်လွန်းလှ၏။ ပုံမှန်မဟုတ်သော ဆွေးနွေးမှု တစ်ခု၊ အနားစွန်းပေါ်ရှိ သုတေသနနယ်ပယ်တစ်ခု ဖြစ်နေဆဲ။ နှစ်အနည်း ငယ်အကြာတွင်မူ အဆိုပါ မျိုးဆက်သစ် အေအိုင်နည်းပညာများသည် ကမ္ဘာ ဇာတ်ခုံပေါ်သို့ ထိုးဖောက်တက်ရောက်ကာ အရာရာကို ပြောင်းလဲတော့မည် ဖြစ်သည်။

အယ်လ်ဗာဂိုးနှင့် အနာဂတ်၏အစ

တရုတ်ကျား ကစားနည်းမှာ မျဉ်း ၁၉ ကြောင်းစီ ထောင်လိုက်ဖြတ်ဆွဲ ထားသည့် ဘုတ်ပြားပေါ်တွင် အနက်ရောင်နှင့် အဖြူရောင် ကျောက်တုံး ကျားကောင်လေးများဖြင့် ကစားရသည့်နည်းဖြစ်သည်။ ပြိုင်ဘက်၏ ကျား ကောင်များကို ကိုယ့်ကျားကောင်များဖြင့် ပိတ်ဆို့နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရသည်။ ဝိုင်းပတ် ပိတ်ဆို့နိုင်လိုက်ပြီဆိုလျှင် အပိတ်ခံရသော ကျားကောင်ကို ကျား ကွက်ပေါ်မှ ဖယ်ထုတ်နိုင်သည်။ ကစားနည်းမှာ ထိုအတိုင်းသာ။

စည်းမျဉ်းမှာ ရိုးရှင်းသော်လည်း တရုတ်ကျား၏ ရှုပ်ထွေးမှုမှာ မယုံ နိုင်လောက်စရာပင်။ စစ်တုရင်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုမိုရှုပ်ထွေးသည်။

89gyoe.com

စစ်တုရင်တွင် သုံးကွက်စီ တက်ပြီးလျှင် ဖြစ်နိုင်ခြေကစားကွက် ၁၂၁ သန်း ရှိသည်။ တရုတ်ကျားတွင် သုံးကွက်ရွှေ့ပြီးနောက် ဖြစ်နိုင်ခြေ ကစားကွက် ကွာဒ်ရီလီယံ ၂၀၀ (၂ x ၁၀^၅) ရှိသည်။ စုစုပေါင်းအားဖြင့် ကျားကွက်ပေါ် တွင် ဖြစ်နိုင်ခြေရွှေ့ကွက် ၁၀^{၇၀} ကွက် ရှိသည်။ ရင်သပ်ရှုမောစရာ ကိန်း ဂဏန်းပင်။

တရုတ်ကျားကွက်ပေါ်မှ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရွှေ့ကွက်များသည် လေ့လာနိုင် သော စကြဝဠာထဲမှ အက်တမ်စုစုပေါင်း အရေအတွက်ထက် ပိုများသည်ဟု ပြောလေ့ရှိကြသည်။ ယင်းမှာ ထရီလီယံပေါင်း ထရီလီယံပေါင်း ထရီလီယံ ပေါင်း ထရီလီယံပေါင်း တစ်သန်းဖြစ်သည်။ ထိုမျှများပြားလှသော ဖြစ်နိုင် ခြေများကို ထုံးတမ်းစဉ်လာနည်းလမ်းများဖြင့် ချဉ်းကပ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ် အိုင်ဘီအမ်၏ Deep Blue က ဂယ်ရီ ကက်စပါးရော့ကို စစ်တုရင် အနိုင်ထိုးခဲ့စဉ်က ရုပ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်မှုဟုခေါ်သည့် နည်းလမ်းကို သုံးခဲ့သည်။ ယင်းမှာ အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်က သူတွက်ချက်နိုင်သမျှ ဖြစ်နိုင်ခြေ ရွှေ့ကွက် များကို စနစ်တကျ ခွဲထုတ်အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် တရုတ်ကျား ကဲ့သို့ အကွက်ခွဲ များစွာရှိသော ကစားနည်းအတွက်မူ ထိုနည်းလမ်းမှာ မျှော်လင့်ချက်မရှိ။

အယ်လ်ဖာဂိုးကို စတင်ခဲ့သည့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်တွင် လူအများစုက ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ ပရိုဂရမ်တစ်ခု ထွက်လာဖို့ ဆယ်စုနှစ် တော်တော်များများ စောင့်ရဦးမည်ဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။ ဂူးဂဲလ် ပူးတွဲတည်ထောင်သူ ဆာဂေး ဘရင်းက ထိုအတွေးတို့ကို ချိုးဖျက်ပစ်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်တွန်းသည်။ မည်သည့်တိုးတက်မှုမျိုးမဆို အလေးထားရမည့် ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု သူက ဆိုသည်။ အယ်လ်ဖာဂိုးသည် စတင်ချင်းတွင် လူသားကျွမ်းကျင်သူများ ကစား ထားသည့် ပွဲပေါင်း တစ်သိန်းခွဲကို လေ့လာရသည်။ ထို့နောက် သူ၏ ကနဦး စွမ်းဆောင်ရည်ကို ကျွန်တော်တို့ သဘောကျသွားပြီး အယ်လ်ဖာ ဂိုးပေါင်းများစွာ မိတ္တူပြားကာ အချင်းချင်း ထပ်ကာထပ်ကာ ပြန်ကစား

စေသည်။ ယင်းမှာ အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်သည် ကစားပွဲအသစ်ပေါင်း သန်းနှင့် ချီပြီး ကစားရသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ကစားပွဲများအတွင်း ဗျူဟာ အသစ်များကို လေ့လာရင်း ယခင်က မကစားဖူးသော တွဲလုံး ရွှေ့ကွက်များ ကို ကစားလာနိုင်ပြီးနောက် များပြားလှသော ဖြစ်နိုင်ခြေများကို ထိထိရောက် ရောက် စူးစမ်းလေ့လာနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်တွင် တောင်ကိုရီးယား၌ ပွဲတစ်ပွဲ စီစဉ် သည်။ အယ်လ်ဖာဂိုးသည် ကမ္ဘာ့ချန်ပီယံ လီဆယ်ဒေါနှင့် ကစားရမည်ဖြစ် ၏။ ဘယ်သူနိုင်မလဲဆိုသည်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြိုမသိနိုင်။ ရုပ်သံ ထုတ်လွှင့်သူ အများစုက ပထမပွဲတွင် လီဆယ်ဒေါကို အားပေးကြသည်။ သို့သော် ပထမပွဲတွင် အယ်လ်ဖာဂိုး နိုင်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့ တော်တော် လေးကို တုန်လှုပ်ဝမ်းမြောက်သွားကြသည်။ ဒုတိယကစားပွဲ၏ ၃၇ ကွက် မြောက် ရွှေ့ကွက်သည် အအိုင်လောကတွင်ရော တရုတ်ကျားလောက တွင်ပါ ယခုလက်ရှိ နာမည်ကျော် ရွှေ့ကွက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုရွှေ့ကွက်မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ။ အယ်လ်ဖာဂိုးသည် မည်သည့် ပရော်ဖက်ရှင်နယ် ကစား သမားမျှမလုပ်သည့် အရုံးဗျူဟာတစ်ခုနောက်သို့ လိုက်သွားသလိုမျိုး မြင်နေ ရသည်။ ရုပ်သံကြေညာသူများကရော အဆင့်အမြင့်ဆုံး ပရော်ဖက်ရှင်နယ် ကစားသမားများကပါ 'အလွန်ထူးဆန်းသော ရွှေ့ကွက်'၊ 'ရွှေ့ကွက်မှား'ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုအကွက်မှာ အလွန်ထူးဆန်းလှသည်ဖြစ်ရာ ဆယ်ဒေါ ကိုယ်တိုင် တုံ့ပြန်ဖို့ အချိန် ၁၅ မိနစ်ယူခဲ့ရပြီး ခုံမှထကာ အပြင်တွင် လမ်း ခဏလျှောက်ခဲ့ရသည်။

ထိန်းချုပ်ခန်းထဲမှ ကြည့်နေကြသော ကျွန်တော်တို့၏ ဖိစီးမှုမှာ ပြော မပြနိုင်လောက်အောင်ပင်။ ပွဲသိမ်းနီးလာသည်နှင့်အမျှ ထို ရွှေ့ကွက်မှားသည် အခရာကျကြောင်း သက်သေပြနိုင်ခဲ့သည်။ အယ်လ်ဖာဂိုး ထပ်နိုင်သွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မျက်စိရှေ့မှာပင် တရုတ်ကျားဗျူဟာကို အသစ်ပြန်ရေးခဲ့ရပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အအိုင်သည် နှစ်ပေါင်း ထောင့်နှင့်ချီအောင် အထူးချွန်ဆုံး

သော ကစားသမားများ မမြင်နိုင်ခဲ့သည့် စိတ်ကူးများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ကျွန်တော်တို့သည် အယ်လ်ဂိုရစ်သမ်ကို အသိပညာအသစ်များ ရှာဖွေနိုင်အောင်၊ စူပါလူသားတို့တွင်သာရှိမည့် အသစ်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို ရှေ့ဆက်ကြမလဲ။ ထိုနည်းလမ်းသည် လက်တွေ့ကမ္ဘာ၏ ပြဿနာများအတွက် အလုပ်ဖြစ်ပါ့မလား။

အယ်လ်ဖာဂိုးသည် ဆယ်ဒေါက်ကို ၄ ပွဲ ၁ ပွဲဖြင့် နိုင်သည်။ ယင်းမှာ အစသာ ရှိသေး၏။ အယ်လ်ဖာဒီးရီးလို နောက်ပိုင်း ဆော့ဖ်ဝဲများသည် ရှေ့မှ မည်သည့် လူသားဉာဏ်ကိုမဆို အနိုင်ယူနိုင်စွမ်းရှိသည်။ စနစ်သည် သူ့ဘာသာသူ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း လေ့ကျင့်ခြင်းသာ။ သူ့ဘာသာသူ အကြိမ်သန်းပေါင်းများစွာ ကစားသည်။ မည်သည့်အသိပညာကိုမျှ ထည့်သွင်းပေးထားခြင်းမရှိဘဲ လူသားကစားသမားတို့၏ သင်ကြားပေးမှုမပါဘဲ မူလအယ်လ်ဖာဂိုးကို အပြတ်အသတ် အနိုင်ရသည်အထိ စွမ်းဆောင်နိုင်သော အဆင့်တစ်ခုသို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် လေ့လာသင်ယူသည်။ တစ်နေ့တာလေ့ကျင့်မှုမှာပင် အယ်လ်ဖာဂိုးသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားကစားသမားအားလုံး၏ အတွေ့အကြုံများ ပေါင်းပြီး ထည့်သွင်းပေးထားသည်ထက် ပိုမိုသော သင်ယူမှုကို လုပ်နိုင်နေပြီဖြစ်သည်။

အယ်လ်ဖာဂိုး၏ အောင်မြင်မှုသည် အေအိုင်ခေတ်သစ်၏ အတိတ်နိမိတ်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ဒီကျူအင်န်တုန်းကလို မဟုတ်ဘဲ သန်းနှင့်ချီသည့် လူများထံသို့ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်ခဲ့သည်။ အများပြည်သူအမြင်တွင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့သည် သုတေသီတို့ ခေါ်လေ့ရှိသော ‘အေအိုင် ဆောင်းတွင်း’မှ ရုန်းထွက်လာနိုင်ခဲ့ပြီ။ အေအိုင် ဆောင်းတွင်းဆိုသည်မှာ ရန်ပုံငွေပြတ်လပ်ပြီး အကြဉ်ခံရခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ နည်းပညာ သိမ်းကျုံးပြောင်းလဲခြင်းသည် လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ နောက်တစ်ကြိမ် ရောက်လာသည်။ လှိုင်းသစ်တစ်လုံး ပေါ်ထွက်လာလေပြီ။ ထို့ပြင် ယင်းမှာ အစသာ ရှိပါသေးသည်။

အက်တမ်မှသည် ဘစ်များ၊ မျိုးဗီဇများသို့

များမကြာသေးမီအချိန်ထိ နည်းပညာသမိုင်းကို စာတစ်ကြောင်း တည်းဖြင့် ဖော်ပြနိုင်သည်။ အက်တမ်များကို ကြိုးကိုင်နိုင်အောင် လူသားတို့ ၏ စူးစမ်းရှာဖွေမှုဟူ၍။ မီးမှသည် လျှပ်စစ်အထိ၊ ကျောက်လက်နက်များမှ သည် စက်ပစ္စည်းများအထိ၊ ဟိုက်ဒရိုကာဗွန်များအထိ၊ ဆေးဝါးများအထိ အခန်း(၂)တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ခရီးလမ်းသည် မရှိမဖြစ် ကျယ်ပြန့်လှသည်။ ကျွန်တော်တို့ မျိုးစိတ်ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိခဲ့သော လုပ်ငန်းစဉ်များသည် အက်တမ် တို့အပေါ် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ကျယ်ပြန့်လာစေသည်။ အဆိုပါ ထိန်းချုပ်မှု ပို၍တိကျလာလေလေ၊ နည်းပညာတို့သည် ဖြည်းဖြည်း ချင်း စွမ်းအားပိုကောင်းလာလေလေ၊ ပိုရှုပ်ထွေးလာလေလေဖြစ်သည်။ စက် ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်လုပ်ငန်းစဉ်များ၊ အပူအင်ဂျင်များ၊ ပလတ်စတစ်ကဲ့သို့ လူလုပ်ပစ္စည်းများနှင့် ကြောက်စရာကောင်းသော ရောဂါပိုးမွှားတို့ကို ချေမှုန်း နိုင်သည့် ရှုပ်ထွေးသော မော်လီကျူးများ ဖန်တီးမှု အစရှိသည်တို့ဖြစ်သည်။ အရင်းစစ်လိုက်လျှင် ထိုနည်းပညာသစ်အားလုံးတို့၏ နောက်ကွယ်မှ မောင်း နှင်သူသည် အက်တမ်အဆင့် အခြေခံသဘာဝတရားတို့ကို ကြိုးကိုင်ခြယ် လှယ်နိုင်မှု အဆက်မပြတ် တိုးပွားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ၂၀ ရာစုအလယ်ပိုင်းတွင် စတင်၍ နည်းပညာသည် ပိုမိုအဆင့်မြင့်သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းအဆင့်တစ်ခုကို စတင်ကိုင်တွယ်လာ သည်။ ထိုအရွေ့၏ ဗဟိုချက်တွင် စကြဝဠာ၏ ပင်မဂုဏ်သတ္တိမှာ သတင်း အချက်အလက်ဖြစ်သည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို သတင်းအချက်အလက်ကို ဘိုင်နရီ သင်္ချာပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် သင်္ကေတ ပြုနိုင် သည်။ ယင်းမှာ ဒီအင်န်အေပုံစံဖြစ်ပြီး သက်ရှိတို့ ဘယ်လို အလုပ်လုပ်နေလဲ ဆိုသည့် ပင်မဗဟိုချက်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် တစ်နှင့် သုညများ အတွဲလိုက် စီထားခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဒီအင်န်အေ အခြေခံအတွဲများသည် သင်္ချာဆိုင်ရာ သိချင်စရာမျှ မဟုတ်တော့။ ထိုအရာများသည် အခြေခံအုတ်မြစ်များဖြစ်ပြီး

စွမ်းပကား ကြီးမားသည်။ ထိုသတင်းအချက်အလက်အတွဲများကို နားလည်ပြီး ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းသည် ကမ္ဘာသစ်ကို ဖွင့်လှစ်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ခြေ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပိုများလာစေသည်။ အစပိုင်းတွင် ဘစ်များ၊ နောက်ပိုင်းတွင် မျိုးဗီဇများသည် တီထွင်မှု၏ အခြေခံဘလောက်တုံးများအဖြစ် အက်တမ်တို့၏ နေရာကို အစားထိုး ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် နောက်ပိုင်း ဆယ်စုနှစ်များတွင် သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် နည်းပညာရှင်များ၊ စွန့်ဦးတီထွင်လုပ်ငန်းရှင်များသည် ကွန်ပျူတာသိပ္ပံနှင့် မျိုးဗီဇနယ်ပယ်များကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနယ်ပယ်နှစ်ခု ဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီများလည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ သူတို့က သက်ဆိုင်ရာ အပြိုင်တော်လှန်ရေးတို့ကို စတင်သည်။ ဘစ်များနှင့် မျိုးဗီဇများဖြစ်သည်။ ဘစ်များနှင့် မျိုးဗီဇများသည် သတင်းအချက်အလက်၏ ငွေကြေးပုံစံဖြစ်ပြီး စိတ်ကူးစိတ်သန်းအသစ်များနှင့် ရှုပ်ထွေးမှုအသစ်များပါဝင်သည့် နောက် အဆင့်များတွင် အလုပ်လုပ်သည်။ တကယ်တော့ နည်းပညာများသည် ရင့်ကျက်လာပြီဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့အတွက် စမတ်ဖုန်းမှသည် ဆန်ကို မျိုးဗီဇ ပြုပြင်နိုင်သည်အထိ ပေးစွမ်းခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်မှုများထဲတွင် အကန့်အသတ်များ ရှိနေသေး၏။

ထိုအကန့်အသတ်များကို ယခု စတင်ချိုးဖျက်နေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ သည် အဆိုပါ အဆင့်မြင့်နည်းပညာများ ရောက်လာမည့် အပြောင်းအလဲ အမှတ်တစ်ခုဆီသို့ ချဉ်းကပ်နေပြီဖြစ်သည်။ သမိုင်းတစ်လျှောက် အနက်ရှိုင်းဆုံး အပြောင်းအလဲဖြစ်သည်။ လာမည့်နည်းပညာလှိုင်းသည် အထွေထွေသုံး နည်းပညာနှစ်ရပ်ပေါ်တွင် အဓိက တည်ဆောက်ထားပြီး အကြီးအကျယ် အခမ်းနားဆုံးနှင့် အကြမ်းတမ်းဆုံးအဆင့်များကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းပညာနှစ်ရပ်မှာ အသိဉာဏ်တု နည်းပညာနှင့် ဇီဝအတုနည်းပညာ။ ကျွန်တော်တို့ နည်းပညာဂေဟစနစ်သည် ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေခံအကျဆုံး ဂုဏ်သတ္တိနှစ်ခု

ကို စတင်ကိုယ်စားပြုလာခဲ့သည်။ အသိဉာဏ်နှင့် သက်ရှိတို့ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် နည်းပညာသည် အခြေခံအကျဆုံး ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ် ဆီသို့ သွားနေပြီ။ သာမန်ရိုးရှင်းသော ကိရိယာတစ်ခုအဖြစ်သာ ရှိနေ တော့မည်မဟုတ်။ သက်ရှိများကို ပြုပြင်စီရင်ဖို့နှင့် ကျွန်တော်တို့နှင့် အပြိုင် သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ထက် သာကောင်းသာသွားနိုင်သည့် အသိဉာဏ် ဖြစ်လာတော့မည်။

ရှေးက နည်းပညာတို့ကို ပိတ်ပင်ထားခဲ့သော နယ်ပယ်တို့ ပွင့်လာပြီ။ အေအိုင်သည် စကားပြောဆိုခြင်း၊ ဘာသာစကား၊ အမြင်နှင့် တွေးခေါ် ဆင်ခြင်မှုတို့ကို ကျွန်တော်တို့ထံမှ တုပသွားနိုင်ပြီ။ ဇီဝအတု နည်းပညာတွင် ထိုးဖောက်ကျော်လွှားခဲ့သည်တို့မှာ ဒီအင်န်အေတို့ကို စီတန်းနိုင်ခြင်း၊ ပြုပြင် စီရင်နိုင်ခြင်းနှင့် ယခု ရိုက်ထုတ်နိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

ဘစ်များနှင့် မျိုးဗီဇများကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် ကျွန်တော်တို့၏ စွမ်းပကားအသစ်သည် ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို တစ်ကျော့ပြန် သက်ရောက်မှု ရှိစေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ပတ်ပတ်လည်ရှိ ကမ္ဘာကို အက်တမ်အောက် အဆင့်အထိ ထူးထူးခြားခြားထိန်းချုပ်နိုင်ရန် ခွင့်ပြုပေးထားသည်။ အက်တမ် များ၊ ဘစ်များနှင့် မျိုးဗီဇများသည် အပြန်အလှန် ဖြည့်ဖက်ဖြစ်ပေးခြင်း၊ အပြန်အလှန် ဖြတ်တောက်စိမ့်ပေးခြင်းနှင့် လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း ကျယ်ပြန့်စေ ခြင်းတည်းဟူသော အမြှုပ်ထအောင် လှုပ်ရှားသက်ဝင်နေသည့် သံသရာထဲ တွင် ပူးတွဲပါဝင်နေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့၏အက်တမ်များကို ကြိုးကိုင်နိုင် စွမ်းသည် ဆီလီကွန်ဝေဖာများကို တီထွင်နိုင်စေသည်။ ထိုဆီလီကွန် ဝေဖာ များက ကွန်ပျူတာတွက်ချက်မှုပေါင်း ထရီလီယံနှင့်ချီပြီး တစ်စက္ကန့်အတွင်း လုပ်ဆောင်စေနိုင်သည်။ ထို့ပြင် သက်ရှိဘဝ၏ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတများကို ဖော်ထုတ်နိုင်စေသည်။

အသိဉာဏ်တုနှင့် ဇီဝအတုတို့သည် နောက်လာမည့်လှိုင်း၏ ဗဟို ချက်တွင်ရှိသော အထွေထွေသုံး နည်းပညာနှစ်ရပ်အဖြစ် ရှိနေချိန်တွင်

မကြုံဖူးလောက်အောင် အားကောင်းသော နည်းပညာအစုအဝေးများက လည်း လှိုင်းဂယက်များအဖြစ် ပတ်ပတ်လည်တွင် ရှိနေသည်။ ကွမ်တမ် ကွန်ပျူတာတွက်ချက်မှု၊ စက်ရုပ်များ၊ နာနိုနည်းပညာနှင့် စွမ်းအင်အများ အပြားရရှိနိုင်မည့် အလားအလာများအပြင် အခြားအရာများလည်း ပါဝင် သည်။

နောက်လာမည့်လှိုင်းသည် သမိုင်းတစ်လျှောက် ကြုံဖူးသမျှထက် ကန့်သတ်ထိန်းချုပ်ဖို့ ခက်ခဲလိမ့်မည်။ ပို၍ အခြေခံကျလိမ့်မည်။ ပို၍ အလှမ်းကျယ်လိမ့်မည်။ ထိုလှိုင်းကို နားလည်ဖို့နှင့် လှိုင်း၏ ကွန်တိုမြေပုံကို ဆွဲဖို့မှာ ၂၁ ရာစုတွင် ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်နေသည့် အရေးကြီးသော လုပ်စရာများပင်ဖြစ်သည်။

ကမ်ဘရီယန် ပေါက်ကွဲမှုတစ်ခု

နည်းပညာသည် ဆင့်ကဲတိုးတက်လာနေသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ၏ အစုအဝေးတစ်ခု။ နည်းပညာအသစ်များသည် အခြားနည်းပညာများနှင့် တိုးတိုက်ရင်း၊ ပေါင်းစည်းရင်း ဆင့်ကဲပြောင်းလဲလာသည်။ သဘာဝ၏ ရွေးချယ်မှုလိုပင် ထိရောက်သောအပေါင်းအစပ်များ ရှင်သန်သည်။ အနာဂတ် နည်းပညာများအတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်များ ဖြစ်လာသည်။ တီထွင်မှုသည် တိုးပွားလာသော၊ ကိုက်ညီပြင်ဆင်ပေးသော လုပ်ငန်းစဉ်။ သူဘာသာသူ ပြန်ပြီး တိုးတက်ကြီးထွားစေသည်။ နည်းပညာများများရှိလေလေ ထိုနည်း ပညာများသည် အခြားနည်းပညာများအတွက် အစိတ်အပိုင်းများ ဖြစ်လာ လေလေပင်။ စီးပွားရေးပညာရှင် ဒဗလျူ ဘရိုင်ယန် အာသာ၏ စကား အတိုင်းဆိုလျှင် “နည်းပညာတွေ အားလုံးပေါင်းစည်းလိုက်တာဟာ ကိုယ့် ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ပြီး နည်းရာကနေ များလာဖို့၊ ရိုးရှင်းရာကနေ ရှုပ်ထွေးလာဖို့ အထက်ကို တွန်းတင်ပေးနိုင်တယ်”။ ထို့ကြောင့် နည်းပညာ သည် ဘာသာစကားတစ်ခု၊ သို့မဟုတ် ဆက်ဆံရေးတစ်ခုလိုပင်။ သီးခြား

mgyc.com

တည်ရှိမှုများနှင့် အလေ့အထများ၏ အစုအပေါင်းတစ်ခုသာ မဟုတ်၊ ပေါင်းစည်းခြင်းနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းခြင်းတို့ ပါဝင်နေသော ရောထွေးဆက်စပ်နေသည့် အစုအဝေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

ယင်းမှာ နောက်လာမည့်လှိုင်းကို နားလည်ဖို့အတွက် သေ့ချက်။ နည်းပညာဆိုင်ရာ ပညာရှင် အဲဗရက် ရော်ဂျာက နည်းပညာနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခု၊ သို့မဟုတ် တစ်ခုထက်ပိုသည့် ဝိသေသ လက္ခဏာများ အနီးကပ်ဆက်နွှယ်နေသော ‘ဆန်းသစ်တီထွင်မှုများ၏ အတွဲလိုက်တည်ရှိမှုများ’ ဟုဆိုသည်။ နောက်လာမည့်လှိုင်းသည် မဟာကြယ်စုတွဲကြီးလိုမျိုး၊ ကမ်ဘာရီယန် ပေါက်ကွဲမှုလိုမျိုးဖြစ်သည်။ ကမ်ဘာရီယန်ပေါက်ကွဲမှုဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် မျိုးစိတ်အသစ်များ အများဆုံး ထွက်ပေါ်ခဲ့သည့် ဆင့်ကဲဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရာကာလကို အမည်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်လာမည့်လှိုင်းသည်လည်း အလားတူပင် ထောင်သောင်းချီသော အသုံးချစရာအသစ်များကို ဖန်တီးပေးလိမ့်မည်။ နည်းပညာတစ်ခုချင်းစီသည် ဤနေရာတွင် လာရောက်ပေါင်းစည်းမည်၊ လာရောက်ထောက်ပံ့မည်၊ လာရောက် တွန်းတင်မည်။ ထိုအားလုံးပေါင်း၏ ရှေ့ဆက် အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ဖို့ ခက်ခဲအောင် လုပ်သွားကြမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းချင်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချိတ်ဆက်ထားကြပြီး ပိုမိုကြီးထွားလာကြမည်ဖြစ်သည်။

လှိုင်းသစ်၏ နောက်ထပ် လက္ခဏာတစ်ရပ်မှာ မြန်နှုန်း/ အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၊ အနာဂတ္တိ ဆရာတစ်ယောက်လည်းဖြစ်သည့် ရေးကော့ဇ်ဝီးလ်က “အရှိန်မြှင့်ခြင်း နိယာမ ပြန်လာပြီ” ဟု ပြောခဲ့သည်။ နည်းပညာတိုးတက်မှုဆိုင်ရာ တုံ့ပြန်ကွင်းဆက်များသည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ခြေလှမ်းများကို ရှေ့သို့တိုးစေသည်။ ဥပမာပြောရလျှင် အလွန်ရှုပ်ထွေးပြီး တိကျသော မြင့်မားသည့်အဆင့်များ၌ အလုပ်လုပ်ခွင့်ပြုခြင်းအားဖြင့် ပိုမိုခေတ်မီသော ချစ်ပ်တို့နှင့် လေဆာတို့၏ အကူအညီဖြင့် ပိုမိုစွမ်းအားကောင်းသော ချစ်ပ်များကို ဖန်တီးနိုင်သည်။ ထိုသို့ ဖန်တီးခြင်းသည် နောက်ထပ်

ပိုမိုအားကောင်းသော ချစ်ပ်များ ထုတ်လုပ်ဖို့ ကိရိယာများ ထွက်ပေါ်လာ စေသည်။ ထိုဖြစ်စဉ်ကို ယခုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော်တို့ ကြီးကြီးမားမား မြင်နေရပြီ။ အေအိုင်၏ အကူအညီဖြင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ချစ်ပ် ဒီဇိုင်းများ နှင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ထုတ်လုပ်မှုနည်းစနစ်များ ရရှိလာကာ ပိုမိုကောင်းမွန် သော အေအိုင်များကို ထပ်မံဖန်တီးနိုင်နေပြီ။ ထိုတိုင်း ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်နေမည်သာ။ လှိုင်း၏ မတူကွဲပြားသော အစိတ်အပိုင်းများသည် အခြား အစိတ်အပိုင်းများကို လှုံ့ဆော်ပေးပြီး အရှိန်မြှင့်ပေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မခန့်မှန်းနိုင်သော စွမ်းအား၊ ကြီးမားသော တောက်လောင်မှုတို့ဖြင့် အရှိန် မြှင့်ပေးသည်။

ဘယ်လို အတွဲအစပ်မျိုးထွက်ပေါ်လာမလဲဆိုသည်ကို ကျွန်တော်တို့ မသိနိုင်။ အချိန်ဘယ်လောက်ယူမလဲ၊ ဘယ်မှာ အဆုံးသတ်မလဲ၊ ဘယ်လို သရုပ်သကန်မျိုးမြင်လာရမလဲဆိုသည်မှာ မရေရာ။ သို့သော် လက်ရှိအချိန် တွင် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းသည့် အချိတ်အဆက်များကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ မြင်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် သမိုင်းထဲမှ နည်းပညာ၏ အဆင်အကွက်များဖြစ်သည့် မဆုံးနိုင်သော ထုတ်လုပ်မှုအားကောင်းသည့် ပေါင်းစည်းမှုဖြစ်စဉ်များ၊ ပျံ့နှံ့ မှုများ ဆက်ဖြစ်နေရုံသာမက ပိုပြီး အခြေခံကျကျ နက်ရှိုင်းလာမည်ဆိုသည် ကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ပြောနိုင်ပါသည်။

ရေပန်းစားနေသော စကားလုံးများ၏ နောက်ကွယ်

အသိဉာဏ်တု၊ ဇီဝအတု၊ စက်ရုပ်၊ ကွမ်တမ်ကွန်ပျူတာတို့ကို ယနေ့ ခေတ်တွင် အလွန်အကျွံသုံးစွဲနေကြသည့် ရေပန်းစားသော စကားလုံးများဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထိုစကားလုံးတို့ကို နည်းပညာ နယ်ပယ်တွင် အကျယ်တဝင့် သုံးစွဲလာခဲ့သည်မှာ ဆယ်စုနှစ်နှင့် ချီနေပြီဖြစ်သည်။ တိုးတက်မှုဆိုသည်မှာ များသောအားဖြင့် ကြော်ငြာလောက် မမြန်။ ဝေဖန်သူတို့က ကျွန်တော် ဤအခန်းတွင် လေ့လာနေသော အေဂျီအိုင်လို သဘောတရားမျိုးကို ဆိုးဆိုး

ရွားရွား အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုလေ့ရှိတတ်ကြသလို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလာ သည်အထိ အသိပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လမ်းလွဲအောင် လုပ်တတ်ကြသည်။

ငွေလုံးငွေရင်း ပေါကြွယ်ဝလှသော ခေတ်တွင် အရောင်ထွက်ရုံ လုပ် ထားသော ပစ္စည်းများနှင့် စစ်မှန်သော ထိုးဖောက်ကျော်လွှားမှုတို့အကြား ကွဲပြားခြားနားကို တည့်တည့်မြင်ဖို့ ခက်လှပါသည်။ စက် သင်ယူမှု (ma- chine learning) တို့၊ ခရစ်ပီတိုတို့အကြောင်း ပြောဆိုနေကြသည်များ တစ်ရှိန်ထိုး မြင့်တက်လာသလို ထိုကဏ္ဍများ၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် မီလီယံ၊ ဘီလီယံနှင့်ချီသော ရန်ပုံငွေများ ဝိုင်းနေသည်မှာ မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ကြည့် သမျှ နေရာတိုင်းတွင် မြင်နေရပါသည်။ အသက်ရှူမှားလောက်သည့် သတင်းထုတ်ပြန်ချက်များ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ချီးကျူးဂုဏ်ပြထားသည့် ထုတ် ကုန်မိတ်ဆက်များ၊ လူမှုကွန်ရက်များပေါ်မှ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ အားပေး အားမြှောက် လုပ်နေမှုများအပေါ် စိတ်ပျက်ငြီးငွေ့မှုများလည်း ကြီးထွားလာ နိုင်ပါသည်။

ကျရိပ်ပြနေခြင်းသည် ကောင်းသောသဘောဆောင်သည်။ ကျွန်တော် တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အန္တရာယ် အကျရောက်ခံပြီး လာမည့်လှိုင်းထဲမှ နည်းပညာများကို မသိသလို လုပ်နေကြသည်။ ဤအခန်းတွင် ဖော်ပြထား သော နည်းပညာများမှာ လက်ရှိအချိန်တွင် အပြည့်အဝ လုပ်ဆောင်နိုင် စွမ်းနှင့် မနီးစပ်ကြသေး။ သို့သော် လာမည့် ငါးနှစ်၊ ၁၀ နှစ်၊ သို့မဟုတ် အနှစ် ၂၀ တွင် လုံးဝသေချာပေါက်နီးပါး ဖြစ်လာတော့မည်။ တိုးတက်မှုမြင် နေရပြီး အရှိန်လည်း တက်နေသည်။ လတိုင်းလတိုင်း ထိုအတိုင်း ဆက်ဖြစ် နေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောက်လာမည့်လှိုင်းကို နားလည်သဘော ပေါက်ခြင်းသည် ဘယ်နှစ်တွင်တော့ ဘာဖြစ်မည်၊ ဘယ်နှစ်တွင်တော့ ဘာထပ်ဖြစ်မည်ဟု ပြောနိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဆယ်စုနှစ်များစွာအတွင်း ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာနိုင်သည့် ဆပွား မျဉ်းကွေးများကို ခြေရာခံနိုင်ခြင်းမျှသာ။ ထိုမျဉ်းကွေးများကို အနာဂတ်တွင် ပုံရိပ်ချပြီး ဘယ်မျဉ်းက ဘယ်အဓိပ္ပာယ်

ဆောင်သလဲဆိုသည်ကို မေးခွန်းထုတ်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

သမိုင်းတစ်လျှောက် နည်းပညာသည် အခရာကျခဲ့သည်။ နည်းပညာကြောင့် ကျွန်တော်တို့မျိုးစိတ်သည် စကြဝဠာကြီးကို ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားသည်ဟု ကျွန်တော်တို့သိထားသော အက်တမ်များ၊ ဘစ်များနှင့် မျိုးဗီဇများနှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမိုပြီး ဆရာကျလာသည်။ ထိုသို့ ဆရာကျလာခြင်းသည် စကြဝဠာလုံးဆိုင်ရာ ထူးခြားဖြစ်စဉ် အခိုက်အတန့်တစ်ခုကို ဖြစ်လာစေလိမ့်မည်။ နောက်လာမည့် လှိုင်းထဲမှ နည်းပညာတို့ကို စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုမှာ ထိုနည်းပညာများကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး ဂရုတစိုက်ကိုင်တွယ်ဖို့ဖြစ်သည်။ ယင်းကို ကျွန်တော့် လုပ်ငန်းဘဝတစ်ခုလုံး နှစ်မြှုပ်ထားခဲ့သည့် အအိုင်ဖြင့် စတင်နေပါသည်။

အအိုင်နွေဦး - နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သင်ယူမှု အရွယ်ရောက်လာခြင်း

နက်နက်နဲနဲ သင်ယူခြင်း (Deep learning) သည် နျူရယ်ကွန်ရက်ကို သုံးသည်။ နျူရယ်ကွန်ရက်သည် လူသားဦးနှောက်ပုံစံကို လျော့ရဲရဲ မိုဒယ်ပြုထားသည်။ ထိုစနစ်များက 'သင်ယူသည်' ဆိုသည့်စကား၏ ရိုးရှင်းသောအဓိပ္ပာယ်မှာ အဆိုပါကွန်ရက်ကို အချက်အလက် အမြောက်အမြား သုံးပြီး လေ့ကျင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကွန်ရက်အတွင်းတွင် နျူရွန်များသည် အလေးပေးထားသော ဆက်သွယ်ချက် အစဉ်အတန်းတစ်ခုမှတစ်ဆင့် အခြားသော နျူရွန်များနှင့် ချိတ်ဆက်ထားသည်။ နျူရွန်တစ်ခုချင်းစီသည် ထည့်သွင်းလိုက်သော အရာများကြားမှ ဆက်နွယ်မှု အင်အားကို အကြမ်းအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုသည်။ နျူရယ်ကွန်ရက် တစ်လွှာချင်းစီသည် သူ့ထဲသို့ ထည့်သွင်းလိုက်သည့်အရာများကို နောက်တစ်လွှာသို့ ထပ်မံထည့်သွင်းပေးခြင်းဖြင့် ယေဘုယျဆန်သော ကိုယ်စားပြုမှုများကို တိုး၍တိုး၍ ဖန်တီးပေးသည်။

နောက်ကြောင်းပြန် ပွားယူခြင်း (Backpropagation) နည်းစနစ်သည် နျူရယ်ကွန်ရက် တိုးတက်လာစေရန် အလေးပေးမှုများ (weights)ကို

mgj.e.com